

பறவை...

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2011

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

THANISHI & BROTHERS

Tamil, Hindi, English, Telungu, & Malayalam

DVD Rentals & Sales, CD Sales

VIDEO TRANSFER, PAL to NTSC & NTSC to PAL

Also VHS to DVD copying service provided

Money Transfer, Sweet Paan

உங்களுக்கு தேவையான புதிய பழைய
தமிழ் திரைப்படங்கள், பாடல்கள், நாடகங்கள்,
சுவையான பீடா மற்றும் சுவாமிப்படங்கள்,
எம்மடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

#5-5633 Finch Ave East, Scarborough, On M1B 5K9

Tel : 416 332 0961 Fax : 416 332 8959

யாதும்...

குளிர்கால ஒன்றுகூடல்

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2011

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

KELIR ONRIYAM
கேளிர ஒன்றியம்

கேளிர ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

தலைவரிடமிருந்து...

President

T. Sarvesan

Vice President

I. Selvarajah

Secretary

S. Anusha

Assistant Secretary

B. Sutha

Treasurer

T. Sabesan

Editor

N. Mathini

Committee Members

T. Lacsmi

K. Bamathy

T. Varatharajah

G. Elison

P. Ponnarasan

P. Gladstone

R. Mathialakan

S. Kangatharan

தனிமனிதனுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது மிகவும் முக்கியமானது. இது அவரவர் சொந்த ஊரிலே, அவரவர் சொந்தபந்தங்களுடன் வாழும் போதுதான் கிடைக்கும். இது இல்லாவிடின் ஒரு தனிமை, ஒரு சோகம், ஒரு பயம் ... இப்படி பல தரப்பட்ட தேவையற்ற பிரச்சனைகள் மனதில் தோன்றும். என்னதான் நல்ல சட்ட திட்டங்களும் நல்ல பாதுகாப்புகளும் உள்ள நாட்டிற்கு நாம் வந்தாலும், அந்த சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது நமக்கு குறைவாகவோ அல்லது போதுமானளவு இல்லாமலோ இருப்பதை இங்கும் நாம் உணரக் கூடியதாக உள்ளது. இந்தச் சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது வாழ்வில் இன்றியமையாததாகியது மனிதனின் அதிஷ்டமின்மையே. அத்தோடு நாம் அதை பாதுகாக்க வேண்டியவர்களாகவும் உள்ளோம்.

நாம் சொந்தங்களை விட்டுச் சிதைந்து வாழும் தேசங்களில் இப்படியான ஒன்றுகூடலின் மூலம்தான் நமக்குள் ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும். நிகழ்காலத்தில் அந்தச் சமூகப் பாதுகாப்பைச் சிறிதளவேனும் உங்களாலும் உணர்ந்திருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். நம் மிடையே இச்சமூகப் பாதுகாப்புணர்வை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் “கேளிர ஒன்றியத்திற்கு” எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். இதன் உறுப்பினர்களான உங்கள் பங்களிப்பு ஒவ்வொரு வருடமும் மெருகேறுகிறது என்பது வெளிப்படை. எதிர்வரும் காலங்களில் நீங்கள் வழங்கவிருக்கும் உங்கள் புதுப்புதுப் பங்களிப்புகளிற்கு இப்போதே எனது வாழ்த்துக்கள்.

அத்தோடு, எமது வாழ்க்கையின் அரைப் பங்கிற்கு மேல் எமது பிள்ளைகள்மீதே நாம் குவியப்படுத்துகிறோம். கேளிர ஒன்றியத்தின் செயற்பாடுகளினால் நம் பிள்ளைகளிடையே வலிமையான பிணைப்பு உருவாவதையும், அவர்களினது திறமைகள் வெளிவருவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதன் மூலம் அவர்களின் எதிர்காலத்தை முன்னேற்றி, அவர்கள் வாழும் நாட்டையும் வளப்படுத்த, கேளிர ஒன்றியம் துணை நிற்கின்றது என நினைக்கும் போது மனம் துள்ளிக் குதிக்கின்றது.

எதிர்காலத்தில், கேளிர ஒன்றியத்தின் சேவைகளும் பணிகளும் இன்னும் பல முகங்களை எடுத்துப் பல்கிப் பெருக வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

நன்றி.

சர்வேசன் திரவியம்

17 - 12 - 2011

Tel: 905-472-8778

50 Beulah Dr., Markham, ON. L3S-3N2

email: a_murugesu@yahoo.com

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

செயலாளரிடமிருந்து....

- President**
T. Sarvesan
- Vice President**
I. Selvarajah
- Secretary**
S. Anusha
- Assistant Secretary**
B. Sutha
- Treasurer**
T. Sabesan
- Editor**
N. Mathini
- Committee Members**
T. Lacsmi
K. Bamathy
T. Varatharajah
G. Elison
P. Ponnarasan
P. Gladstone
R. Mathialakan
S. Kangatharan

கடல் வளமும், பனை வளமும் நிறைந்த யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் வடபால் அமைந்துள்ள வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் அல்வாய், வதிரி, கொற்றாவத்தை ஆகிய கிராமங்களையும் அதனை ஒட்டி வாழும் கிராமங்களைச் சேர்ந்த உறவினர் கனடா தேசத்தில் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கிய அமைப்பே 'கேளிர் ஒன்றியம்'. தாய்த் திருநாட்டின் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க முடியாது காலத்தின் கட்டாயத்தில் ஏதிலிகளாய் தேசம் முழுவதும் சிதறிக் கிடக்கும் சிறுதுளி நாங்கள். 'மக்கள் யாவரும் உறவினரே' எனும் அடிப்படைத் தத்துவத்தை தன்னகத்தே தாங்கி நிற்கும் கேளிர் ஒன்றியம் குளிர் காலத்திலும், கோடை காலத்திலும் எம் உறவுகளை இணைத்து பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்து நடாத்தி வருவதை இட்டு நான் மிகவும் பெருமை அடைகிறேன். இந்த வகையில் எமது ஒன்றியம் 'யாதும்' என்ற பெயரில் உயிர் பெற்று வளர்ந்து வரும் கைநூல் ஒன்றை ஆண்டு தோறும் உங்கள் முன் உலாவரச் செய்து வருகின்றது. 2011ஆம் ஆண்டுக்கான குளிர்கால ஒன்றுகூடல் நிகழ்வையொட்டி வலம்வரும் யாதும் கைநூல் வழியாக எனது உணர்வுகளை உறவுகளாகிய உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அத்தோடு இன்றய மாலைப் பொழுது எல்லோருக்கும் இன்பம் அளிக்கும் இனிய மாலைப் பொழுதாக அமையவும் வேண்டுகிறேன்.

இலங்கைத் தீவில் இனவாத அரசால் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடிகளும், பொருளாதாரக் கட்டுமானச் சிதைவுகளும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தளம்பல் நிலைகளை ஏற்படுத்திய காலம், ஈழத் தமிழன் வாழ்க்கை வரலாற்றில் பாரிய திருப்பு முனையை உருவாக்கியது. சுற்றம் சூழ மண்ணின் மைந்தர்களாக வாழ்ந்த தமிழினம் உலக வரைபடத்தில் பெரும் பாகத்தில் பரவிக்கிடக்கும் பரிதாப நிலையை எதிர் நோக்கி உள்ளது. நாம் வாழும் கனடா பல்லின மக்களைத் தாங்குகின்ற பூமி. மொழி, கலை, கலாச்சாரம் என்பவற்றால் வேறுபட்டு நிற்கும் எம்மினம் இங்கு பல போட்டிகளுக்கும், சவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்து கல்வி, பொருளாதாரம், அரசியல் போன்றவற்றில் வெற்றி நடை போட்டு வருவதை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையும் அதே வேளை, மேலைத்தேய நாடுகளுக்கே உரித்தான தனிமை, வேலைப்பழு, அவசர வாழ்க்கை போன்ற காரணிகளால் மனச்சோர்வு அடைவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றைப் புறந்தள்ளி புத்துணர்வு பெறும் அரிய வாய்பே கேளிர் ஒன்றியத்தின் சங்கமம்.

கேளிர் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் உற்ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும் உறவு முறையில் எம்முள் காலம் காலமான தொடர்புகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருகிறோம். இத்தகைய உறவு புலம்பெயர் தேசங்களிலும் எமக்கிடையே தொடர வேண்டும் என்ற ஆசையும், எதிர்காலத்தில் எம்மைப்போன்று எமது குழந்தைச் செல்வங்களும் உறவுகளை அறிந்து தொடர்புகளை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பும் புகலிடம் வாழ் பெரும்பான்மைத் தமிழ் மக்களிடம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இவை மட்டுமன்றி ஒரு இனத்தின் அடையாளம் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் என்பவற்றால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. நம் இனத்தின் அடையாளங்களை அழியாது பாதுகாக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு இன்றய தலைமுறையினர் கையில் உள்ளது.

அதே போன்று சமூக சேவை, செயற் திறன், கைகொடுத்து உதவுதல் போன்ற பல நல்ல குணங்களையும் எமது இளையோர் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு தேவை அறிந்து எமது கிராமங்களுக்கும், கிராமப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் எம்மாலான உதவிகளைச் செய்வதன் மூலம் இளையோருக்கு முன் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

கேளிர் ஒன்றியம் நிறைந்த அங்கத்தவர்களோடு மென்மேலும் பல வளர்ச்சிகள் பெற்று வரும் காலங்களில் ஒளிவீச வேண்டும். உறவினர் அனைவருக்கும் கேளிர் ஒன்றியம் சார்பிலும் என் சார்பிலும் எனது இனிய நத்தார், புது வருட வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகட்டும். மலரப் போகும் 2012ம் ஆண்டு உலக மக்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி தரட்டும்!

அனுஷா செல்வரட்ணம்

17 - 12 - 2011

Tel: 905-472-8778

50 Beulah Dr., Markham, ON. L3S-3N2

email: a_murugesu@yahoo.com

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்ந்து செல்ல வேண்டும்

- தெணியான் -

தமிழ்நாட்டு இலக்கிய உலகு இலங்கை இலக்கியங்களைக் கண்டு கொள்ளாத ஒரு வகை அலட்சிய மனப்பாங்கு காலம் காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. அந்த மனப்பாங்கு காரணமாக ஈழத்து இலக்கியம் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகள் வளர்ச்சி நிலையில் பின்தங்கி நிற்பதாக, தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள் சிலர் காலக் கணிப்புகள் கூறிய வரலாறும் உண்டு. இன்று இன்னொரு நிலைமையும் இலங்கையில் காணப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் சிலரின் பெயர்களை உச்சாடனம் பண்ணிக் கொண்டு ‘ அவர்களுடைய நூல்களைத் தான் நாங்கள் படிப்போம். இலங்கையில் நல்ல எழுத்தாளர்கள் இல்லை’ எனக் குறை கூறுவதன் மூலம் தங்களை இரசனை மிக்க சிறந்த வாசகர்களாக இனங்காட்டிக் கொள்வதில் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றார்கள். இவர்கள் தங்களைத் தீவிர வாசகர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்வார்கள். இவ்விடத்தில் ‘ தீவிரவாதிகள்’ என்னும் சொல்லினைக் கவனத்தில் கொள்வது கருத்துத் தெளிவினைத் தருமெனக் கருதுகின்றேன்.

இங்கு எனது சொந்த அனுபவம் ஒன்றினைப் பொருத்தப்பாடு கருதி சொல்லலாம் என எண்ணுகின்றேன். எனது நண்பர் ஒருவர் இலக்கிய நூல்களை விரும்பிப் படிக்கின்ற ஒருவர். அவர் பொருளாதார வசதியுள்ளவராக இருப்பதால் கணிசமான நூல்களைப் பணங் கொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கின்றார். இவ்வாறு நூல்களை அடுக்கி வைத்திருப்பதே தனக்கொரு கௌரவம் என்று கருதுகின்றவர் அவர். என்னோடு ஒரு சமயம் அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், “ நான் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் இலக்கியங்களைத் தான் படிப்பேன். இலங்கை எழுத்தாளர்களைப் படிப்பதில்லை. அண்மையில் ஒரு நண்பர் சோவியத் இலக்கியங்கள் பற்றிச் சொன்னார். படித்துப் பார்த்தேன்; நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. இப்ப அந்த இலக்கியங்களையும் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டேன்” என்றார். அந்த நண்பர் “ நீங்கள் எல்லாம் என்ன எழுத்தாளர்கள்?” என என்னை நோக்கிக் கேலியாகக் கேட்பது போல அப்பொழுது எனக்குத் தோன்றியது. சோவியத் நாட்டு இலக்கியங்கள் பற்றி என்னிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டதற்கு அடிப்படையில் அவர் மனதில் ஒரு நோக்கம் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதனை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அக்காலகட்டத்தில் நான் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரனாக இருந்தமையை உள்ளத்தில் வைத்தே அவர் அவ்வாறு அப்பொழுது கூறியிருக்க வேண்டும்.

அவர் கூறி வைத்த கருத்தினைக் கேட்டு, எங்கள் நட்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வண்ணம் நகைத்து விட்டு மௌனமாக இருந்து விட்டேன்.

அந்த நண்பர் மூலம் இன்னொரு புதிய அனுபவம் அண்மைக் காலத்தில் எனக்கு வந்து கிட்டியது. அந்த நண்பர் என்னைச் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்த வேளை, “ நான் இப்ப இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சில இலக்கியப் படைப்புகளையும் படிக்கிறேன்” என எனக்கொரு சலுகை வழங்குவது போல உற்சாகமாக எடுத்துச் சொன்னார்.

அவருக்கு அண்மையில் இன்னொரு ஈழத்து எழுத்தாளருடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகுகின்ற சூழ்நிலை ஒன்று இருந்து வருவதனை நான் அறிவேன். அந்த நண்பரின் உறவு காரணமாகவே அவர் ஈழத்து இலக்கியங்களையும் படிக்கின்றார் என நான் புரிந்து கொண்டு, முன் போலச் சிரித்து விட்டு மௌனமாக இருந்து கொண்டேன்.

ஆக்க இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டு, தம்மை இலக்கிய உலகில் வெளிப்படுத்துவதற்கு இயலாத சிலரின் வெப்பிசாரமே இதுவென்பதனை நான் உணர்வேன். இலக்கியங்களைப் படைக்காமலே இலக்கியத் துறையில் தம்மை மேன் மக்களாகக் காட்டிக் கொள்ளும் நோயாளர்கள். இவர்களுக்குக் கவிஞன் என்றால் பாரதி தான். ஆனால் எல்லோரும் பாரதியாக இருப்பதற்கு இயலுமா? என்பதனை இவர்கள் விளங்கிக் கொள்வதில்லை.

தாங்கள் தந்தக் கோபுரத்தில் இருப்பது போல எண்ணியேங்கிக் கொண்டிருக்கும் இத்தகைய இலங்கை வாசகர்கள் மிகச் சிலரைப் போல தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் பலருடைய மனப்பாங்கு இருந்து கொண்டு வருகின்றது. அவர்களது அத்தகைய மனப் பங்குக்கு உதாரணமாக ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்நாட்டில் அச்ச இயந்திரசாலை நிறுவி தமிழுக்கு அருந் தொண்டாற்றிய ஆறுமுகநாவலரையோ, அவரது காலத்துக்குப் பின் வாழ்ந்த ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெரியார்களையோ தமிழ்நாட்டார் கண்டு கொள்வதில்லை. “ நாவலர் என்றால், நாவலர் நெடுஞ்செழியனைத் தான் எங்களுக்குத் தெரியும்” என ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து தெரிவிக்கப் பெற்ற கருத்தினை இலகுவாக மறந்து போய் விட முடியாது. “ ஐந்தாம் குரவர்” என யாழ்ப்பாணத்தார் தலையில் வைத்துச் சுமந்து கொண்டாடும் ஆறுமுகநாவலர் பற்றி இப்படியொரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது இங்கு யாரும் கொதித்தெழுந்து விடவில்லை.

இலங்கையின் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றி தமிழ்நாட்டார் அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு மிகப் பிரதானமான ஒரு காரணம் இருந்து வருகின்றது. தமிழ்நாட்டில் வெளியிடப்படும் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் அனைத்தும் இங்கு வந்து குவிவதற்கு எந்த விதத் தடையும் இருந்து வரவில்லை. ஆனால் இலங்கையில் வெளியிடப் பெறும் நூல்களை வர்த்தக ரீதியாகத் தமிழ்நாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க இயலாத தடை, அந்த நாட்டுச் சட்டத்தில் உண்டு. அங்கு ஒரு பண்டம் உற்பத்தி செய்யப்படும்பொழுது, அதே போன்ற இன்னொரு பண்டத்தினை வேறு நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய இயலாது. இந்தத் தடை காரணமாக ஈழத்து நூல்கள் தமிழ்நாட்டு வாசகனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதனாலும் தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் இலங்கை இலக்கியங்களைச் சரியாக இனங்காண இயலாத நிலையில் இருந்து கொண்டு வருகின்றனர் என்னும் உண்மையினையும் நிராகரிக்க இயலாது.

இந்த நிலையில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது விஜயபாஸ்கரனின் ‘சரஸ்வதி’ என்னும் சஞ்சிகை. 50 - 60கள் காலகட்டத்தில் சரஸ்வதி இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை பிரசுரித்து அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தது. கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே. ரகுநாதன், எஸ். பொன்னுத்துரை, எச்.எம்.பி. முகைதீன், எஸ். கணேசலிங்கன், வ.அ. இராசரத்தினம் போன்றோரது படைப்புகள் சரஸ்வதியில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இவர்களது புகைப்படங்களை அட்டைப் படமாக வெளியிட்டு, இவர்களைச் சரஸ்வதி கௌரவித்தது. சரஸ்வதியைத் தொடர்ந்து ‘தாமரை’ அந்தப் பணியினைச் செய்து வந்திருக்கின்றது. குறிப்பிடப் பெற்ற இவர்கள் அனைவரது படைப்புக்களும், குறித்த ஒரு முற்போக்கு வட்டத்தினையே சென்றடைந்தன என்பதே உண்மை.

ஆக்க இலக்கியவாதிகளின் படைப்புகளை தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளாது இருந்து வரும் நிலைமை போன்று தமிழ் ஆய்வாளர்களும், விமர்சகர்களுமான பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி ஆகிய இருவருக்கும் இல்லை என்பதனைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் அவசியம். இவர்கள் இருவரது நூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பகங்களால் விரும்பி ஏற்று வெளியிடப்பட்டன.

இதே போன்று எழுத்தாளர்கள் சிலரது படைப்புகள் N.C.B.H. என்னும் பெரும் வெளியீட்டு நிறுவனத்தினால் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் நூல்களாக வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டன. இன்று மேலும் சில பிரசுர நிறுவனங்கள் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நூல்களாக வெளியிட்டு வருகின்றன. சில வெளியீட்டாளர்கள் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் சந்தையை நோக்கமாகக் கொண்டு லாப நோக்கில் ஈழத்து நூல்களை வெளியீடு செய்து வருகின்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டு வாசகர்களின் கவனம் ஈழத்து இலக்கியத்தின்பால் திரும்பியதற்கு 1982இல் கருக்கட்டி, வேகமாக வளர்ந்து வந்த ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமே காரணமாக அமைந்தது. தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைக்காக ஆயுதம் எடுத்துப் போராடுவதற்கு ஆரம்பித்த பின்னர், இது வரை தமிழ் இலக்கியத்தில் இல்லாத புதிய ஒரு சூழல் உருவானது. உரிமைப் போராட்டம் எங்கெல்லாம் நடைபெறுகின்றதோ, அங்கெல்லாம் எழுச்சி மிக்க சிறந்த இலக்கியங்கள் தோன்றுவது தவிர்க்க இயலாதவொன்று.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் பாரதியை வீறுடன் பாட வைத்தது. பாரதி ஒரு மகாகவி. இந்திய சுதந்திரப் பாடல்களால் மாத்திரம் அவனுடைய கவிதைகளை மதிப்பீடு செய்ய இயலாது. ஆனால் பாரதியின் ஏனைய பாடல்களிலும் அவனுடைய சுதந்திர வேட்கை இழையோடுவதனை உணர்ந்து கொள்ளலாம். பாரதியின் ‘பாஞ்சாலி சபதம்’ இந்திய விடுதலையை அடிநாதமாகக் கொண்டு உருவான குறியீட்டுக் காவியம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பாரத தேசத்தில் “மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்” எனப் பாரதி பாடியதாகப் பலர் தெளிவின்றி எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். அவ்வாறு பாரதி அதனைத் தன் கூற்றாக எடுத்துக் கூறவில்லை என்பதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டு, ஆங்கில ஆதிக்கத்தினால் தமிழ் மொழி அழிந்து போகின்றதே என்னும் ஏக்கத்தினால் “... என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்” எனப் பிறிதொருவன் கூற்றாகவே பாடி இருக்கின்றான். அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த ஒரு தேசத்தில் தனது மொழி மீது கொண்ட பற்றுதலால் எழுந்த ஒரு கவிஞனின் குரலாகவே இது வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டமும் காந்தியின் சாத்விக முறையிலான போராட்ட மார்க்கமும் இல்லையாயின், “கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது” என்னும் பாடல் நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை இடமிருந்து பிறந்திருக்க வாய்ப்பு இல்லாது போயிருக்கும்.

இந்திய சுதந்திரப் போர், 1947இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததுடன் முடிவுக்கு வந்தது. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு எதிராகச் சுதந்திரப் போராட்டம் எதுவுமே நடைபெறவில்லை. இந்திய நாடு சுதந்திரம் பெற்ற கையோடு ‘நோகாமல்’ இலங்கை 1948இல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. எனவே இலங்கைக் கவிஞர்களிடம் இருந்து எழுச்சி மிக்க வீறாந்த கவிதைகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்து வரவில்லை. இந்தியத் தலைவர்கள் பலரையும், இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் பலரையும் பக்தி விசுவாசத்துடன் துதி பாடித் தொழும் பாடல்களையே

சிலரால் பாட முடிந்தது.

இத்தகைய கவிதைப் போக்குடையவர்கள் மத்தியில், தமது இலக்கிய ஆளுமை, சமூக நோக்கு என்பவை காரணமாக நீலாவணன், மஹாகவி, முருகையன் ஆகிய கவிஞர்கள் மூவரும் இலக்கிய வரலாற்றில் தங்கள் பெயர்களைப் பதித்தவர்கள் என விமர்சகர்கள் பல இடங்களிலும் பதிவு செய்திருக்கின்றார்கள். கே. பசுபதி, சுபத்திரன் போன்ற கவிஞர்கள், வர்க்க, சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்துப் பாடி, போராடி வந்தார்களாயினும் முற்போக்காளர்களான விமர்சகர்களால் அத்தகைய ஓர் இடம் வழங்கப்படவில்லை. எது எவ்வாறாயினும் இவர்கள் எவருமே தமிழ்நாட்டு இலக்கிய உலகில் அன்று பெருமளவில் அறியப்பட்டவர்கள் என்று கொள்ளுவதற்கு இயலாது.

ஈழத்தில் 1982இல் இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டம் கருக்கட்டத் தொடங்கியது என்பதனை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளேன். அக்காலம் முதல் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் மக்கள் வாழும் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசம் போர் அக்கினியில் எரிந்து கொண்டிருந்தது. தமிழ் மக்கள் நிம்மதி இழந்து தமது மண்ணுக்குள்ளேயே அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்து அலைந்தார்கள். எந்தச் சமயத்திலும் மரணம் தங்களைச் சூறையாடிக் கொண்டு போகலாம் என்னும் அச்சத்தினால் அஞ்சி அஞ்சித் துடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வசதி படைத்த தமிழர்கள் கொழும்புக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் பாதுகாப்பாகக் குடும்பங் குடும்பமாகத் தப்பிச் சென்று விட, ஏழை எளிய மக்கள் துன்பக் கண்ணீர் பெருக்கி, அதிலிருந்து கரையேறி மார்க்கமின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வடக்குக் கிழக்கு மக்களின் தாங்கொணாத் துயர் மிகுந்த இந்தக் காலகட்டம், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மாத்திரமல்ல, முழுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் பாரிய ஒரு திருப்பத்தை உருவாக்கியது. ஈழத்து மண்ணில் இருந்து போர்க் கால இலக்கியங்கள் தோன்றின. இந்த இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்குள் புதிய பாய்ச்சலாக வந்து சேர்ந்தன. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளாத தமிழ்நாட்டாரையும் திகைப்புடன் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தன. போர்க் கால இலக்கியங்களின் இலக்கியச் செழுமை மாத்திரமல்லாது, இன உணர்வுடன் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துயரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கான ஊடகமாகவும் இலக்கியங்களை அவர்கள் நோக்கினார்கள்.

இத்தகைய ஒரு முக்கியத்துவத்தை நாவல், சிறுகதை, கவிதை என்று சொல்லப்பெறும் எல்லா வகையான இலக்கியங்களும் பெற்றுக் கொண்டன என்று கூறுவதற்கில்லை. நாவல்களை நூல்களாக வெளியிடும் பிரசுரக் களங்களின் வசதி இல்லாமையால் பொதுவாகவே நாவல்கள் நூலாக இங்கு வெளிவருவது மிகக் குறைவு. அத்தோடு நாவல், சிறுகதை என்பவற்றில் போர்க் கால வாழ்வினைச் சித்திரிப்பது அப்பொழுது வெகு சிரமமான ஒன்று. குறியீடுகளாக, படிமங்களாக எல்லாவற்றை சிறுகதை, நாவலில் ஒரு படைப்பாளியினால் எழுதி விடவும் முடியாது. தனது உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை உதறித் தள்ளி விட்டு ஓர் எழுத்தாளனால் அப்பொழுது பேனா பிடிக்க முடியவில்லை. உயிர் ஆபத்தென்பது எந்தப் பக்கத்தில் இருந்து வரும் என்று சொல்ல இயலாது. ஒரு சிறுகதையை எழுதி விட்டு தெரு நாயாக வீதியில் சுடப்பட்டு வீழ்ந்து கிடப்பதை எந்த எழுத்தாளன் விரும்புவான்?

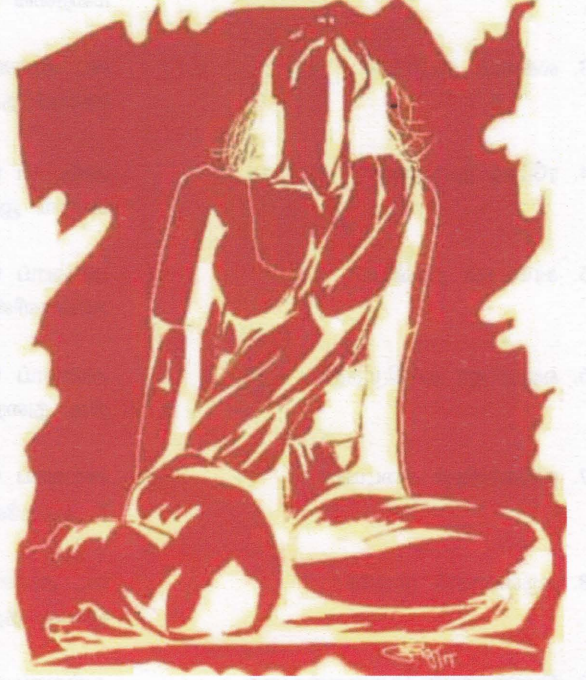
‘எல்லாம் செளக்கியமாக இருக்குமிடத்தில் இருந்து’ கொண்டு சிறுகதைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்த இரண்டொரு எழுத்தாளர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கென்றே கொள்ள வேண்டும். ஏனைய எழுத்தாளர்கள் சத்தியத்துடன் நடுநிலை நின்று நாவல், சிறுகதை இலக்கியங்களைச் சித்திரிக்கத் தகுந்தவர்களாக இருந்து வரவில்லை.

நாவல், சிறுகதை என்பவற்றால் முழுமையாக வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு இயலாத உணர்வுகளை இரத்தமும் தசையுமாக உயிர்ப்புடன் கவிதை பேசும் வல்லமை படைத்தது. நேரில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு இயலாத பல செய்திகளை படிமங்கள், குறியீடுகளாக வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பும் கவிதைக்கே அதிகம் உண்டு. இவைகளின் அடிப்படையில் போர்க் காலத்தில் ஈழத்தில் மிகச் சிறந்த கவிதை இலக்கியங்கள் தோன்றின. சிறந்த கவிதை இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்குச் சிறந்த கவிஞர்களும் ஈழத்து மண்ணிற் தோன்றி இருக்க வேண்டும். மண்ணின் மைந்தர்களான சேரன், ஜெயபாலன் ஆகிய இருவருடனும் வேறு சில கவிஞர்களும் போர்க் காலக் கவிதைகளை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் தமது விமர்சனக் கருத்துக்களில் பல இடங்களில் இதனைப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளார். “ வெளிநாட்டார் வணங்கச் செய்ய வேண்டும்” என்னும் பாரதியின் ஆதங்கத்தை ஈழ நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மெய்ப்பித்தவர்கள் கவிஞர்களான சேரன், ஜெயபாலன் இருவருந்தான். ஈழத்து அண்மைக்காலத் தமிழ்க் கவிதைகள் தமிழ்நாட்டுக் கவிதைகளையும் விஞ்சி நிற்கும் சிறந்த இலக்கியங்களாகக் காணப்படுகின்றன என்னும் கருத்தினைத் தமிழ்நாட்டு இலக்கியவாதிகளே அங்கீகரித்தார்கள். ஈழத்து இலக்கியங்களைத் தமிழ்நாட்டார் கவனத்தில் கொள்ளாதிருந்த கருத்து நிலையை ஈழத்துப் போர்க் காலக் கவிதைகள் மாற்றி அமைத்தன. இலக்கிய உலகில் இத்தகைய ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு பெருமளவு காரணமாக இருந்தவர்களான சேரன், ஜெயபாலன் ஆகிய இரு வருடம் கடந்த காலத்தில் தமது சொந்த மண்ணில் வாழ்வதற்கு இயலாது போயிற்று. புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் இன்று வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பதனை வெறும் செய்தியாக நோக்காது, அவர்கள் படைத்த கவிதை இலக்கியங்களுடன் இணைந்து நோக்க வேண்டியது முக்கியம் எனலாம்.

இன்று போர் முடிவுற்று இரண்டு வருட காலம் கழிந்து போனது. இன்றைய நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களின் நிலை அல்லது போக்கு எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் ஒரு செவ்வியல் என்னிடம் கேட்டார்கள், “ போரின் பின்னர் ஈழத்து இலக்கியம் எவ்வாறு இருக்குமென நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்?” என, “ போரினால் விளைந்த அவலங்கள் பற்றி எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள்” என அன்று கருத்துத் தெரிவித்தேன். இன்று ஈழத்து இலக்கியங்களின் பொதுவான போக்கு அவலங்கள் பற்றி எழுதுவதாகவே இருந்து வருகின்றது. கடந்த காலக் கொடிய போரினால், தமிழ் சமூகத்துக்கு உண்டான காயம் இலகுவில் ஆறத் தகுந்ததல்ல. நூற்றாண்டுகள் கழிந்து போனாலும் போரினால் ஏற்பட்ட வடு சுலபமாக அழிந்து போகப் போவதில்லை.

இந்த நிலையில் ஈழத்து எதிர்காலத் தமிழ் இலக்கியம் எவ்வாறு அமையப் போகின்றது? எமக்கு முன்னே இப்பொழுது எழுகின்ற ஒரு பாரிய வினா. போர்க் காலத்தில் பெருவீச்சுடன் எழுந்த கவிதை இலக்கியமும் இப்பொழுது தளர்ச்சி அடைந்து போய் விட்டது என்பது உண்மை. மக்கள் அவலங்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியவைகள். அவைகள் பதிவாகும்போது, போர்க் காலத்தில் பேசப்பட்ட இலக்கியங்கள் போல சிறந்த இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமல்லவா?

இன்னொரு வகையில் நோக்கும்போது எத்தனை காலத்துக்கு இந்த அவலங்களைத் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டும் எழுதிக் கொண்டும் இருக்கப் போகின்றோம்? இதில் இருந்து மீண்டெழுந்து அடுத்த கட்டத்துக்கு ஈழத்து இலக்கியத்தை நகர்த்திச் செல்ல வேண்டாமா? இந்த வகையில் படைப்பாளிகள் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியது தேவை இன்றுள்ளது. வாழ்வின் மீது இந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டும் படைப்புகள் வெளிவர வேண்டும். ஆயதம் தங்கிய போர் முடிந்து விட்டது. ஆனால் பிரச்சினைகள் தீரவில்லை. சாதியப் பிரச்சினை, பெண்களின் பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினை, கலாசாரப் பிரச்சினை, புலம்பெயர்ந்தோரால் உருவாகும் பிரச்சினை, மத அடிப்படையிலான பிரச்சினை... இவ்வாறு பல பிரச்சினைகள் பழைய தோற்றப்பாடுகளில் இருந்து மாறுபட்ட புதிய புதிய வடிவங்களில் தற்போது தமிழ் மக்களைப் பாதிக்கின்றன. இவற்றைப் புதிய கோணத்தில் நோக்கி படைப்பாளிகள் தங்கள் இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டிய சமூகப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இன்று இருக்கின்றார்கள்.

நில அபகரிப்புக்கு எதிராகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்துவது நியாயமாகப் பலருக்கும் மனதில் படலாம். ஆனால் பரம்பரை பரம்பரையாகக் குடியிருந்த நிலத்தை விட்டு போரின் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து சென்ற ஏழை மக்கள், இப்பொழுது மீண்டு வந்து தாம் வாழ்ந்த நிலத்தில் குடியேற இயலாத வண்ணம் தடுக்கப்படுகின்றார்களே! இந்த மக்கள் தமிழர்கள் அல்லவோ! இவர்களைத் தடுத்து அபலைகளாக அலையும் நிலைக்கு ஆளாக்கி விட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களா? இந்தக் கொடுமை யார் கண்களிலும் ஏனோ படவில்லை? பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் நில அபகரிப்பை விட அநியாயமான நில அபகரிப்பாகவே இது எனக்குத் தோன்றுகின்றது. உதாரணத்துக்காக இதனை எடுத்துக் கூறினேன். இவைகள் போன்று புதிய பல பிரச்சினைகள் போரின் பின் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் புதிய உருவத்தில் எழுந்துள்ளன. அவைகள் யாவையும் ஆழ்ந்து நோக்கி, சமூகப் பிரக்ஞையுடன் புதிய இலக்கியங்களைப் படைப்பதன் மூலமே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் செல்லலாம்.

**கேளிர் ஒன்றியத்தின் 2011ஆம் ஆண்டின் குளிர்கால
ஒன்றுகூடலுக்காக நடத்தப்பட்ட சிறுவர்களின்
போட்டி-நிகழ்ச்சிகளுக்கான ஞாபகார்த்தப் பரிசில்கள் வழங்கியோர்**

1. சபேசன் தங்கத்துரை
வட அல்வை தகணையைச் சேர்ந்தவரும் நூறாண்டு நாயகனுமாகிய சமூக சேவையாளர் காலம் சென்ற அதிபர் திரு க.மு. முருகேசு வாத்தியார் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
2. அனுஷா செல்வரட்ணம்
கனடாவில் வசிக்கும் திரு/திருமதி தர்மகுலசிங்கம் பவானி தம்பதிகளின் ஏக புதல்வன் செல்வன் கோமகன் தர்மகுலசிங்கம் அவர்களின் 12வது வருட மறைவை ஓட்டிய ஞாபகார்த்தப் பரிசு
3. லக்ஸ்மி தயாபரன்
வட அல்வை தகணையைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற திருமதி. மகாலக்ஸ்மி கோவிந்தசாமி அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
4. ரமேஷ் துரைராஜா
அல்வாய் தெற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி தவமலர் துரைராஜா/ செல்வி ஜமுனா துரைராஜா அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
5. சர்வேசன் திரவியம்
அல்வாய் மேற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு சற்குணன் திரவியம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
6. வரதராஜா தம்பிமுத்து
அல்வாய் தெற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற காவந்துறை உத்தியோகத்தர் திரு. துரைராஜா தம்பிமுத்து அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
7. நாகேந்திரன் சடையர்
அல்வாய் தெற்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற வைத்திய கலாநிதி T. தங்கவேல் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
8. கருணாகரன் முருகேசு
வட அல்வையைச் சேர்ந்த காலம்சென்ற திருமதி பகவதி முருகேசு அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
9. பொன்னரசன் பொன்னுத்துரை
அல்வாய் தெற்கைச் சேர்ந்த அண்மையில் அமரத்துவம் அடைந்த திரு. சதாசிவம் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
10. செல்வராஜா ஜயங்கர்
துன்னாலை வடக்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு. திருமதி. ஜயங்கர் வள்ளியம்மை தம்பதிகளினதும் திரு கிருஷ்ணபிள்ளை ஜயங்கர் அவர்களினதும் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
11. எலிசன் ஞானப்பிரகாசம்
ஊர்காவந்துறையைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களதும் வதிரியைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி. சிவகாமி செகராஜசிங்கம் அவர்களினதும் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
12. பாபு கிலட்ஸ்ரன் பிலிப்பையா
வல்வெட்டியைச் சேர்ந்த திரு அல்பிரட் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
13. மணிமாறன் சிவபாதம்
கொற்றாவத்தையைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு. பிள்ளையினார் சிவபாதம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
14. அரவிந்தன் சரவணமுத்து
பொலிகண்டியைச் சேர்ந்த திருமதி. பாக்கியவதி சரவணமுத்து அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில்

கல்வியும் வேலைவாய்ப்பும்

- பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி -
கல்விப் பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடம்பெற்றுவரும் நிதிநெருக்கடிகள் அந்த நாடுகளின் பொருளாதாரங்களில் பெரும் பாதிப்புகளை உருவாக்குவதன் காரணமாக சுதேசிகளும் புலம்பெயர்ந்தோரும் பெருமளவில் வேலைவாய்ப்புகளை இழந்து வருகின்றனர். பூகோளமயமாக்கம் என்னும் மாயையினால் உந்தப்பட்ட நாடுகள், அந்த எண்ணக்கருவைப் பரப்புவதில் செல்வாக்குச் செலுத்திய நாடுகள், அபிவிருத்தி தொடர்பாகப் பல சவால்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றன. உலக வங்கியின் பணிப்பாளர் அண்மைக் காலங்களில் வெளியிட்டுவரும் அறிக்கைகள் உலகநாடுகள் நிதிசார்பாக எதிர்பாராத அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. நிதிதொடர்பான நெருக்கடிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் பல நாடுகளிலும் வேலைவழங்கும் நிறுவனங்கள் பல மூடப்படுவதால் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலைவாய்ப்பினை இழந்து வருதல் பாரிய பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் உரிய வேலை வாய்ப்புகளை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு எத்தகைய கல்வி பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் வெகுவாகச் சிந்தித்து வருகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரும் தகுந்த வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கு தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

கல்விக்கும் வேலைவாய்ப்புக்குமான தொடர்புகளைப் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் வாயிலாகப் பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வியியல் துறைசார்ந்தவர்கள் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளனர். இந்த தசாப்தத்தின் தொடக்க காலத்தில் வேலையின்மை வீதம், தொழிற்படையின் பங்கேற்பு வீதம், சனத்தொகைக்கும் வேலைக்குமான வீதம் ஆகியன உயர்கல்வி அடைவுகளோடு பெரிதும் தொடர்புடையிருந்தமையை அந்த ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன (UNESCO IIEP, 2008). வேலைவாய்ப்புகளைப் பெறுவதில் குறைந்த கல்வித் தகைமையுடையோரிலும் பார்க்க உயர்கல்வித் தகைமையுடையோர் முன்னிலை வகித்தனர். பின்வரும் அட்டவணை அச்செல்நெறியை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

அட்டவணை 1

கல்வித் தகைமையும் வேலையின்மையும்

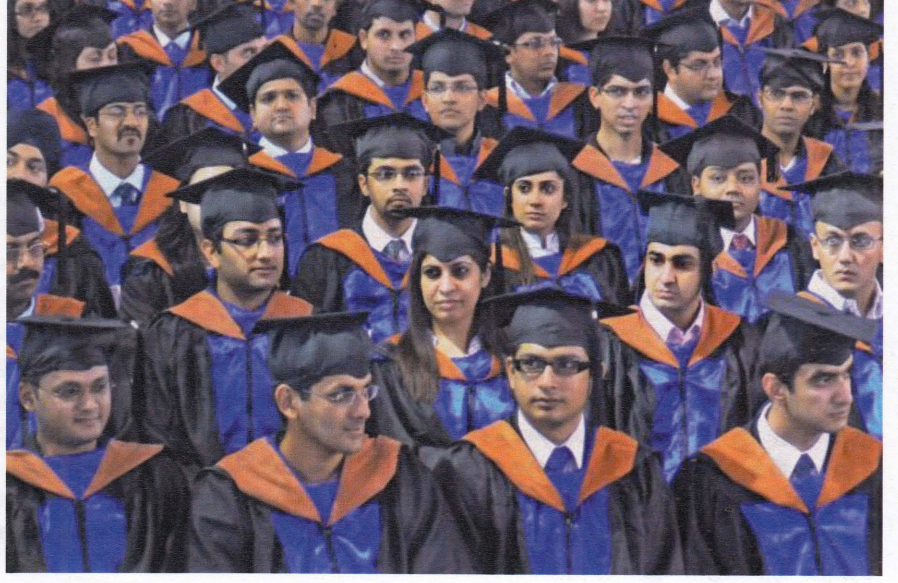
நாடு	< உயர் இடைநிலை	உயர் இடைநிலை	மூன்றாம் நிலை
கனடா	9.9	6.1	4.7
அவுஸ்திரேலியா	6.2	3.9	2.8
பிரான்ஸ்	12.1	7.6	6.2
ஜேர்மனி	20.5	11.2	5.5
டென்மார்க்	7.8	4.8	3.9
நோர்வே	3.8	3.6	2.4

ஆதாரம் : OECD, 2005. UNESCO : International Institute of Educational Planning

மேலே தரப்பட்டுள்ள அட்டவணையானது எமது மக்கள் பெருமளவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலுள்ள வேலையின்மையின் செல்நெறிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. கல்வித்தகைமைக்கும் வேலையின்மைக்குமான தொடர்புகளை அவதானிக்கும்பொழுது உயர் இடைநிலைக்குக் குறைந்த கல்வித்தகைமையுடையோர் மூன்றாம் நிலைக் கல்வித் தகைமை பெற்றவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கூடுதலாக வேலையற்றவர்களாக உள்ளனர். குறிப்பாக ஜேர்மனி பிரான்ஸ் மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளில் வேலையின்மை வீதம் சகல நிலைகளிலும் பார்க்க உயர்வாக உள்ளது. அதன் பாதிப்புகள் புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் உண்டு என்பதனால் தமது பிள்ளைகளின் கல்விச் செயற்பாடுகளில் கூடுதலான அக்கறை செலுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

தொழில் பெறுநருக்குத் தேவையான அடிப்படைத் திறன்கள்

தொழில் களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தேவையான அடிப்படைத் திறன்கள் என்றவகையில் முதலில் தொழில்பெறுநரின் முறைசார் கல்வித் தகைமைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அடிப்படைத் திறன்களுடன் முறைசார் தகைமைகள் இணைந்தவை எனக் கருதப்பட்டாலும், அத்தகைமைகள் பூரணமானவையெனக் கருதமுடியாது என்பது தொழில் வழங்குநரின் அபிப்பிராயமாகும். ஒருவரது முறைசார் தகைமைகள் குறைவாக இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட தொழிலில் ஈடுபடுவதால் பெறும் அனுபவங்களும், அதன்வழியே பெறும் திறன்களும் தொழிற்சந்தையில் வேலைகளை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்ள உதவுகின்றன (Mark Bray, 2004).

இங்கு குறிப்பிட்டது போன்ற நிலைமை உண்மையாகவே காணப்படுமாயின் கல்விக்கும் வேலைக்குமான இயைபு மலினமடையும். எதிர்பாக்கின்ற திறன்களைக் கொண்டிருக்கும் வேலைப்படையினர் வெறும் சான்றிதழ்களுடன் மட்டும் இருப்போரிலும் பார்க்க நன்மையடைவதற்கான வாய்ப்புகள் இங்கு கூடுதலாக இருக்கும். இது உண்மை நிலைமையைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதால் திறன்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் முறைசார் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழுக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றி நோக்குதல் இவ்விடத்தில் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

சர்வதேச வளர்ந்தோர் எழுத்தறிவு தொடர்பான அளவீட்டினை (International Adults Literacy Survey) அவதானிக்குமிடத்து முறைசார் தகைமைகளுக்கும் எண் மற்றும் எழுத்தறிவுத் திறன்களுக்குமிடையில் உடன்பாடான தொடர்புகள் உள்ளனவென எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு முடிவானது வெறுமனே தகைமைகளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வேலை வழங்குவதிலும் பார்க்க, அவற்றோடு உரிய திறன்களையும் உடையவர்களை வேலைக் கமர்த்துதல் உற்பத்தித் திறனுடையது என்பது வேலை வழங்குநரின் விருப்பமாக உள்ளது என எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. கனடா, ஜேர்மனி, சுவீட்சலாந்து, ஐக்கிய இராச்சியம், டென்மார்க் மற்றும் அவுஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அளவீடுகள் எண் மற்றும் எழுத்தறிவில் குறைந்த திறனுடையவர்கள் மற்றவரிலும் பார்க்க வேலையற்றிருந்தனரென கூறியுள்ளன (IALS: quoted in OECD, 2000). இதிலிருந்து அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் குறைந்த கல்வித் தகைமையும் குறைந்த திறன்களும் கொண்டவர்கள் பெரும்பாலும் வேலைகளை இழக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்பது படிப்பினையாக அமைகிறது. தொழிற்சந்தையில் சமநிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் வேலையுலகுக்குப் பொருந்தும் வகையிலான கல்வித் தகைமையும் திறன்களும் இருத்தல் முக்கியமானது. வேறுவகையில் கூறவதானால் குறைந்த தராதரங்கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் சந்தையில் அதிக கேள்வியில்லை (Nickell and Bell, 1995).

ஆசிய நாடுகளின் நிலைமை மேற்கூறியதினின்றும் வேறுபட்டுள்ளது. ஆசிய நாடுகளிலே குறைந்த கல்வித் தராதரம் உடையவர்கள் மத்தியில் வேலையின்மை வீதம் குறைவாக உள்ளது. அவர்கள் தொழில்சார் அந்தஸ்த்தில் கூடுதலான கவனஞ் செலுத்துவதில்லை என்பதால் எந்த வேலையையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருத்தல் அதற்குரிய முக்கிய காரணமாகும். உயர் கல்வித்தகைமை கொண்டோர் மத்தியில் வேலை வழங்குநர் எதிர்பார்க்கும் திறன்கள் இன்மையால் வேலைகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மார்கா (MARGA) நிறுவனம் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் இலங்கையில் பட்டதாரிகள் வேலையின்மை தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்துள்ளது.

முறைசார் உயர்தகைமை கொண்டவர்களுக்கு தொழிற்சந்தையில் நிறைந்த கேள்வியுண்டு (Nickell and Bell, 1995). இதற்கு இவர் கூறும் காரணம் என்னவெனில் நன்கு கற்றவர்கள் குறைந்த திறனுடைய தொழிலொன்றைக் குறுகிய காலப் பயிற்சியுடன் செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். மறுபுறத்திலே குறைந்த கல்வித்தகைமை உடையவர்கள் உயர்திறனுடைய தொழில்களை சிறப்பாகச் செய்யமுடியாது. அத்திறன்களைக் கற்பதற்கு நீண்டகாலம் எடுக்கும். கல்வித் தகைமைக்கும் பயிற்றப்படக்கூடிய நிலைமைக்குமான தொடர்பு இதனால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு நிறுவனம் தமது செலவினைக் குறைக்கும் நோக்கில் வேலைப் படையைக் குறைக்கவேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றினால், அவர்கள் இயல்பாகவே தகைமை குறைந்தவர்களை நீக்கிவிடுவர். Gautier and Ridder (2002) ஆகியோர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் மேற்கூறிய செல்நெறிகளுக்கு மாறுபட்ட செல்நெறிகளை அவதானித்துள்ளனர். ஆயினும் இத்தகைய செல்நெறியானது ஒரு நிறுவனத்திற்கு வரும் தொழிற்படை மற்றும் நிறுவனத்தை விட்டுச் செல்லும் தொழிற்படை ஆகியவற்றின் அளவிலும் இயல்பிலும் தங்கியிருந்தன எனவும் ஆய்வாளர்கள் அவதானித்துள்ளனர்.

மேலே கூறப்பட்டவற்றோடு புதிய தொழிற்படைகளின் தோற்றமும், ஏற்கனவே உள்ளவற்றில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும், தொழிற்படையின் இயல்புகளில் மாற்றங்களை வேண்டிநிற்கின்றன. உதாரணமாக, வேகமாக மாற்றமுறும் தொழில்நுட்பவியலானது தேர்ச்சி குறைந்த தொழில்களை மட்டுப்படுத்தும் போக்கினைக் கொண்டுள்ளது. உயர் தொழிற்படைகளின் பிரயோகம் காரணமாக, புதிய கைத்தொழில் நாடுகளான தாய்வான், கொரியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து மற்றும் அண்மைக்காலமாக உலக சந்தையில் மிகமுக்கிய வகிபாகத்தினை ஏற்றுவரும் சீனா மற்றும் இந்தியா முதலிய நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குச் சவாலாக அமைந்துள்ளன. பூகோளமயமாக்கத்தின் விளைவாக உலகப் பொருளாதாரப் போட்டியை மேற்குலகம் சந்திக்கின்ற வேளையில் தென் மற்றும் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் நிலைமையை அடைந்துள்ளன.

வேலையுடைய சவால்களை எதிர்கொள்ள அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் கையாளும் இன்னொரு வழிமுறை out-sourcing அகும். இந்த அணுகுமுறையானது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் தொழிற்படைக்கான செலவுகளை குறைக்கும் வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலிருந்து குறைந்த செலவிலான தொழிலாளர்களை எதிர்பார்க்கும் தருணத்தில், outsourcing மூலம் அதனை இலகுவில் நிறைவேற்றும் நிலைமை தோன்றியுள்ளது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் மேற்கூறிய அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் பல நிறுவனங்கள் மூடப்படுவதால் பலர் வேலைகளை இழக்கின்றனர். இந்நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் செய்தித்தாள்கள் இச்செய்திகளைத் தாங்கிவருகின்றன.

இவ்வாறான விடயங்கள் மேற்கு நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் கவனத்துக்கு உட்படுத்தல் வேண்டும். ஆரம்ப காலங்களில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் வேலையின் இயல்பு எதுவெனக் கருதாமல் வாழ்வாதாரத்துக்கென எந்தத் தொழிலையும் செய்ய ஆயத்தமாக இருந்தார்கள். தமது நாடுகளிலிருந்து உயர் கல்வித் தகைமைகளுடன் செய்றவர்களின் நிலைமைகளும் இவ்வாறாகவே அமைந்தன. மேற்கு நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் இருந்து புலம்பெயர்வோரை வரவேற்கின்றனர் என்பதற்கு வெளிப்படையான காரணம் உண்டு. இன்று அவர்கள் தமது வாழ்க்கை அந்தஸ்தினை மேம்படுத்தும் நோக்கில் சிலவகையான தொழில்களில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. அவ்வாறு விட்டுச்செல்லும் சில அத்தியாவசியத் தொழில்களைச் செய்வதற்கு தொழிற்படை தேவைப்படுகின்றது. புலம்பெயர்ந்து நாட்டு உரிமைபெற்று வாழும் எமது அடுத்த சந்ததியினர் சுதேசிகள் விட்டுச் செல்லும் தொழில்களைச் செய்வோராக இருத்தல்கூடாது.

புதிய சந்ததியினர் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் கிடைக்கும் கல்வி வாய்ப்புகளை சரிவரப் பயன்படுத்திப் பொருத்தமான உயர்கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றோர் தூண்டுதலளித்தல் அத்தியாவசியமானது. உரிய மொழித்தேர்ச்சி மற்றும் மென் திறன்களை அடைந்துகொள்ள வழிகாட்டுதல் வேண்டும். அவற்றின் வழியே தொழிற்சந்தையில் எதிர்நோக்கும் சவால்களை எதிர்கொள்ளத் தகுந்தவர்களாக மாற்றப்படுதல் வேண்டும். செல்லுமிடமெல்லாம் இரண்டாந்தரப் பிரசைகளாக வாழ்வதைத் தவிர்ந்து உயர்தரத்திலான வாழ்க்கை முறையைத் தொடர, அனுபவிக்க அந்நாடுகளிலுள்ள அறிவும் அனுபவங்களும் உடையவர்கள், புதிய சந்ததியினருக்குரிய வழிகளையும் ஆலோசனைகளையும் பயனுள்ளமுறையில் முன்வைத்தல் இன்றைய தேவையாகும்.

References:

Nickell, S and Bell, B (1996) *Changes in the Distribution of Wages and unemployment in OECD countries in American Economic Review*. 193 (1) 75 - 89.

OECD (2005) *Employment outlook 2005*, Paris

Steven McIntosh (2008) *Education and Employment in OECD countries*, UNESCO International Institute of Educational Planning, Paris

Luxury Kitchen Bath, Granite & Flooring Centre

- Free kitchen/Bath Design Estimate
- Visit our 50000 Sq. Ft. Showroom
- Shop at home with Expert Consultation
- Today for all your Home renovation Needs

Kitchen Cabinets

Custom Medallions

Floor Tiles

Granite Countertops

from \$39.99/sq. ft.
installed

Vanities & Fireplace
Surrounds

Granite Tiles
from \$3.99/sq. ft.

Hardwood Floors
\$3.99/sq. ft.

Backsplash Tiles and Custom Medallions

Kitchen Cabinets \$89/L/ft.

Custom Kitchen, bath & Granite Countertop Manufacturers

All Flooring & Home Renovations

Complete Kitchen and Bath Remodelling at amazing prices

905-670-7701
MISSISSAUGA

416-913-0286
SCARBOROUGH

7025 Tomken Road, Unit 20,21, Mississauga, Ontario.
1600 Midland Avenue, Scarborough, Ontario.

ஊமைக் காயம்

- அ. விஷ்ணுவர்த்தினி -

அந்த மனிதருக்கு வயது அறுபது தொடக்கம் அறுபத்தைந்துக்குள் தான் இருக்க வேண்டும். அழகாக சீவப்பட்டிருந்த கேசம்; உயரமான தோற்றம்; மிருதுவான கை கால்கள்; இவையெல்லாம் சேர்ந்து அவருக்கு ஒரு மிடுக்கான தோற்றத்தைக் கொடுத்தன. பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதராக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஊக்க முடிந்தது. என் ஊகம் சரியானதெனில் அவர் ஏன் இங்கு வந்து இருக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியும் என்னுள் எழுந்தது.

‘இந்தக் காலத்தில் பிள்ளைகள் தமது தேவை வரை பெற்றோரை வைத்திருந்து விட்டு, பின்பு முதியோர் இல்லங்களில் சேர்த்து விடுவது சாதாரண விடயம் தானே’ என எனக்கு நானே சமாதானம் கூறினேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வொன்றைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டி, சில தகவல்களைப் பெறவே நான் இந்த முதியோர் இல்லத்திற்கு வர வேண்டியதாயிற்று. அதற்காக சில மணி நேரம் காத்திருந்த சமயத்திலேயே அம்மனிதரைச் சந்தித்தேன்.

என்ன ஒரு மிடுக்கான தோற்றம்? எனினும், அந்த மனிதரின் கண்களில் அம்மிடுக்கு இருக்கவில்லை. எதையோ தொலைத்து விட்டு தேடுவது போன்றிருந்தது. இழக்கக் கூடாததை இழந்த விரக்தி கண்கள் முழுவதும் பரவியிருந்தது.

அந்த மனிதர் வைத்த கண் வாங்காமல் தொடர்ந்து என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது.

அவர் இழந்த ஒன்றை என்னில் காண்பது போன்ற உணர்வு அவருடைய முகத்தில் பிரதிபலித்தது. அவரை விட்டு விலகிச் செல்லவும் என் மனம் இடந் தரவில்லை. அந்த மனிதர் எதையோ என்னிடம் எதிர்பார்ப்பதாக நான் உணர்ந்தேன்.

தயங்கித் தயங்கி அவருகில் சென்றேன். அந்த மனிதர், இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தது போல், என் கைகளைப் பிடித்து மெதுவாக தடவத் தொடங்கினார். அவ்வேளை அவரது கண்களிலிருந்து ஒரு சில துளிகள் எட்டிப் பார்த்தன.

அவர் என்னிடம் எதையோ கூற முற்படுபவர்போல இருந்தார். நானும் அதற்கேற்ப ஆசுவாசமாக அவருகில் அமர்ந்தேன்.

உடனேயே நானும் கதைக்கத் தொடங்கவில்லை. அவரும் தன் உள்ளக் கிடக்கைகளை தயார்ப்படுத்த ஐந்தாறு நிமிடங்களை எடுத்துக் கொண்டார்.

அவர் என் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு மெதுவாக அரற்றினார்.

“ராசா, உன்னைப் பார்க்கிறபோது என் மகனைப் பார்க்கிற மாதிரியே இருக்குது...”

மீண்டும் அவரது கண்களிலிருந்து நீர்த் துளிகள் வெளியே வரப் பார்த்தன. தொடர்ந்து அவரால் கதைக்க முடியவில்லை. ஏதோ ஒன்று அவரது தொண்டைக்குள் அடைபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அவர் கூறிய வார்த்தைகள் எனக்குள்ளும் பெயரறியா ஓர் உணர்வைத் தட்டியெழுப்பி விட அடுத்து என்ன அவர் கூறப் போகின்றாரோ என்ற ஆவலை நான் வளர்த்துக் கொண்டேன்.

சிறிது நேர மௌன இடைவெளியின் பின், அவர் தொடர்ந்தார்.

“முதல் நான் அப்படி ஏன் சொன்னான் என யோசிக்கிறியே தம்பி, இப்ப உனக்கு இருபத்தைஞ்சு வயசு இருக்குமெல்லோ, இதே வயசில எனக்கும் ஒரு மகன் இருக்கிறான். அதனால் தான்...”

அவர் கூறி முடிக்கும் முன்பே, நான் கேட்டேன். - “ஓ... அதற்காகத் தான் நீங்கள் அப்படிச் சொன்னீர்களா, ஐயா? இப்ப உங்கட மகன் எங்க இருக்கிறார் எண்டு சொல்லுங்கோ”

“அது தெரிஞ்சால் நான் ஏன்பு இங்க இருக்கிறேன்”

பெருமூச்சொன்று அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டது.

அவருடைய மகன் எப்படிக்க காணாமல் போயிருப்பார் என்பதற்கு என்னுடைய மனம் பல காரணங்களை ஒப்புவித்துப் பார்த்த வேளையிலும், அவரே இதற்கான காரணத்தை கூறும் என அமைதியாகக் காத்திருந்தேன். அவரும் என்னை அதிக நேரம் காக்க வைக்காது தொடர்ந்தார்.

“என்ற குடும்பம் ஒரு சந்தோசமான குடும்பம் தம்பி. இந்த உலகத்திலை என்னை விட யாரும் சந்தோசமாக இருந்திருக்க மாட்டினம் எனச் சொல்லுமளவிற்கு நான் சந்தோசமாக இருந்தனான். ஆனால் இண்டைக்கு என்னை விட யாரும் அதிக துன்பத்தை அனுபவிக்க மாட்டினம் எனும் அளவிற்கு நான் தினம் தினம் மனதுக்குள் புழுங்கிச் செத்துக் கொண்டிருக்கிறன்”

இப்ப எங்கட தமிழ் மக்கள் மனதளவில் கொடுமைகளை அனுபவிக்கின்றமெண்டால் அதற்கு ஒரே காரணம் போராகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்ற பொது அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் நான் கேட்டேன் -

“ஐயா, நீங்கள் உங்கட குடும்பத்தை போரில் இழந்திட்டியள் போல கிடக்கு, இண்டைக்கு உங்கள மாதிரி எத்தனையோ பேர் இப்பிடித் தான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கினம்”
என் மனதுள் தோன்றியதை அப்படியே கூறி விட்டேன்.

“ இல்லைத் தம்பி இல்லை. என்ற குடும்பம் போருக்குள்ள மாட்டுப்படேல்லை. நான் தான் இங்க வந்து மாட்டுப்பட்டீட்டன்... என்ற பேர் கனகராசா தம்பி, நான் முப்பது வருசமாக பிரான்சில் இருந்தனான்”

“பிறகு ஏன் நீங்கள் இங்க இருக்கிறீங்கள்?”

“என்ற சொந்த இடம் புதுக்குடியிருப்பு. குடும்ப கஷ்டத்துக்காக அம்மா என்னை பிரான்சுக்கு அனுப்பி வைச்சவா. அங்க போய் அஞ்ச வருசங்களின் பிறகு ஒரு பிரான்ஸ்காரியோட நட்பு கிடைச்சது. அது பிறகு காதலாகி கலியாணத்தில் முடிஞ்சது. அதற்குப் பிறகு எங்களுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தவன்”

“ஐயா, உங்கட கலியாணத்தை உங்கட வீட்டிலை ஏற்றுக் கொண்டவையோ?”

“அது தான் பெரிய பிரச்சினை தம்பி, இந்த விசயங்கள் எல்லாம் அம்மாவுக்குத் தெரியாது. என்ற கலியாணம் முடிஞ்ச இரண்டு வருசத்தால அம்மா எனக்கொரு பொம்பிளை பார்த்து கலியாணம் பேசத் தொடங்கீட்டா. நானும் இனி உண்மையை மறைச்சுப் பிரயோசனமில்லை எண்டிட்டு எல்லாத்தையும் சொல்லிப் போட்டன். அவ்வளவு தான். அதற்குப் பிறகு அம்மா என்னோட இருந்த தொடர்பை அறுத்துப் போட்டா?”

“நீங்களும் உங்கட அம்மாவோட கதைக்க முயற்சி செய்யேல்லையோ? என்ன இருந்தாலும் பெற்ற தாயினர் மனம் நோக்கக் கூடாது தானே?”

“அப்படி நினைச்சு நான் பல முறை அவவை சமாதானப்படுத்தி கடிதம் போட்டனான். என்ற பல கடிதங்களுக்கு ஒரு கடிதத்தில் பதில் வந்தது... அம்மா எழுதியிருந்தா, ‘நான் வேணுமெண்டால் வெள்ளைக்காரியை விட்டுட்டு வா’ என்று”

இந்த ஐயா, தன் தாய்க்காக வெள்ளைக்கார மனைவியை விட்டிருப்பாரோ என என் மனம் எனக்குள் சல்லடை போடத் தொடங்கியது. மீண்டும் ஐயாவே கூறினார்-

“நான் என் மனைவியை வெள்ளைக்காரி என நினைக்கவில்லை. சாதாரணமான எங்கட நாட்டுப் பெண்ணாத் தான் நினைச்சன். அவளும் என்னோட அப்பிடித் தான் நடந்து கொண்டவள். அவளுடைய அன்புக்கு ஒரு குறையுமிருக்கேல்லை. எங்கள் இருவரின் அன்புக்குச் சாட்சியாய் இருந்த பிஞ்சு மகனை நான் எப்படிப் பிரிந்து போவன். அதற்குப் பிறகு அம்மாவுக்கும் எனக்கும் தொடர்பில்லாமல் போய்ச்சது”

“பிறகு எதற்காக நீங்கள் இலங்கைக்கு வந்தனீங்கள்” - நான் இடைமறித்துக் கேட்டேன்.

“2006ஆம் ஆண்டில் இங்க போர் தொடங்கிறதுக்கு இரண்டு கிழமைக்கு முன்னர் தான் நான், வயசான காலத்திலை அம்மாவைப் பார்க்கவென இங்க வந்தனான். அப்ப அம்மாவும் படுத்த படுக்கையாகி விட்டா. அவ தன் கோபத்தை மறந்திட்டு, என்னைக் கேட்டவா, தனக்குப் பக்கத்தில் கொஞ்ச நாள் இருக்கும்படி, அதைத் தட்ட முடியேல். அதற்குப் பிறகு ரண்டு கிழமையால போர் தொடங்கிட்டுது. ‘ஷெல்’களின் பெருத்த சத்தத்தின் அதிர்ச்சியில் அம்மா போயிட்டா. அவளுக்கு ஈமச் சடங்கெல்லாம் செய்தாப் பிறகு, நான் பிரான்ஸ் போக வெளிக்கிட்டன். என்ற தம்பி என்னை வெளியே அனுப்ப படாத பாடு பட்டான். ஒரு வழியும் கிடைக்கேல்லத் தம்பி”

“குடும்பச் சமைக்காக முப்பத்தைஞ்ச வயசு வரைக்கும் கலியாணம் முடிக்காமல் இருந்த நான், பிரான்சுக்காரியைக் கலியாணம் செய்தது அம்மாவுக்கு மட்டுமில்லை எல்லோருக்கும் தான் பிடிக்காமல் போச்ச... அதனாலை என் கலியாணத்துக்குப் பிறகு இருபத்தைஞ்ச வருசமாய் நான் பிறந்த நாட்டை எட்டிப் பார்க்காமல் இருந்தன்... இப்ப, உறவுகளையும் பிரிஞ்சு என்றை மனிசியையும் பிள்ளையையும் பிரிஞ்சு வருத்தப்படுறன்”

அந்தப் பெரியவரின் இப்படியான ஓர் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு என்னால் எதுவும் கூற இயலாமல் அப்படியே இருக்கையில், அவரே தொடர்ந்து தன் வேதனைகளை என் மீது திணிக்கத் தொடங்கினார்.

“நான் என்ற குடும்பத்தைப் பிரிஞ்சது நிரந்தரமானது என நான் உணர் சில காலம் பிடித்தது. வன்னியில இருந்த வேளையில் ரெலிபோன் எடுக்க முடியாமல் போச்சது. எத்தனையோ கடிதங்கள் மனைவிக்கு அனுப்பினேன். எதற்குமே பதில் வரவில்லை. இடையில் என்ன நடந்திருக்குமோ எனக்குத் தெரியேலை. இண்டை வரைக்கும் என்ற குடும்பத்தினர் நிலை எனக்குத் தெரியேல்ல, நான் அங்க போகலாமெண்டால் பாஸ்போர்ட், விசா ஒண்டுமில்லை. கையில் காசுமில்லை. என்ற தம்பிக்கு பாரமாய் இருக்கக் கூடாதெண்டு போர் முடிய இங்க வந்து சேந்திட்டன்”

எல்லாமே இருந்தும் எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கும் இந்த

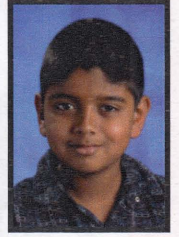
ஐயாவின் வேதனை என்னையும் ஆட்கொண்டது. அவர் தன் மனதிலுள்ளதை என்னுடன் பகிர்ந்ததில் அவரது மனதில் ஒரு தெளிவு பிறந்ததை அவரது கண்கள் காட்டின. இப்போது எனக்குள் தான் ஒரு கலக்கம்.

“யார் யாருள் என்னென்ன காயங்களோ...”

இந்த ஐயாவால் தான் பிரான்ஸிற்குப் போய் தன் குடும்பத்துடன் சேர முடியாமல் போய் விட்டது. ஆனால், அவரது மனைவியும் மகனுமாவது இவரைத் தேடி இங்கு வர வேண்டுமென நான் மனதுக்குள் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

Man's Best Friend

- Abbiran Nimalan -

I have pleasure writing about man's best friend, the dog. Dogs have lived and worked with humans for so many years in so many roles. Dogs are kept as domestic animals. Some are wild dogs, such as the African Hunting Dogs. Dogs are like most mammals have four legs (paws), teeth, a tail, a mouth (snout), two legs, and fur.

Most dogs are very protective and loyal. They are harmless once they get to know you. If you bother them they will also bother you. Some dogs are not pure bred. For example, the dad could be a Pitbull and the mom could be a Poodle. There are a lot of types of dogs such as German Shepherd, Husky, Pitbull, Rottie, Poodle, Labradory Bulldog, Golden Retriever, Chihuahua, Shitsu and many more.

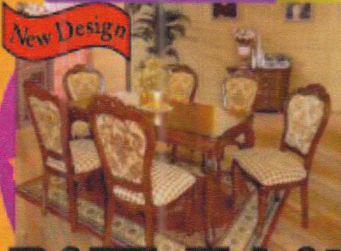
Dogs are easy to train. Some tricks you can teach them are sit, stay, roll, wait at door, and more. Dogs are very smart too but they are colour blind. People call dogs as man's best friend because they are faithful, thankful, loyal, protective and more. They are also great companions. Some dogs are trained to provide services to humans. Service dogs like guide dogs, utility dogs, assistance dogs, hearing dogs, and psychological therapy dogs provide assistance to people with physical or mental disabilities.

I hope you liked my article and learned a lot about dogs. Thank you for reading my article on Man's Best Friend.

MEGA SALE

Everthing
Here on Sale

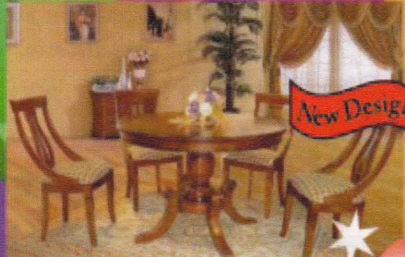
இங்குள்ள அனைத்து தளபாடங்களும் நேரடிப் பார்வைக்கு காட்சியறையில் உள்ளன.

7 Pc Solid Wood Dining Set

7 Pc Solid Wood Dining Set

5 Pc Solid Wood Dining Set

7 Pc Dining Set

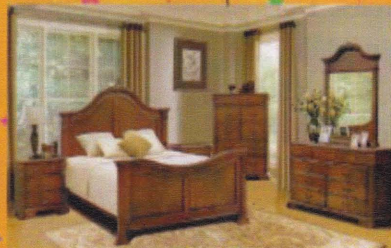
2 Pc Bed Only

2 Pc Bed Only

7 Pc solid wood Bedroom Set

7 Pc solid wood Bedroom Set

7 Pc solid wood Bedroom Set

3Pc Sofa Set

3Pc Sofa Set

2Pc Sofa Bed

NESAN FURNITURE OUTLET

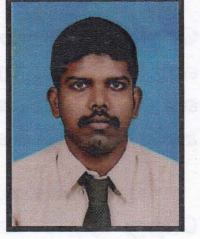
நேசன் ஃபர்னிட்டர் அவுட்லெட்

5635 Finch Ave, Scarborough,
ON. M1B 5K9 (Finch & Tapscott)

416-321-0009

குறுந்திரைப் படங்களும் சிறுகதைப் புனைவுகளும்

- சி. விமலன் -

இன்றைய காலப்பகுதியில் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் வணிகரீதியான வெற்றியைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு நிகராக குறுந்திரைப்படங்கள் தம்மை நிலைநிறுத்தி உள்ளன என்பது புலனாகும். அந்தவகையில் பெரும்பாலான புனைவுகளை திரைப்படங்களாக்கிய பொழுது அவற்றின் கலைத்துவம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டு அவை ஒரு விவரணப் படம் அல்லது ஒரு ஆவணப்படத் தரவரிசையிலே நோக்கப்பட்டு வெற்றி பெறாததால் அத்தகைய விபரீத முயற்சிகளில் பலர் ஈடுபட விரும்புவது இல்லை. அதையும் மீறி அத்தி பூத்தாற் போன்ற சில திரைப்படங்கள் வெளிவந்தும் இருக்கின்றன.

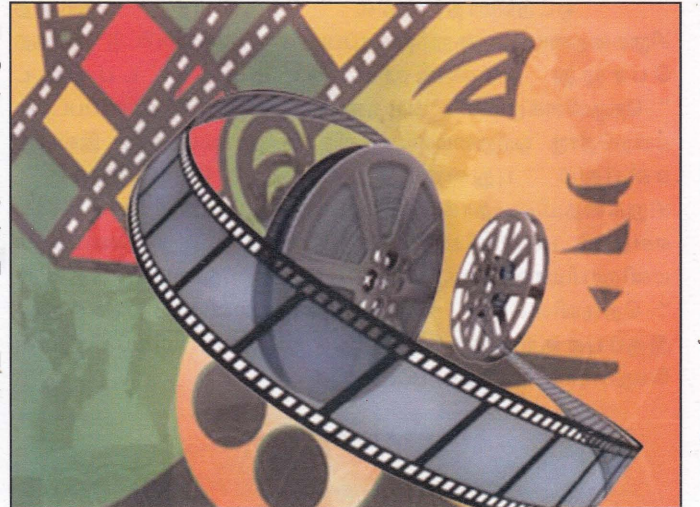
புனைவுகளை திரைப்படங்களாக்கியதில் ஒப்பீட்டளவில் சிறுகதைகளை விட நாவல் இலக்கிய வடிவமே பெரிதும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்கள் எழுதிய “குருதிப்புனல்” நாவல் “கண் சிவந்தால் மண் சிவக்கும்” என்ற பெயரிலும் ஜெயகாந்தன் அவர்களின் “சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்”, “உன்னைப் போல் ஒருவன்”, “யாருக்காக அழுதான்”, “ஒரு நடிக்க நாடகம் பார்க்கிறாள்” உட்பட ஏழு நாவல்கள் அதே பெயரில் திரைப்படங்களாகி இருக்கின்றன. அவ்வாறே எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன் அவர்களின் “தலைகீழ் விகிதங்கள்” நாவல் சேரன் நடித்த “சொல்ல மறந்த கதை” திரைப்படமாக தங்க்பச்சானால் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. அண்மையில் எழுத்தாளர் நீலபத்மநாதன் அவர்களின் புகழ்பெற்ற “தலைமுறைகள்” நாவல் “மகிழ்ச்சி” என்ற பெயரில் திரைப்படமாக்கப்பட்டிருந்தது. புறநடையாக எழுத்தாளர் கி.ராஜநாராயணன் அவர்கள் எழுதிய “கிடை” என்ற சிறுகதை “ஒருத்தி” என்ற பெயரில் அம்ஷன்குமார் இயக்கத்தில் திரைப்படமாக வெளிவந்திருந்தது.

ஆனால் குறுந்திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு ஏற்ற வடிவங்களாக சிறுகதைகளே விளங்கி இருக்கின்றன. சிறுகதைகள் ஒரு உணர்வுத் தெறிப்பினை பிரதிபலிப்பவை என்ற வகையில் குறுந்திரைப்படத்தின் காலநீட்சியளவு கச்சிதமாக அவற்றுக்குப் பொருந்துகின்றது. இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா அவர்களால் சிறுகதைகளை மையமாகக் கொண்டு இயக்கப்பட்டு சின்னத்திரையில் ஒளிபரப்பப்பட்ட “கதை நேரம்” தொடர் இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம். அவ்வாறே கலைஞர் தொலைக்காட்சியில் தற்போது ஒளிபரப்பப்பட்டு வரும் “நாளைய இயக்குநர்” நிகழ்ச்சியிலும் அபூர்வமாய் சிறுகதைகளை மையமாக கொண்ட சில குறுந்திரைப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் குறிப்பாக எழுத்தாளர்கள் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், ச.அறிவுமுகன் ஆகியோர்களின் சிறுகதைகளை மையமாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட “விட்டுக்கணக்கு”, “மரணஅடி” குறுந்திரைப்படங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை.

இந்தப் பீடிகையோடு அண்மையில் மயில்சன் என்பவரால் இயக்கப்பட்ட “தெருவிளக்கு” என்ற குறுந்திரைப்படத்தை பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. ஏற்கனவே புதுமைப்பித்தன் அதே “தெருவிளக்கு” என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதையை எழுதியிருப்பதால் அதனை மையமாகக் கொண்டும் சிலவேளைகளில் இந்தக் குறும்படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றதொரு எதிர்பார்ப்பிலேயே அதனைப் பார்த்தேன்.

“தெருவிளக்கு” குறுந்திரைப்படமானது தெருவிளக்கொன்று பழுதடைந்து காணப்படுகின்ற நிலையில் மனிதர்கள் பலரும் அதனை திருத்துவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்காது கண்ணிருந்தும் குருடர்களாய் மாறிப்போனநிலையில் பார்வையற்ற கடைக்காரர் ஒருவர் பார்வையுள்ள மக்களுக்கு வெளிச்சம் காட்டுவதற்காக மின்சார சபை ஊழியருடன் தொடர்பு கொண்டு அதனை திருத்துவிடப்பது மனிதாபிமானம் இன்னும் மரித்து விடவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

வழமையாக திரைப்படங்களாக இருந்தாலும் சரி குறுந்திரைப்படங்களாக இருந்தாலும் சரி பார்வையற்றவர்கள் விடயத்தில் மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களாக அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலமே

பெரும்பாலும் அவை காட்சிப்படுத்தப் படுவதுண்டு. அத்தகைய நிலைக்கு விதிவிலக்காக பார்வையற்றவரே தான் இருட்டில் வாழ்ந்தாலும் மற்றவர்கள் இன்பத்தில் வாழவேண்டும் என்பதற்காகவும் தன்னைப் போன்று மற்றவர்களும் துயரப்படக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்திலும் மனிதாபிமானம் தலைதூக்க அவர் செய்த காரியம் இக்குறுந்திரைப்படத்தை பார்ப்போரை ஒரு கணம் சிந்திக்கவே தூண்டும்.

அண்மையில் திரைக்கு வந்த நடிகர் பாக்கியராஜின் மகன் குருடராய் நடத்து ஒரு பெண்ணின் அனுதாபத்தை பெற்று அதன் ஊடாக அப்பெண்ணை அடைவதற்காக பார்வை அற்றவர்களின் உணர்வுகளை மலின்படுத்துவதாய் எடுக்கப்பட்ட “ கண்டேன்” திரைப்படத்தை விட “ தெருவிளக்கு” குறுந்திரைப்படம் பார்வையாளர்களுக்கு மனிதநேயத்தை ஊடுகடத்தியதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று துணிந்து கூறலாம்.

அதேசமயம் 1934ம் ஆண்டு “ ஊழியன்” இதழில் வெளிவந்த புதுமைப்பித்தன் எழுதிய “ தெருவிளக்கு” சிறுகதையானது அநாதரவான நிலையில் காணப்படும் முதியவர் ஒருவருக்கு உற்றதுணையாக விளங்குகிறது தெருக்கோடியில் அமைந்துள்ள தெருவிளக்கு. தனது சகதுக்கங்களை தினமும் அதனோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார் அந்த முதியவர். இந்நிலையில் ஒருநாள் முதியவர் பிச்சை எடுக்க சென்ற வேளையில் பழுதடைந்த நிலையில் காணப்பட்ட அந்தத் தெருவிளக்கை தெருவில் இருந்து அகற்றி விட்டார்கள். அந்த அதிர்ச்சியிலேயே அந்த முதியவர் இறந்துவிடுகின்றார். மறுநாள் அவ்விடத்தில் மின்சார விளக்கு ஒன்று பொருத்தப்படுகின்றது. முன்னர் இருந்த அந்தத் தெருவிளக்கு குறித்தோ, அந்த முதியவர் குறித்தோ எந்தவித கவலையும் கொள்ளாது மக்கள் இயல்பாக இயங்கி கொண்டிருந்தனர் என்பது சிறுகதையின் சாராம்சம்.

சமுதாயத்தில் காணப்படும் அவலங்களை படம்பிடித்து அவற்றை சிறுகதைகளாக்கி மனுக்குலத்தின் எழுச்சிக்காய் தனது எழுத்தை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியவர் புதுமைப்பித்தன். அவரது படைப்புகளில் மனிதர்கள் மட்டுமல்ல பல்வேறு சடப்பொருட்களின் மீதும் சமூக அவலங்களுக்கான சிந்தனையை ஏற்றி அதனையும் ஒரு உயிர்ப்புள்ள பாத்திரமாக வார்த்து விடுவார். அதேநிலைதான் இத்தெருவிளக்கு சிறுகதையிலும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“ இளமை, மூப்பு, சாக்காடு என்பவை மனிதருக்கு மட்டும் உரிமையில்லை. எனவே தெருவிளக்கிற்கும் இப்பொழுது மூப்பு பருவம்” என்றும்

“ தெருவிளக்கு அவன் தோழன் தான். அதன் வெளிச்சம் அவனுக்கு எவ்வளவு மன நிம்மதியை அளித்தது” என்றும் புதுமைப்பித்தன் தனது சிறுகதையில் சித்திரித்திருப்பது இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

புதுமைப்பித்தனின் “ தெருவிளக்கு” சிறுகதையில் தெருவிளக்கினை எடுத்துச் சென்ற பின்னர் ஓரிடத்தில் “ பற்றுக்கோலை யாரோ தட்டிப்பிடுங்கிக் கொண்ட குருடனின் நிலை என்று” அதனை சித்திரிக்கும் பொழுது என்னை அறியாமலேயே மயில்சனின் “ தெருவிளக்கு” குறுந்திரைப்படத்தில் வந்த பார்வையற்ற கடைக்காரரே நினைவுக்கு வந்தார்.

புதுமைப்பித்தனின் இந்தச் சிறுகதையை படித்த பொழுது மாப்பலானின் கதைகளை மொழிபெயர்த்து தனது பெயரில் வெளியிட்டார் என்ற சர்ச்சை ஒருசமயம் வெடித்த பொழுது புதுமைப்பித்தன் “ இன்னொருவர் எழுதிய கதையை தன்னுடையது என உரிமை கோருவது சோரம் போன மனைவிக்கு பிறந்த குழந்தைக்கு கணவன் தான் தந்தை என உரிமை கொண்டாடுவதைப் போன்றது” என்று கூறியது நினைவுக்கு வந்தது. இதையேன் இங்கு நான் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் மாப்பலான் அவர்களும் STREET LAMP என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதை எழுதியதாக எங்கோ படித்த ஞாபகம்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் “ தெருவிளக்கு” குறித்த சிறுகதையையும் குறுந்திரைப்படத்தையும் ஒப்பிட்டு பார்த்த பொழுது இரண்டிலும் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட “ தெருவிளக்குகள்” பழுதடைந்த நிலையில் காணப்பட்டன என்றதொரு ஒற்றுமையை தவிர வேறு சம்பந்தமே இல்லை என்பதும் புதுமைப்பித்தனின் “ தெருவிளக்கு” சிறுகதையின் தாக்கம் மயில்சனைப் பாதிக்கவில்லை என்பதும் புலனாகியது. “ தெருவிளக்கு” குறுந்திரைப்படம் மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்த புதுமைப்பித்தனின் “ தெருவிளக்கு” சிறுகதையோ மனிதாபிமானத்தின் இருப்புக்குறித்து கேள்வி எழுப்புவது மிகப்பிரதான வேறுபாடாக எனக்குப் பட்டது.

Dr. Iru Vijayanathan

DENTAL SURGEON

416-609-2022

- அவசரகால பல் வைத்திய சேவைகள்
- பல் அடைத்தல் (White filling / Silver filling)
- பல் பிடுங்குதல், ஞானப்பல் பிடுங்குதல்
- பல் கட்டுதல், நிரந்தர பல் கட்டுதல்
- பல்வேர் அடைத்தல் (Root Canal) மூலம் பல் பிடுங்காமல் பாதுகாத்தல்
- முரசு கரைதல், முரசிலிருந்து இரத்தம் வடிதல், வாய்துர்நாற்றம் ஆகிய முரசு வியாதிகளுக்கான சிகிச்சை
- சிறுவர்களுக்கான பற்சிகிச்சைகள்

Dr. Iru Vijayanathan, BDS, FAGD

இரு இடங்களில் சேவைகள்

3150 Eglinton Ave. East, Unit #5, Scarborough ON.

Tel: 416.264.3232

(1 Block West of Markham, Near Optimart)

3351 Markham Rd, Unit #129, Scarborough ON.

Tel: 416.609.2022

(Markham & Steeles)

The Importance of Christmas

- Andrea Gladstone -

Grade 9 - Notre Dame CHS

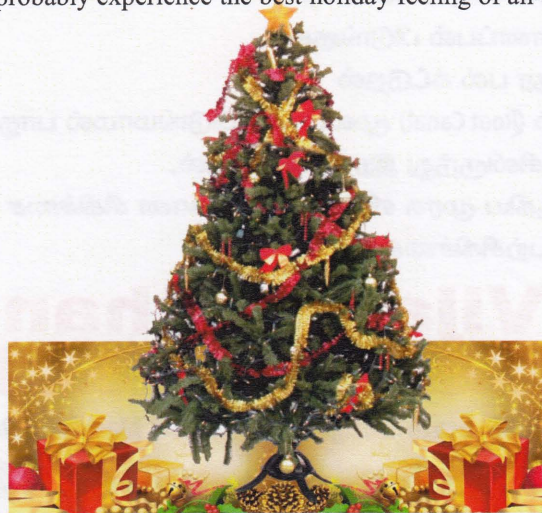

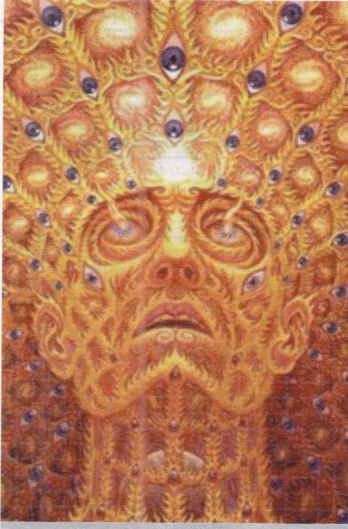
It's that time of year again-the time of busy shopping days, holiday baking, and twinkling lights. The time when schedules overflow with parties and events. The time to send out to family and friends. It's supposed to be the season of "holiday cheer" but in the weeks before we celebrate our Savior's birth, so often we feel anxiety and stress instead were we perhaps forget why we actually celebrate Christmas.

For the most part, all that really matters to us is the parties taken place. Not even half of us attend church nor do we ever take a minute to realize what this holiday is all about. What really matters to us, is of course a debate between who gets who a present, and who out of everyone in the family has a marvelous looking Christmas tree. We are unaware of the gift God has given us during this holiday season and we for sure just misuse it for our own pleasure. In the mad rush of the holiday season, the true meaning of giving is often forgotten. What is meant to be a time of blessing and joy becomes instead, a time of stress and depression.

The history of Christmas all begins with Jesus. Who is this Jesus that I just mentioned about? Just like every other living individual, he was one too! Though it is true that Christmas is celebrated as the day of the Birth of Christ into this world, yet it also symbolizes a very deeply significant truth of the spiritual life. Jesus is divinity. He was born not to be praised as the almighty God but was just rather a poor carpenter who changed the lives of millions. He was born at a time when ignorance, superstition, greed, hatred and hypocrisy prevailed upon the land. Purity was forgotten and morality was neglected. In the midst of these conditions, Christ was born and He worked a transformation in the lives of people. He gave a new and a spiritual turn to the lives of man. There came a change upon the land. People started upon a new way of life. Thus a new era dawned for the world.

This year, as the hectic Christmas season approaches, take the time to prepare your heart. Remember Christ's first coming, as a humble King and Savior. Reflect on the certainty of his return, as Judge over all. And as you think on these precious truths, you'll probably experience the best holiday feeling of all-the joy of knowing "the Lord is come" into your heart.

பின் தொடரும் பிசாசு!....

- செல்லக்குட்டி கணேசன் -

என்னை ஒரு பிசாசு
விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏன்?... எதற்கு?...
எதுவுமே தெரியவில்லை எனக்கு!

நான் மந்திரவாதியுமல்ல
மந்திரக் கோலை ஏந்தித் திரிந்தவனுமல்ல
இருந்தும்... நான்
விரட்டப்படுகிறேன்.

விரட்டப்படும் சந்தர்ப்பம் ஒவ்வொன்றிலும்
"கடந்ததை" நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.
சிறு வயதில் சொல்லித் தந்த
யாடி, கபடி, குண்டுப் பந்து
கோட்டுப் பந்து விளையாட்டுக்காக்
யாவும் என்னை தப்பித்துக் கொள்ள
உதவுவதை எண்ணி...

பாவம் பிசாசு
தன்னை மறந்து துள்ளிக் குதிக்கிறது.

என்றோ ஒரு நாள்
இதை விடப் பெரிய பிசாசு
இந்தப் பிசாசை
தாக்கிச் செல்லப் போவதை உணராது
என்னை?... என்னை?...

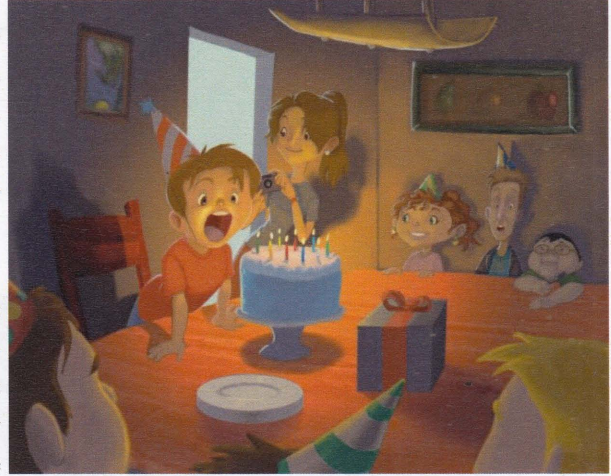
Birthday Party

- Sadhana Aravindan -

Last week I went for a birthday party with my parents and sisters. It was my Dad's friend's son's birthday. We reached their house in Mississauga around 6 in the evening. When we went to their house they came out to welcome us. Their house was decorated with coloured balloons and streamers. At first they gave us snacks and cool drinks. We had a lot of fun games and played a few video games too. Older people were busy drinking and talking.

Around, 8 o'clock we all gathered in the sitting room. The birthday boy, Janu cut the birthday cake. We all sang 'Happy Birthday, to Janu.' We ate small pieces of cake. It was so sweet! We gave our present to Janu and he was happy when he got so many presents from his friends and relatives. And then all the children ate pizza and the parents ate rice and mutton curry for dinner.

We met so many children at that birthday party. Many of them became our new friends. We left the party and came home in Scarborough after 11 o'clock. We quickly went to bed because we were so tired. It was a great birthday party we cannot forget!

PALMYRA TREE

- Karun Sabesan -

Palmyra is the most popular tree in Jaffna and it belongs to the 'Palme' family. Palmyra is a tall and swaying tree, known as 'Borasus Flabellifer' and 'Panai' in Tamil.

Palmyra tree can grow up to a height from 12 meters to 18 meters when it becomes matured. The stem of the tree is black, and looks like cylinders and the leaves are fan shaped. The flowers of the female Palmyra grow up into black circular fruits. Each fruit usually contains three nuts within its fleshy pulp.

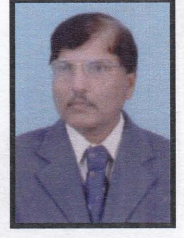
Palmyra tree has numerous uses. Almost every part of the tree has some kind of utility. Its main product is toddy, a sweet juice that makes a tasty and health drink which gives a boost when freshly collected before sunrise. Palmyra wood is used to make porch posts and roofs in Jaffna. People can make fans, mats, baskets, buckets, hats, umbrellas and sandals from the leaves of Palmyra. Un-ripe fruit is filled with 'Nungu' which tastes like sweet jelly. Palmyra tree is considered as one of the most valuable and important trees in Tamil people's lives.

தந்தையரும் தனயரும்

த. கலாமணி

மனம் விசனித்து அரற்றியது.

சே! என்ன வாழ்க்கை இது?

ஓடி ஓடி யந்திரம் போல் ஆகிவிட்டதில் மரத்துப்போன உடலம்... மரத்துப்போன உடலில் மக்கிப்போன உணர்வுகள்... சிந்திக்கத் திராணியற்று நாளாந்த கட்டளை நிரற் கடமைகளுள் முடங்கிப்போன உள்ளம்...

என்னையே நொந்து கொள்வதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்? இல்லையென்றால் பிள்ளையின் பிறந்த தினம் கூட மறந்துபோகுமா?

சுதர்சனின் மலர்ந்த முகமும் விரிந்த விழிகளும் தான் இப்போது என் கண்முன்னால்...

என் அணைப்பில் அப்படி என்ன சுகத்தைக் கண்டான்?

ஒரு முறை தான்.

நேரம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றதே என்ற அவசரத்தில், ' இன்றைக்கு நேரத்துக்கு வந்திடுங்கோ ' என்ற சுதாவின் வார்த்தைகளையும் காதில் போட்டதும் போடாததுமாக, சுதர்சனை இழுத்தணைத்ததோடு சரி...

அவசரமான ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஸ்ரேசனை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது சுதர்சனின் குரலை வாங்கிக் கொண்டேனோ என்னவோ...

“ Thank You Dad!”

இப்போது இந்த ரயில் பெட்டியில் அமர்ந்து, வீட்டைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்திக்கும்போது தான் சுதர்சனுக்காக என் மனம் இரங்குகிறது.

‘ நேற்றைய தினம் சுதர்சனுக்கு எவ்வளவு ஏமாற்றமாய் இருந்திருக்கும்?’

இரவு முழுவதும் நித்திரை இல்லாமல் புரண்டு புரண்டு படுத்தது சுதாவுக்கும் தெரியும்.

“ வேலை என்றால் என்ன செய்யிறது... கிடைக்கிற ஓவர் ரைமை விடேலாது தானே... சுதர்சன்னை பிரெண்ட்சும்

நின்று தான் கேக் வெட்டினவை. சுதர்சனுக்குத் தெரியும். அப்பாவுக்கு விட்டிட்டு வரேலாத வேலை என்று... சந்தோசமாத்தான் நின்றவன்...”

சுதா எனக்குச் சமாதானம் சொன்னாலும், என் மனம் இப்போது அமைதி இன்றி அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

‘ வீட்டைப் பற்றி யோசித்திருந்தால் ஓவர் ரைமை வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு நேரத்துக்கே வீட்டுக்குப் போயிருக்கலாம்...”

என் மனம் குற்றவுணர்வில் உழல்வது என் அந்தராத்மாவுக்குப் பிடிக்கவில்லைப் போலும், விழித்துக்கொண்டது.

‘ உன்ரை வீட்டுக்காயும் உன்ரை உறவுகளுக்காயும் தானே இப்படி ஓடி ஓடி உழைச்சுக் கொண்டிருக்கிறாய்..’

என் மனம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

‘ பிள்ளைக்கும் சின்னச்சின்ன விருப்புகள் இருக்கும் தானே... நிறைவேற்ற வேண்டியது தந்தையின் கடமை அல்லவா? ’

என் அந்தராத்மா என்னைக் குறுக்கு விசாரணை செய்தது.

‘ நீ வெளிநாட்டுக்கென்று ஏன் ஓடிவந்தாய்?’

‘ நீ ஓடி ஓடி உழைக்காமல் இருந்திருந்தால் உன் சகோதரியளுக்குக் கலியாணம் நடந்திருக்குமா?’

‘ அவையாளுக்கெல்லாம் செய்தது போக இனி உனக்காக, உன் குடும்பத்துக்காக நீ மாய்ஞ்சு மாய்ஞ்சு உழைக்கத்தானே வேண்டும்... உன் மனைவியும் பிள்ளையும் கூட கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்...’

என் அந்தராத்மா எனக்காக வாதாடினாலும் என்னைக் குற்றக் கூண்டிலிருந்து விடுவிக்க முடியவில்லை.

இரவு தூக்கத்திலிருந்த சுதர்சனை இழுத்து இழுத்து அணைத்த போதிலும், அவன் தூக்கக் கலக்கத்திலிருந்து விடுபடாமல் சுருண்டு படுத்ததும் நினைவுக்கு வந்து என்னை அரிக்கிறது.

‘ இனியும் ஏன் கவலை... இன்றைக்கு நேரத்துக்குப் போய் குடும்பத்தோடே குதூகலிக்கத்தானே போறாய்...’

என் அந்தராத்மா மீண்டும் விழித்துக்கொண்டு, என்னை உற்சாகப்படுத்தியது.

மனம் ஆறுதலடைந்து, நான் உலகின் அழகை ரசிக்கத் தொடங்கினேன். ரயில் சிட்னி ஸ்ரேசனைத் தொட்டது.

நான் இருந்த பெட்டிக்குள் ஏறிக்கொண்ட அவர்கள் இருவரையும் கண்டபோது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

ஒரு பெண்ணும் அவளது கையைப் பிடித்தவாறே ஒரு சிறுவனும் எனது ‘ சீற்’ றையும் கடந்து சென்று இரண்டு ‘ சீற்’ தள்ளிப்போய் அமர்ந்து கொண்டனர். என் இடத்திலிருந்து அவர்களை நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது.

அவள்-

எங்கள் ஊரில் சொல்வதுபோல, மர எண்ணை நிறக்கறுப்பி. குட்டையான தலைமயிரிலும் கூட ஐந்து பின்னல்களை முறுக்கி முறுக்கிப்போட்டிருந்தான்.

அவள் ஒரு ‘ அபொறிஜின்’ என்று அவள் முகத்தில் எழுதி ஒட்டியிருந்தது.

அந்தச் சிறுவனோ-
அழகாக இருந்தான்.

ரயிலில் ஏறியது முதல் அச்சிறுவன் தாயை ஆங்கிலத்தில் நச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘ அப்பா எப்போ வருவாரம்மா?’

இன்னும் இரண்டு ஸ்ரேசன் போனதும் வந்துவிடுவார் என்று அலுக்காமல் பொறுமையாக அவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். சொல்லும் போதே அவனைத் தடவிக் கொடுத்து, இடை இடையே இழுத்தணைத்துக்கொள்வது மாக இருக்கிறாள்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

‘ இந்த கறுப்பிக்கு இப்படி ஒரு அழகான குழந்தையா?’

அச்சிறுவன் பளபளப்பான வெள்ளைத்தோலுடன் ‘ துறு துறு’ என்று இருந்தான். வாய்குள்ளே முணுமுணுக்கும் அவுஸ்திரேலியர்கள் போலன்றி, ஆங்கிலத்தில் வார்த்தைகளை அழகாக உச்சரித்தான்.

தாயும் மகனும் பேசிய பேச்சுகளிலிருந்து, தொழிலுக்குப் போன அவன் தந்தை இன்னும் இரண்டு ஸ்ரேசன் கழிந்ததும் அடுத்துவரும் ஸ்ரேசனில் அவர்களுடன் இணைந்துகொள்வான் என்று தெரிந்தது.

அவள் சொன்னது போல, குறித்த ஸ்ரேசனில் அவன் ஏறிக்கொண்டான். ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்துக்கொண்டே வந்த அச்சிறுவன் தனது தந்தையைக்கூவி அழைத்து கை அசைத்ததன் மூலம், தாங்கள் இருந்த பெட்டிக்கு வரவழைத்துக்கொண்டான். தந்தையின் கால்களைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு ‘ டாட்’ என்று இழுத்தான்.

அவன் தந்தையோ மகனின் தலையில் செல்லமாகத்தட்டி விட்டு, அவளையும் இழுத்து ஒருமுறை அணைத்துக் கொண்டான். அதன் பின்பு வாய் ஓயாமல் அவளுக்கு என்னவோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இடை இடையே அவளின் தலையை வருடிக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

நான் அவனையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கட்டான உடல்வாகு.

சுண்டினால் இரத்தம் சொட்டும் சிவந்த மேனி.

கைகளிலும் புஜங்களிலும் வெளித்தெரியும் உடல் முறுக்கு. மொத்தத்தில் குத்துச் சண்டைவீரன் போல் இருந்தான். நல்ல உழைப்பாளி போலும்.

‘ அவனுக்கும் என்ன பிரச்சனையோ?’

இடைநிறுத்தாமல் அவன் சொல்லச் சொல்ல, அவன் இடை இடையே முறுவலித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அந்தச் சிறுவனுக்கு இது ஒன்றும் புதிதில்லைப் போல-
ிருக்கிறது பெற்றோரைக் கவனியாதவனாக ஜன்னலுக்கூடாகத் தெரியும் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இடை இடையே தான் ரசித்த அபூர்வக் காட்சிகளைப் பார்க்குமாறு, ‘ டாட், லுக் தெயர்’ என்று தந்தையைக் கூவி அழைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், இவன் தந்தையோ ‘ ஜோன், சத்தம் போடாமலிரு’ என்று அவனை அதட்டி விட்டு, தன் கதையிலேயே கண்ணாக இருந்தான்.

சிலவேளைகளில் தந்தையின் அட்டலில் ஜோன் வாட்டமுற்றது தெரிந்தது. ஒரு கணம்தான். அடுத்த கணமே அவன் மகிழ்ச்சியுடன் காட்சிகளை ரசித்தவாறே மீண்டும் மீண்டும் தந்தையைக் கூவி அழைத்துக் கொண்டும் இருந்தான்.

ரயில் அடுத்த ஸ்ரேசனை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. ஜோன் எதையோ கண்டு விட்டு மீண்டும் சத்தமாகத் தந்தையை அழைத்தான்.

தந்தை கோபித்துக்கொண்டு எழுந்து மகனின் தலையில் பலமாகக் குட்டினான். அச்சிறுவனுக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது.

நான் அதிர்ந்து போனேன்.

‘ தனது குழந்தையின் சந்தோஷத்தைக் கூடப் பொறுக்காத இவன் என்ன மனிதன்?’

அவளும் அதிர்ந்துபோயிருக்கவேண்டும். ஜோனை இழுத்தணைத்து தலையைத் தடவிக்கொடுத்தான்.

அவன் சற்று நேரம் முகத்தைக்கடுப்பாக வைத்திருந்து விட்டு, பின்பு ஜோனின் தலையைச் செல்லமாக உலுப்பினான். ஸ்ரேசனில் தரிப்பதற்காக ரயில் வேகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டபோது, அவன் பரபரப்பானான். ரயில் நின்றதும் நிற்காததுமாக ‘ பிளாஹோமைத்’ தொட்டுக் கொண்டபோது, அவர்கள் இருவரையும் ஒரு முறை இழுத்தணைத்துவிட்டு, அவன் ரயிலிலிருந்து இறங்கி விரைந்தான். ‘ அப்பா மற்றோரிடத்துக்கும் வேலைக்குச் சென்றுவிட்டு இரவுக்குத் திரும்பிவிடுவார்’ என அவன் தன் மகனுக்குச் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டான். தன் தந்தை சென்ற திக்கை நோக்கி ஜோன் கையசைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘ ஓ! இவனும் என்னைப்போல் இரண்டு ‘ஷிப்’ வேலை செய்பவன் போலும்’ .

ஜோனுக்காக என் மனம் இரங்கியது. தந்தையின் அன்புக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜோனைப் போல இன்னும் எத்தனை குழந்தைகள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ.

இப்போது என் மகன் சுதர்சனின் முகம் தான் என் கண்ணில் நிறைந்திருந்தது. ‘ அவுஸ்திரேலியா வந்த பின்

உழைப்புத்தான் முக்கியம்’ என்று ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்னைச் சிலநாட்களில் என் மகன் காண்பதே இல்லை என்ற உண்மை என்னை அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்று நேரத்துக்கே வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு வந்து ஒரு ‘ ஷிப்’ வேலை செய்து விட்டு, சுதர்சனுடன் மாலைப்பொழுதைக் கழிப்பதற்காகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

இன்று மதிய உணவை என் மனைவியுடனும் என் மகனுடனும் ஒன்றாகச் சாப்பிடப்போகிறேன் என்ற உணர்வு எனக்குக் குதூகலத்தைத் தந்தது.

ரயில் ஸ்ரேஷனில் இறங்கி அருகாகவே உள்ள பாதை வழியே நடந்து சென்று வீட்டை அண்மிக்கின்றேன்.

என் மனைவி, வாசலுக்கு வந்து என்னை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறாள். ‘ சுதர்சன் என்ன செய்கிறான்?’ என்று கேட்டுக்கொண்டே வீட்டினுள் வருகிறேன்.

சுதர்சன் பாடசாலையிலிருந்து இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. என்மேசையின் மேல் கடித உறையொன்று அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, அதன் முகப்பில் “FATHERS’ DAY” என்று அழகாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கடிதத்தை அவசரமாகப் பிரித்துப் படிக்கிறேன்.

முத்து முத்தான கையெழுத்தில் சுதர்சன் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தான்:

Dad Thank You. You cuddled me yesterday. I like it .

கூட நின்ற மனைவி சுதர்சனின் வசனங்களை மீண்டும் அழுத்திக் கூறினாள்.

“ பார்த்தீங்களே... இன்று ‘ பாதேஸ் டே’ என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்னிடம் காசு வாங்கி இந்தக் கார்ட்டையும் வாங்கி அழகு படுத்தியிருக்குது. நேற்று நீங்கள் கட்டியணைத்ததைத் தான் விரும்பினவனாம். அதுக்கு நன்றியும் சொல்லியிருக்கிறான்.”

இவள் சொல்லிக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ஏனோ ஜோனின் ரூபகம் வந்தது.

TAX RETURNS

நட்பான வருமான வரிச்சேவை

- ✓ Accounting & Bookkeeping
- ✓ Personal & Business Tax
- ✓ Financial Advices

உங்கள் சகலவிதமான
நிதி ஆலோசனைகளுக்கு
அனுபவம் வாய்ந்த எம்முடன்
தொடர்புகொள்ளுங்கள்

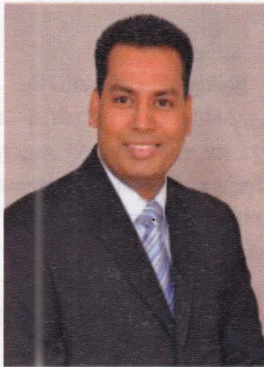

KT Financial Group

Tel: 416-269-7117
Cell: 416-788-3528

MORTGAGE

குறைந்த வட்டி வீதத்தில் உங்கள்
மோற்க்கேஜை பெற்றுக்கொள்ள
தொடர்புகொள்ளுங்கள்

Arul Chelliah
Mortgage Agent
LIC NO.: M08001849

If you are thinking of....

Buying or
Refinancing
Your Home?

*As a Mortgage Alliance
Professional, I know you
don't want a mortgage
...you want a home!!*

416-788-3528

3216A Eglinton Ave East, Unit #4

Just East of Markham Rd. (upper level)-Markham & Eglinton

- Thushika -

1

ஸ்ரீ வளரில், சிறி சிபுசான விட் சிறுநீர்த்து, சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

2

எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து, சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

3

சிறுநீர் விட்டில் வந்தது எல்க்கு அன் விட்டில், சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

4

எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து, சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

5

முடியவர வந்தது பார்ந்து, உணவை உண்ணவில்லை பொருத்து வைத்து, போல் சிறுநீர்த்து பொரு. பொரு சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

6

வழக்கம் போல எல்க்கு அன் விட்டில், சிறுநீர் அழகான விட்டில், சிறு முடியவர வந்தது வந்தார். சிறுநீர் விட்டில் உலகத்தின், சிறு எல்க்குடும்பம் விட்டைத்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து. சிறு நான், எல்க்கு அன் விட்டில் சிறுநீர்த்து முடியவர பார்ந்து விட்டார்

‘பிரபுதேவா எனக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார். நயன்தாராவைக் கண்ட இடத்தில் அடிப்பேன்’ பிரபுதேவா மனைவி. ‘என் சகோதரிக்கு பிரகாஷ்ராஜ் துரோகம் இழைத்துவிட்டார்.’ நடிகை டிஸ்கோ சாந்தி. அண்மையில் இணையங்களிலும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளிலும் வெளியான செய்திகள் இவை.

ஏன் சில பெண்கள் மற்றும் சில ஆண்கள், திருமணமான ஆணை அல்லது பெண்ணை விரும்புகின்றார்கள். இப்படியான விடயத்தை ஆங்கிலத்தில் Mate Poaching (“தகாமுறைத் துணைகவரல்”) என்கின்றார்கள். அதாவது இன்னொருவரின் வாழ்க்கைத் துணையை விரும்புவது.

பெரும்பாலான ஜோடிகளை பொதுவாக “எப்படி நீங்கள் சந்தித்தீர்கள்” எனக் கேட்டால் அவர்கள் அதீத ஆவலினாலும் தங்கள் ஆசைகளைக் கிளறியதாலும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் காதல் கொண்டோம் என்பார்கள். அவர்களது முதல் சந்திப்பு பெரும்பாலும் அதீத, வழக்கத்துக்கு மாறான, தற்செயலான, அதிகம் கவர்ச்சியூட்டும் சந்திப்பாகத் தான் இருந்ததாக கூறுகின்றார்கள். முன்பின் அறிந்திருதாவர்களின் வச்சீரமும், மயக்கும் ஆற்றலும் அவர்கள் மேல் காதல் கொள்ளவைத்துவிடும்.

இதனை டொக்டர் டேவிட் ஷிமிட் (Dr. David Schmitt, a psychology professor and researcher at Bradley University in Peoria) “தகாமுறைத் துணைகவரல்” (Mate Poaching) எனக் கூறுகின்றார். அதாவது வச்சீரத்தன்மையால் இன்னொருவரின் துணை மீது ஏற்படு சர்ப்பு.

அண்மையில் அவர் 53 நாடுகளில் இருந்து 16000 நபர்களிடம் எடுத்த தகவல்களின் படி 18% மான திருமணமான ஆண்களும் 11% மான திருமணமான பெண்களும் தங்கள் துணைகளை விட்டுவிட்டு இன்னொரு துணையைத் தேடுகின்றார்கள்.

உளவியல் ரீதியாக சில நபர்கள் தாங்கள் தனிமையாகவும் பாதுகாப்பற்றிருப்பதாகவும் உணர்வதால் வஞ்சகமாகவும் நேர்மையற்ற முறையிலும் இன்னொரு துணையைத் தேடுகின்றார்கள் எனவும் கருதலாம்.

“எது எப்படியிருப்பினும் அவரின் ஆராய்ச்சி இன்னொரு துணையை தகாதமுறையில் கவருதல் அவர்களின் பிரத்தியேக, தனக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களின் நாட்டமுள்ள, மனதிற்கு ஒவ்வாத, மனசாட்சியற்ற, நேர்மையற்ற” விடயமாகும் என உறுதியாகக் கூறுகின்றார். அவர்கள் தங்களுக்குள் திறந்தமனதுடனும் இலகுவாகவும் பாலியல் சம்பந்தமான விடயங்களை கலந்துரையாட முடிவதாகவும் கூறுகின்றார். இது இரு பாலினத்திற்கும் பொருந்தும்.

இந்த ஆராய்ச்சியில் மதிப்புகள் அல்லது கோட்பாடுகளின் வீழ்ச்சி, குறைபாடான கட்டுப்பாடுகள், குறைந்தளவு இரக்க உணர்ச்சிகள் மற்றும் தன்னிலைப் படுத்தாமை (self-centered) போன்றவற்றால் “தகாமுறைத் துணைகவரல்” தோன்றுவது அவதானிக்கப்பட்டது.

சட்டத்துக்கு மாறாக இருக்கும் இந்த உறவுகளால் “உன் அயலவனையும் உன்னைப்போல் நேசி” என்ற கோட்பாடு அற்றுப்போகின்றது. சமூகத்தின் அவர்கள் மேலான பார்வையும் நேர்மையற்றதாகிவிடுகிறது.

சிலர் இதனை சரியென விவாதிக்கலாம் ஏனென்றால், ஒருவரின் துணை அறிமுகம் இல்லாதவராக அல்லது பழகிய அனுபவமற்றவராக இருப்பதும் இருவரிடையிலும் மனஒற்றுமை இல்லாதிருப்பதும் மற்றவரை இன்னொரு துணையைச் தேடச் செய்யும் நிலைக்கு மாற்றிவிடும். ஆனாலும் சமூக, மத நல் ஒழுக்கங்களினால் பெரும்பாலோர் இந்த நிலைக்குச் செல்லாமல் சகிப்புத் தன்மையுடன் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். “தகாமுறைத் துணைகவரல்” ஈடுபடுபவர்கள் இந்த ஒழுக்கங்கள், கோட்பாடுகளை மதிக்காமல் தங்கள் இஸ்டத்திற்கு வாழ்க்கை நடத்துகின்றார்கள். இப்படியானவர்கள் சில நாட்களில் பிரிந்துவிடுவதும் நடக்கின்றது. அதே நேரம் இவர்கள் தங்களது இரண்டாவது வாழ்க்கையை சந்தோஷமாக வாழ்வதும் கண்கூடு.

கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டுப்பாடுகள் உளவியல் ரீதியாக ஒரு செயற்களத்தில் இருந்தே செயற்படுகின்றது. அதாவது இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் “ உங்கள் உடல், எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், செயற்பாடுகள்” போன்ற செயற்களங்களில் செயல்படுகிறது. இது உங்களை உங்கள் சமூகத்தில் இருந்து உங்களைப் புறக்கணிக்கவும் காரணமாகின்றது. யாரும் உங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தலையிடமுடியாவிட்டாலும் சில .பாதிப்புகள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

அத்துடன் இன்னொரு துணையை நாடுகின்றவர்கள் தங்கள் பாதுகாப்பு, நிரந்தரத் தன்மை போன்ற காரணிகளிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால் உங்கள் புதிய துணையின் பொறுப்புகளும் எதிர்காலத் திட்டங்களும் நிச்சயமற்றுப் போய்விடும். “தகாமுறைத் துணைகவரல்” என்பது நிலையற்றது.

நீங்கள் இன்னொருவரின் துணையின் மேல் டேட்டிங் (Dating), ஈடுபாடு, கூடிவாழ்தல் (cohabiting or living together) அல்லது திருமணம் போன்றவற்றில் அக்கறை இருந்தால் கீழ்வரும் விடயங்களை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்.

1. இந்த அன்பு அல்லது காதல் கிடைத்தற்கரியதா எனப் பாருங்கள் . சிலவேளைகளில் அவனோ / அவளோ ஆசைகாட்டினால் கூட ஒரு முறை சிந்தியுங்கள்.
2. அவருடைய தற்போதைய உறவுமுறை மனநிறைவற்ற அல்லது சீரற்றதாக இருக்கிறதா என தகுந்த காரணங்களுடன் ஆராயுங்கள்.
3. சந்தோசமற்ற துணைக்கு நீங்கள் அவரது கதைகளைக் கேட்டோ, பாராட்டியோ அல்லது துணைக்கு நின்றோ உதவி செய்யாதீர்கள்.
4. பாலியல் ரீதியான விடயங்களை அவருடன் கலந்தாலோசிக்காதீர்கள்.
5. நீங்கள் அவருக்கு துணையாக இருக்கவேண்டும் என நினைத்தால், தனிமையான அல்லது துணையுடன் இருக்கும் ஒருவருடன் நேர்மையாகவும், சரியான பாதையிலும் உங்கள் தொடர்புகளை வைத்திருங்கள்.
6. இந்த அனுபவமும் ஒரு பரவசமுட்டும் சிலிரக்கச் செய்யும் குறுகியகால அனுபவமாக இருந்தாலும் இருவருக்கும் ஆபத்தானது என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

“தகாமுறைத் துணைகவரல்” என்பது ஒழுக்ககேடான, மற்றவர்களையும் பாதிக்கின்ற ஒரு விடயம் என்பதனைத் தெரிந்துகொண்டால் இல்லறங்கள் நல்லறங்களாக என்றைக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

Maple Vision

PROFESSIONAL VIDEO

Since 1988

வெளிநாடுகளில்
உங்கள் உறவுகள்
நேரடியாக
(இணையத்தளம்)
உங்கள் நிகழ்வுகளை
பார்த்து மகிழலாம்

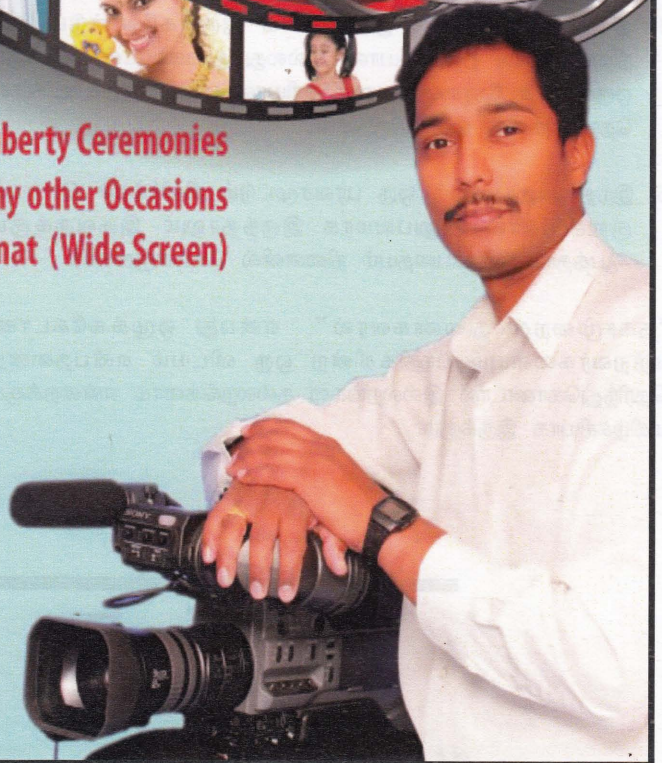
Weddings | Birthdays | Puberty Ceremonies
Arangetrams | Stage Programs | Any other Occasions
HD Format (Wide Screen)

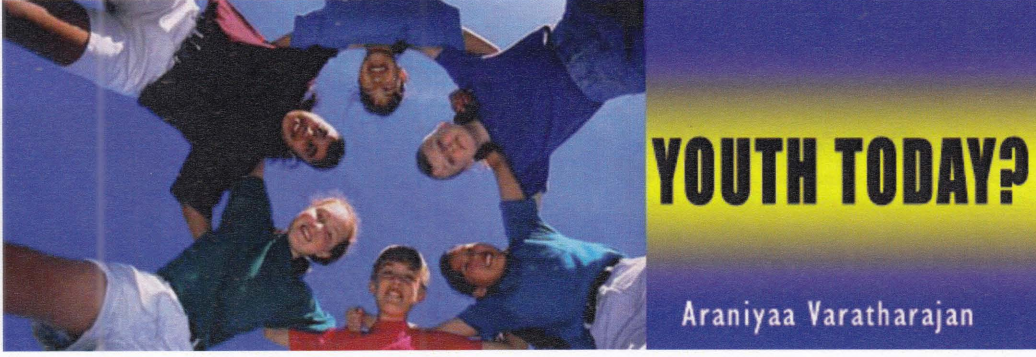
we also do
DVD Video and
Multisystem Conversion

Varan

416 888 7626

www.maplevision.net
maplevision@gmail.com

It's true that one's image might trigger a first reaction,
but it's even better to judge based on their personality definition.

Youth, teens, and adolescents,
I've heard many say these words before but they didn't make sense.

We all love our Nike shoes, and new hairstyles,
which only stay for a while.

We go through a phase of fitting-in,
all worried about being in the same bin.

In every one of us there's a thing,
that makes us want to sing.

There are the fights, misunderstandings, and wrong choices
but past all these we've got great voices.

We go through these steps of life by being who we are,
like the feeling of pride when we drive our first car.

All of this seems like nothing to others,
but we also think about our mothers and fathers.

We know how much they've done for us,
and why they make such a fuss.

We know these things which make it easy,
to do what's right and not be crazy.

One day we'll take in what we've done in life,
and realize that we can strive.

This is how we make contact,
so that in this big world we can make an impact.

We present our leadership, strength, and education,
tomorrow in our destination.

This way, we'll be great when we're real people,
when we'll earn more than a nickel.

This youth that we are today will only be a small part tomorrow,
because, it's the future that we'll follow.

காவியம் அல்லது காப்பியம் என்ற இலக்கிய வகை வடமொழி மரபுக்குரியது. காவிய இலக்கணம் கூறும் தண்டியலங்காரத்தின்படி தன்னிகரில்லாத தலைவன் ஒருவனும் பல்வேறு வர்ணனைகளும் கொண்டு சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப தத்துவார்த்த ரீதியில் படைக்கப்படுவதே காப்பியம் ஆகும். தமிழில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, என்பன ஐம்பெருங் காப்பியங்களாகவும் சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதரகாவியம், உதயகுமாரகாவியம், நாககுமாரகாவியம் என்பன ஐஞ்சிறு காப்பியங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. தவிர்வும் கம்பராமாயணம், பெரியபுராணமும் காப்பிய இலக்கணத்தோடு அமைவுற்ற பேரிலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன.

இவ்வகையில் கம்பராமாயணத்தை தமிழ்க் காவியப் பரப்பில் எழுந்த காப்பியங்களோடு ஒப்பீட்டு ரீதியில் நோக்கும் போது அதன் தனித்தன்மைகளை இனங்கண்டுகொள்ள முடியும். இந்நோக்கு இராமாவதாரம் காட்டும் அரசியல், சமூக, சமய, தத்துவச்சூழல் மற்றும் அற ஒழுக்க விழுமியங்கள் எனபவற்றை வெளிக்கொணரும் எனலாம்.

கம்பராமாயணத்தில் பலராலும் விதந்து பேசப்படும் இரண்டு விடயங்களைச் சுட்டலாம். ஒன்று அதில் புலப்பட்டு நிற்கும் மனிதம். மற்றொன்று சொற்களை ஏவல் கொள்ளும் திறன். மனிதம் என்ற உள்ளீடானது கம்பராமாயணப் பாத்திர உருவாக்கங்களில் முழுவீச்சுடன் தொழிற்பட்டு நிற்கிறது. இம்மனிதம் பாத்திரங்களின் அகநிலை, அடிமன உணர்வுகளாக வெளிப்படுகின்றது. பாத்திரங்களை ஒன்றோடொன்று கருத்து நிலையில் மோதிக்கொள்ள - விவாதிக்க வைக்கிறது. மேலும் பாத்திரங்களில் துன்பதுயரங்களில் வாசகர்களைப் பங்கேற்க வைக்கிறது. பாத்திரங்கள் பலவும் சராசரி மனிதர்களாக நம்முன் வருகிறார்கள். இத்தகைய பலதளப் பரிமாணங்கள் கொண்ட உயிரோட்டமுள்ள கதைமாந்தர் கம்பராமாயணத்திற்கே உரிய சிறப்பு எனலாம். இத்தகைய பண்பை சிலப்பதிகாரம், மகாபாரதம் ஓரளவே வெளிக்கொணர்கின்றன.

பெரியபுராணம் இராமகதை போல பலதளவிரிவு உடையதல்ல. அது தமிழ்நாட்டில் உண்மையாக வாழ்ந்த பலரின் அனுபவங்களை உள்ளடக்கியது. பெரியபுராணத்தில் பக்தி என்ற ஒரு பேருணர்ச்சியின் தரிசனம் மட்டுமே சேக்கிழாரின் கதைமாந்தருடாக எமக்கு கிட்டுகின்றது.

கம்பராமாயணத்திற்கும் ஏனைய காவியங்களுக்குமான தரவேறுபாட்டிற்கு கதையம்சத்தோடு, படைப்பாளியின் பார்வை அல்லது உலக நோக்கும் ஒரு காரணியாக உள்ளது. கம்பனது பார்வை பொது மானிடத்தளத்தில் நின்று சமுதாயச் சூழலை விமர்சிப்பதாக அமைகிறது. இவ்விமர்சனப் பார்வைகள் அவர் காணவிழையும் மனிதப்பண்பு நிறைந்த ஓர் இலட்சிய வாழ்வியலை மையப்படுத்தியதாக அமைவது இயல்பு. இது அவரது படைப்பில் நன்கு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

திருத்தக்க தேவர் அன்றைய பேரரசு எழுச்சியின் ஒரு குறியீடு எனத்தக்க வகையில் சீவகனின் கதையை சிந்தாமணியில் தந்தார். அதில் சமய தத்துவமே உள்ளீடு. சமூகம் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க பார்வை எதுவும் இல்லாமையால் அவரது பாத்திரங்கள் சராசரி தரத்தின் மேல் எழுச்சி பெறமுடியவில்லை. அவ்வாறே சோழர் காலத்தில் முதலமைச்சராகவிருந்த சேக்கிழாரின் நோக்கம் அரச சார்பில் சிவபக்தி என்ற உணர்வு நிலையைப் புலப்படுத்தலே. இந்நிலையில் பாத்திரங்களின் மன உணர்வுகளை உணர்த்த முற்பட்டால் சேக்கிழாரின் நோக்கம் சிதைவடைந்துவிடும். எனவே பெரியபுராணத்தில் காவியத்தின் பண்பு வெளிக்கொணரப்படவில்லை எனலாம்.

தமிழ்நாட்டில் முடியாட்சியின் ஆரம்ப காலத்தில் ஊழல்கள் முளை விடத்தொடங்கிய காலகட்டத்தில் தோன்றியவையே சிலம்பும் மேகலையும். சமுதாயத்தில் ஆணாதிக்கம் பெண்மையைப் போகப் பொருளாக்கி அவமதிக்கும் போக்குக்கு எதிராக விமர்சிக்கும் நோக்கில் இவை உருவாகின. எனவே இவற்றில் உயிரோட்டமுள்ள கதைமாந்தரை அவர்களின் பலம், பலவீனத்தோடு தரிசிக்க முடிந்தது. ஆனால் இவற்றின் ஊடாக வாழ்க்கை பற்றிய முழுத் தரிசனத்தையோ அல்லது திட்டவாட்டமான உலகியல் அறத்தையோ தரமுடியாத வகையில் தொன்மத்திலும் சமயத்திலும் இளங்கோவும், சாத்தனாரும் புகழடைகின்றனர். இவ்விரு இலக்கியங்களும் தொடக்கி வைத்த பொது மானிடத் தளப் பார்வையை முழுமை செய்யும் தகுதியுடனேயே கம்பராமாயணம் உருப்பெற்றது.

கம்பராமாயணம் காட்டும் பண்புகளை மேலும் நோக்குகையில், அங்கு பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒரு நிறைவான உலகம் - கோசலநாடு - கனவு காணப்படுகிறது. பிறப்பு அடிப்படையைக் கடந்து சகோதர பாசத்தையும் தோழமையையும் நாடும்பண்பு அதில் போற்றப்படுகிறது. ஆதிக்க உணர்வுகளும் அவற்றால் விளையும் கொடுமைகளும் வேரோடு களையப்பட வேண்டும் என்பதில் பற்றுறுதி தெரிகிறது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்பண்பு சுட்டப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் பின்பற்றத்தக்க அறவழிகள் எவை என்பது தொடர்பாகக் கருத்துநிலைச் சிக்கல்கள் ஏற்படும் வேளை, அவை பற்றித் தர்க்க ரீதியில் விவாதங்கள் நடத்தி தெளிவை ஏற்படுத்த முனைகிறது. இவ்வாறாக, ஒரு விரிந்த சமூகப்பார்வையை இராமாயணத்தில் காணலாம்.

வைணவம் என்ற சமயச்சார்பு இங்கு காணப்படுகின்ற போதும், அதன் வரையறைகளை மீறிய மனிதநேயமே ஒலிக்கிறது. தனிமனிதன், குடும்பம், சமூகம், நாடு, உலகம் அனைத்துவகைத் தளங்களிலும் மானுடம் தழுவிய ஓர் இலட்சிய வாழ்வியல் முன்வைக்கப்படுகிறது.

தெய்வத்தை மாஸிட நிலைக்கு இட்டு வந்ததில் கம்பன் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டும். காவியச்சுவை, தெய்வீகத்தன்மை, இராமன் தன்னை தெய்வ அவதாரம் என உணராத தன்மை எனப் பலவற்றிலும் கம்பன் வெற்றி காணுகிறான். ஆயினும் ஏனைய பாத்திரங்கள் இராமனது தெய்வத் தன்மையை இனங்கண்டு போற்றிப் பணிகின்றன. உதாரணமாக வாலி எனும் பாத்திரத்தினைக் குறிப்பிடலாம். கம்பராமாயணம் வைணவமரபில் 'தெய்வப்பனுவல்' ஆக உள்ளமையும், இக்காவிய இரசனையிலே ஈடுபட்டு இன்றுவரை நாம் எழுதியும் பேசியும் வருவதுமே அதனது வெற்றிக்குச் சான்று.

நாடக பாணியில் பாத்திரங்களைக் காட்சிப்படுத்தி அவற்றின் மனப்போராட்டங்கள், உரையாடல்கள், விவாதங்கள் மூலம் கதையம்சத்தை நகர்த்திச் செல்லும் உத்தி இதை ஒரு நாடகமாகத் தரிசிக்க வைக்கிறது. குறிப்பாக விவாதப்பகுதி வாலி-இராமன், விபீடணன்- கும்பகருணன், விபீடணன் - இராவணன் என்ற பகுதிகளில் தத்துவச்சார்பு, உலகியலறம் என்பன புலப்படுகின்றன.

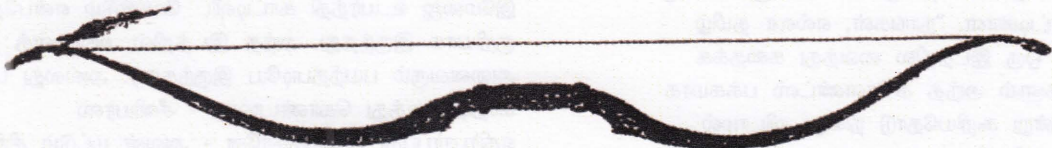
வாலியை இராமன் மறைந்திருந்து கொன்றது சரியா? விபீடணன், கும்பகர்ணன் செயற்பாடுகளில் ஏற்புடையது எது? என்ற வினாக்கள் இன்றுவரை தொடர்கின்றன. இவற்றை மையப்படுத்தி விவாதங்களை நிகழ்த்தி தனது தீர்ப்பையும் கம்பன் அன்றே வழங்கிவிட்டான் என்றே நாம் சொல்லவேண்டும். அதாவது பொது நீதியை நிலைநாட்டவிழையும் தனிமனிதன் அதற்காகத் தன்னை, தன் ஆளுமையை பலிகொடுக்கவும் தயங்கக் கூடாது என்பதே அத்தீர்ப்பு.

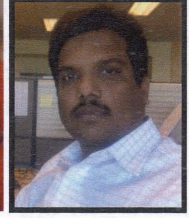
விபீடணனது நிலைப்பாட்டிற்கு - தனது சகோதரனுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்போகும் நிலைக்கு - ஒரு தத்துவத்தளம் அமைக்கும் வகையில் 'இரணியன் வதைபடலம்' எனும் புதிய படலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 'நன்றிக்கடனுக்காக பொது நீதியை ஒருவரும் வளைக்க முடியாது; பொது நீதியை உணர்ந்து அதன் வழிச்செல்பவனை செய்நன்றி கட்டுப்படுத்தாது.' இக்கருத்து இங்கும் கும்பகர்ணன் - விபீடணன் விவாதத்தினூடாகவும் எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

கம்பராமாயணம் தமிழ்ச் சொற்களின் பயன்பாட்டெல்லையை விரிவுபடுத்திச் செல்கிறது. அத்துடன் காவியத்திற்குரிய தத்துவச் சார்பைப் பரவலாகவும், குறிப்பாக இரணியன் வதைபடலத்திலும் காணமுடிகிறது. இவை தலையாய படைப்பாக அதனை உயர்த்தக் காரணங்களாகின்றன.

தவிரவும் சமகால சமுதாயத்தின் சராசரி மனிதத்தளத்தில் நின்று காவியம் படைக்க முற்பட்டமை தெரிகிறது. காவியத்தில் ஆங்காங்கு வெளிப்படும் அதிகாரவர்க்க எதிர்ப்புக் குரல்களில் இவற்றைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, குகன் உள்ளத்தில் நிகழும் ஐயநிலையிலான சீற்றத்தில் "மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடும் சரம் வாயாவோ" என்பதைக் குறிப்பிடலாம். அதேவேளை அதிகாரத்திற்கெதிரான பக்திசார் குரல் இரணியன் வதைபடலத்தில் பிரகலாதன் முன்வைக்கும் வாதங்களில் ஒலிக்கிறது.

மொத்தத்தில் கம்பராமாயணம் சமுதாயப் பார்வையை முழுநிலையில் வெளிப்படுத்தும் ஒரு பலதளப் பரிமாணக்காவியம் என்பது புலப்படுகிறது. இதனது மானுடம் தழுவிய பார்வை, அதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்த கதையம்சம் என்பன தமிழ்ச் காவியப் பரப்பில் கம்பராமாயணத்தை தலையாய படைப்பாகத் திகழச் செய்கிறது எனலாம்.

எங்கும் ஒரே களேபரம். எல்லோரும் சுறுசுறுப்புடன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். நேரத்துடன் நித்திரை விட்டெழுந்து குளித்து நல்ல உடை உடுத்திக்கொண்டு வளாகம் நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாக விரைந்துகொண்டிருந்தார்கள். அன்று புது மாணவர்கள் வரும் நாள். அது தான் இத்தனை சுறுசுறுப்பு. பொதுவாகவே பொறியியல் மாணவிகளை “காய்ந்ததுகள்” என்று தான் சொல்லுவார்கள் - கணக்கிலே மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதனாலோ என்னவோ. அத்தி பூத்தால் போல சிலர் மட்டும் விதிவிலக்காக வருவதுண்டு. அப்படித் தான் ஒருத்தியும் இந்த முறை வருவதால் தான் இத்தனை ஆர்ப்பாட்டம்.

சிரேஷ்ட மாணவர்களிடையே இரு பிரிவு. பகிடிவதை ஆதரவாளர்கள், எதிராளர்கள். இரு பகுதியினரும் தங்கள் பக்கத்திற்கு ஆள் பிடிக்கும் வேலையில் மிகவும் தீவிரமாக ஈடுபட்டுகொண்டிருந்தனர். மிக முக்கியமாக “அந்த அவளை” எப்படியும் தம் பக்கம் இழுத்து விட வேண்டும் என்பதில் மிக மிக கவனமாக இருந்தனர்.

புது மாணவர்கள் வரத்தொடங்கிவிட்டார்கள். மொத்தம் 400 மாணவர்களில் 10 சதவீதந்தான் தமிழ் மாணவர்கள். எனவே கூட்டத்தில் தமிழ் முகச்சாயல் உள்ளவர்களின் பக்கத்தில் போய் அவர்கள் தமிழ்தான் என்று உறுதிசெய்து, அவர்களை ஓரம் கட்டுவதில் இருபகுதியினரும் மிக மும்முரமாக ஈடுபட்டுகொண்டிருந்தனர். இருப்பினும் பலருக்கு “அந்த அவளை” கண்டுபிடிப்பது தான் முக்கியமாக இருந்தது.

அந்தோ, ஒருவன் கண்டுபிடித்துவிட்டான். “மச்சான் அங்கை பாரடா. அவள் தான் நான் சொன்ன ஆள்” என்று கண்களால் காட்டி கொடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்துவிட்டான். காட்டிக்கொடுப்பதில் தான் எவ்வளவு சந்தேகம்! அவர்களில் ஒரு வீரன் - ஆம் பெண்களுடன் கதைப்பதையே வீரமாக எண்ணுபவர்களும் உண்டல்லவா. அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவன் - அவளை அணுகி, “எக்ஸ்கியூஸ் மீ, நீங்கள் தமிழா?” அவளும் “ஆம்” என்று தலையாட்டினாள். “நாங்கள், எல்லா தமிழ் ஜூனியர்சையும் ஒரு இடத்தில் வைத்து கதைக்க வேண்டும். நீங்களும் அந்த கிரௌண்ட்ஸ் பக்கமாக போங்கோ” என்று கூறியதோடு நின்று விடாமல் “ஒன்றுக்கும் யோசியாதையும். நான் எல்லாத்தையும்

பார்த்து கொள்ளுகிறேன்” என்று மெல்லிய குரலில் குழைந்தான். இல்லையில்லை வழிந்தான் என்று சொல்லுவதே பொருந்தும். அவளும் எதுக்கு வம்பு என்று அவர்கள் சொல்லிய இடம் நோக்கி நடந்தாள். வழியில் எதிர்ப் “பார்டி” ஒருவன் குறுக்கிட்டு “ஹல்லோ ஹொவ் ஆர் யூ. நீர் அங்கை போக வேண்டாம். அவங்கள் ரொம்ப மோசமா நடந்துகொள்கள். இங்கை ராக்கிங் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதையும் மீறி ஏதாவது செய்தாங்கள் என்றால் எனக்கு சொல்லும். நான் அவங்களை ஒரு வழி பண்ணுறேன்” என்று வீர வசனம் பேசி பல்லிளித்தான். “ஓம் நான் அப்படியே செய்யிறேன்.” சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து கழன்றுகொண்டான். இவனுக்கோ பெரிய வெற்றி கிடைத்த சந்தோசம். அப்படியே திரும்பி தனது சிங்கள நண்பனிடம் 'You know.. those people are village people. They don't know how to behave..' என்று சொல்லிக்கொண்டே போனான். 90இல் சண்டை மறுபடியும் தொடங்கியதும் கொழும்புக்கு ஓடி வந்து இன்னமும் 5 வருடமும் ஆகவில்லை அதற்குள் city boy ஆகிவிட்டவனின் பேச்சுத்தான் அது.

அங்கிருந்து நகர்ந்து சென்றவளை, சகமாணவன் ஒருவன் எதிர்கொண்டு சமாளித்துப் பேசி மைதானம் நோக்கி கூட்டிச்சென்றான். சிரேஷ்ட மாணவர்களின் நாடித்துடிப்பு தெரிந்தவன். இப்போது மைதானத்தின் ஒரு மூலையில் அனைத்து புதிய தமிழ் மாணவர்களும் சிரேஷ்ட மாணவர்களால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள். இப்போது சுற்றி நிற்பவர்கள் எல்லோரும் வீரர்கள். சூழப்பட்டவர்கள் கோழைகளாக்கப்பட்டவர்கள், ராக்கிங் என்ற பெயரால். தமிழில் உள்ள அத்தனை கெட்ட வார்த்தைகளும் அங்கு சரளமாகப் பாவிக்கப்பட்டன. பலர் “அந்த அவளுக்கு” கேளாத மாதிரி மற்றவர்களைப் பேசிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இமேஜ் பாழாகிவிடாதபடி மிகவும் கவனமாக நடந்து கொண்டார்கள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் தனித்தனியே “கவனிப்பு” தொடங்கிவிட்டது. எல்லோரது போட்டியும் எப்படியும் “அந்த அவளை” தனியே கூட்டிச்சென்று தங்கள் இமேஜை உயர்த்தி காட்டிவிட வேண்டும் என்பதே குறியாக இருந்தது. அந்த இடத்தில் அவளைத் தவிர அனைவரும் பயந்தபடியே இருந்தனர். அல்லது பயந்த மாதிரி நடித்து கொண்டாவது - சீனியர்ஸ் எதிர்பார்ப்பது இதைத்தானே - அவள் மட்டும் சிரித்து சிரித்து கதைத்துக்கொண்டு இருந்தாள்

இப்படியே சிரித்துச் சிரித்து “ராக்கிங்” காலம் முழுவதையும் எதுவித பிரச்சினையும் இன்றி கடத்திவிட்டாள். இந்தக் காலத்தில் அவளைப் பலபேருடன் சேர்த்து வைத்தது வதந்தி தானே தவிரவும் உண்மை அல்ல. அதே நேரம் “எட்டாப் பழம் புளிக்கும்” என்பது போலவும் பலர் விலகிவிட்டனர். விலகியவர்கள் சுமமா இருந்தால் பரவாயில்லை. அவளைப் பற்றிப் பலவாறாகக் கதையும் கட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அது மட்டுமா... புத்தகப் பூச்சிகளான சிலரைப் பிடித்து, புத்தகம் தவிரவும் உலகில் வேறு என்னவெல்லாம் நடக்குது என்று உசுப்பேத்தத் தொடங்கிவிட்டனர். “மச்சான் அவளை பாத்தியே. உன்னைப் பார்த்துத்தான் சிரிக்கிறான். அவளுக்கு உன்னில் ஒரு இது போல தான் கிடக்கு” என்று ஒருவன் கூற, அதை ஆமோதிப்பதற்கு என்று ஒரு கூட்டம். இப்படி ஒருவரை உசுப்பேத்தினாலும் பரவாயில்லை. மூன்று நாளுக்கு வடிகட்டிய புத்தகப் பூச்சிகளைப் பிடித்துக் குழைக்கடித்துவிட்டார்கள்.

அது நாள் வரையில் நிலத்தையே பார்த்து திரிந்தவர்கள், இப்போது அவளைக் கடைக் கண்ணால் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். எப்போதும் போலவே அவளும் சிரிப்புடன் கடந்து செல்வாள். அது அவர்களுக்கு நண்பர்கள் (?) கூறியதை வழிமொழிவதாக தென்பட்டது. பாவம் அவர்களும். அது நாள் வரையில் தங்களை அலங்கரிக்காமல் புத்தகத்துடன் வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள், இப்போது கண்ணாடி முன்னால். நாள் முழுவதும் புத்தகத்துள் முழுகியிருந்தவர்கள் இப்போது நாள் முழுவதும் தங்களை அலங்காரம் செய்வதில் மும்முரமாக இறங்கிவிட்டார்கள். இவர்களின் இந்த மாற்றத்தை அவதானித்த நண்பர்கள் மேலும் மேலும் “ஏற்றி” விடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அவர்களின் நினைப்பு எல்லாம், இவர்களைக் கொண்டு “லவ் லெட்டர்” கொடுக்க வைத்து அவளை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்பதே. அவர்களின் நினைப்பு என்னவென்றால் இவர்கள் “பேக்குகள்,” தாங்கள் “ஹீரோக்கள்.” “பேக்குகள்” பார்க்கிற அளவில் தான் அவள் இருக்கிறாள் என்று அவள் உணர் வேண்டுமென்பதே.

ஒருவாறாக உசுப்பேத்தியவர்களைக் கொண்டு “லெட்டர்” குடுக்கும் அளவிற்கு அவர்கள் வெற்றியும் பெற்றுவிட்டார்கள். வந்தது வினை. பெண்களை நிமிர்ந்து பார்க்கக்கூடத் தைரியம் இல்லாதவர்கள், இப்போது

கடிதமும் கையுமாக அலையத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இருந்தும் அவர்களுக்குத் தாங்களே நேரில் சென்று கடிதம் கொடுக்க இன்னும் தான் தைரியம் இல்லை. எனவே தங்களின் மிக நெருங்கிய (அப்படி தான் நம்பினார்கள்) நம்பிக்கையான ஒருவரிடம் கடிதத்தை கொடுத்து விட்டு, நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கடிதத்தையும் பெற்றவள், கொஞ்சம் ஆடித் தான் போய்விட்டாள். ஒருவாறு தன்னை சுதாரித்தவளாய், கடிதம் கொண்டு வந்தவர்களின் குசம்புக்கு ஏற்றவாறு பதில்களை சூடாகவும் குளிராகவும் அனுப்பிவைத்தாள்.

தரகு வேலை பார்த்தவர்களோ, இப்போது “தண்டோரா” அடிப்பவர்களாக மாறிவிட்டார்கள். ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்பார்களே, அதுவே தான். “அவளை” மட்டம் தட்டுவதுடன், “அப்பாவினை” மேலும் மிதிப்பதற்கு இன்னுமொரு ‘topic’ கிடைத்த சந்தோசம். அடுத்த ‘get-together’ இல் நையாண்டி பண்ணுவதற்கு நல்ல அவல் கிடைத்த சந்தோசம். அந்த “அப்பாவி பலிக்கடாக்கள்” தான் பாவம். மிகவும் மனமுடைந்து போய்விட்டார்கள். அடுத்து என்ன செய்வதென்றே தெரியாத புத்தக பூச்சிகள். மரம் விட்டு மரம் தாவும் மந்திகளாக மாறவும் தெரியாதவர்கள். அப்படியே அறைக்குள் அடங்கிவிட்டார்கள். ஒருவனைத் தவிர. அவன் மனம்கூட பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. “அபிராமி அபிராமி” என்று சொல்லித்திரியும் கமலஹாசன் லெவெலுக்கு. அதிரடியாக பல காரியங்கள் செய்யத் தொடங்கிவிட்டான்

“குணா” படக் கமலஹாசன் போல மாறியவன், தனது கனவிலே அம்மன் தோன்றுவதாகவும், அந்த அம்மன் வேறு யாருமல்ல “அந்த அவளே” என்றும் கூறிக்கொண்டும் எப்போதும் அவளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் வலம்வர ஆரம்பித்துவிட்டான். ஏதோ எதேச்சையாக தான் அவன் தன் முன்னால் அடிக்கடி வருவதாக எண்ணிய அவள், முதலில் அதை பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒரு நாள் அவனை நேருக்கு நேர் பார்க்கும் சந்தர்ப்பத்தில் தான் அவனது முகத்தில் ஒரு மாறுதலை அவனது சிரிப்பினுடாக கண்டான். இருப்பினும் அதை கண்டு கொண்டதாக காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

முதல் தவணை விடுமுறைக்காக அவள் ஊருக்குச் சென்றுவிட்டாள். அது அவனுக்கு பரீட்சை காலம். அவளின் தரிசனமின்றி அவனால் படிப்பில் சரியாக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஏதோ ஒப்பிற்கு பரீட்சை எழுதினான். இன்னும் இரு பாடங்கள் தான் மிச்சம். இருப்பினும் முடியவில்லை அவனால். காலையில் நித்திரையால் எழுந்தவன், பயணப் பையை அடுக்கிக்கொண்டிருந்தான். “மச்சான் என்னடா செய்கிறாய்” என்று கேட்ட அறை சகபாடியிடம், “ராத்திரி அம்மன் கனவில் வந்து சொன்னவ, exam postpone பண்ணப் போறாங்களாம். ரெண்டு மாசம் கழிச்சு தான் மற்ற ரெண்டு பாடமுமாம். அது தான் நான் வீட்டை வெளிக்கிறேன். நீயும் வாறதெண்டால் சொல்லு நான் வெயிட் பண்ணுறேன்” என்று

கூறிக் கொண்டே பயணத்திற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டு இருந்தான். விபரீதத்தை உணர்ந்து கொண்ட நண்பன், அவனை ஆசுவாசப் படுத்த பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் ஒன்றையுமே செவிமடுப்பதாகவில்லை. இதற்கிடையில் கதை அடுத்தடுத்த அறைகளிற்கு பரவ, அவர்களும் தங்கள் பங்கிற்கு அவனை தடுத்தனர். எவரையும் சாட்டை செய்யாதவன், தன் பாட்டிற்கு வெளிக்கிட்டுச்சென்றுவிட்டான்.

ஒரு வருடம் கழித்து ஊருக்கு வந்த மகனைக் கண்ட சந்தோசம் ஒரு பக்கம், மகன் இளைத்து விட்டான் என்ற கவலை ஒரு பக்கமுமாக தாயும் தந்தையும் அங்கும் இங்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். மகனுக்கு நல்ல சாப்பாடு கொடுத்து தேற்ற வேண்டும் என்பது அவர்கள் கவலை. அவனோ வந்த களைப்பு மாறு முன் சைக்கிளையும் எடுத்துக் கொண்டு, “அம்மா நான் ஒருக்கால் யாழ்ப்பாணம் போயிட்டு வாறன். பின்னேரம் ஆகும் வர” என்று கூறியவாறு ஓடிக்கொண்டிருந்தான். “இப்ப தானே தம்பி வந்தனி. எதுவும் தேவையென்றால் நாளைக்கு போகலாம் தானே” என்று தாய் கூறியது அவனின் காதில் விழுந்ததோ தெரியாது. அதற்குள் அவன் புறப்பட்டு விட்டான்.

எப்படியாவது “அவளின்” வீட்டை தெரிந்து கொள்ளும் அவசரம். 20 மைல்கள் அப்பால் உள்ள அவளின் ஊருக்கு வந்தவன், ஒருவாறாக அவளின் வீட்டைக் கண்டுபிடித்து விட்டான். எட்ட நின்று நோட்டம் விட்டுக்கொண்டிருந்தவனுக்குப் பொழுது போனதே தெரியவில்லை. இருப்பினும் அன்று அவளை காணமுடியவில்லையே என்ற தவிப்பு வாட்டியது. இனியும் நின்று பிரயோசனம் இல்லை என்று உணர்ந்தவனாய் சைக்கிளை வீடு நோக்கித் திருப்பினான் ஒரு தீர்மானத்துடன். போகும்போது இருந்த ஆவல் காரணமாகக் களைப்பை உணராதவன், இப்போது மனவலியுடன், உடல் வலியும் சேர்ந்ததால் மிகவும் சோர்வுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

நீண்ட நேரமாகியும் காணாததால் துடித்துப் போன தாய், மகனை கண்டதும் “ஏண்டா தம்பி வந்ததும் வராததுமாய் அப்படி என்ன தான் வேலையோ. சரி சரி குளிச்சுட்டு வா. கடையில் சாப்பிட்டு நாக்கு செத்துப் போயிருக்கும். இங்கை நிக்கிற நாளிலையாவது நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடு” என்று கூறவும் “படிக்கிற பிள்ளைக்கு என்ன அவசர வேலையோ. அவனை கேள்வி கேட்கிறதை விட்டு சாப்பாட்டை போடும்” என்று அம்மாவை அதட்டினார். அவர்களின் பாசத்தை உணரும் நிலையில் அப்போது அவனில்லை. ஒப்புக்காக சாப்பிட்டுவிட்டு, படுக்கையில் விழுந்தான். அசதியில் கொஞ்சம்கூட நேரம் தூங்கிவிட்டான்.

ஏதோ சத்தம் கேட்டு எழுந்தவன், மணி 9 ஆனது உணர்ந்து, துடித்துப் பதைத்து எழுந்து, கிணற்றடிக்கு ஓடினான். அவசரமாக புறப்பட்டவனை, அம்மாவின் குரல்

மறித்தது. “எங்க தம்பி அவசரமாக வெளிக்கிட்டாய்.” “சும்மா அவனை என்ன குறுக்கு விசாரணை செய்துகொண்டு. .பிரன்சை பார்க்கப் போகிறானக்கும்” என்றார் அப்பா. “என்னண்டாலும் சாப்பாட்டுக்கு வந்திடு தம்பி” இது அம்மா. ஒப்பிற்கு தலையாட்டிவிட்டு பை ஒன்றுக்குள் சில உட்புகளை திணித்துக்கொண்டு சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கினான் மீண்டும் அவளது வீடு நோக்கி.

சைக்கிள் மணி ஓசை கேட்டு வெளியில் வந்த தந்தையிடம் “நான் யாழினினை .பிரன்ட். யாழினி நிக்கிறாவோ.” அவனுடைய வித்தியாசமான தோற்றத்தையும் விகாரமான சிரிப்பையும் கண்டதும் சற்று நெருடலுன், “பிள்ளை யாழினி” என்று மகளை அழைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றுவிட்டார்.

வெளியே வந்த யாழினிக்கு பெரும் அதிர்ச்சி. ஒருவாறு சுதாரித்துக்கொண்டு “ஹல்லோ என்ன இந்தப் பக்கம்” என்று பதைபதைப்பை வெளிக்காட்டாதாவாறு கேட்டான். “நான் உம்மோடை வாழறது எண்டு வீட்டை விட்டுட்டு வந்திட்டன். நீதான் என்னை லவ்வை ஏற்க வேணும். நான் இனி இங்கை தான் இருக்கப்போறன்.”

தலையில் இடியிறங்கியது போலிருந்தது அவளுக்கு. “நான் தான் அப்பவே சொல்லிபோட்டனே எனக்கு உம்மில விருப்பம் ஒன்றும் இல்லையென்று. பிறகு ஏன் இப்படியெல்லாம் செய்கிறீர்” என்றாள் அழாத குறையாக. அவனோ நகருவதாக இல்லை.

யன்னல் வழியாக நோட்டம் விட்டுக்கொண்டிருந்த அவளது அப்பா, ஏதோ விபரீதம் நடக்கபோவதை உணர்ந்தவராய் வாசலுக்கு விரைந்தார். “தம்பி உள்ளை வாங்கோ” என்று அவனை உள்ளே அழைத்து சென்றார். ஏனெனில் வாசலில் நடப்பதை அக்கம் பக்கம் பார்த்தால் வேறு வினையே வேண்டாம் என்பதால். உள்ளே அவனை அமரச் செய்துவிட்டு, மகளை உள்ளே கூட்டிச்சென்று நடந்தவற்றை கேட்டறிந்து கொண்டார்.

அழுதுகொண்டிருக்கும் மகளை சமாதானம் செய்துவிட்டு வெளியே வந்தவர், “தம்பி நீங்கள் படிச்ச பிள்ளை. இப்படியெல்லாம் அநாகரிகமாக நடக்க கூடாது” என்று அவனை சமாதானம் செய்து அனுப்பப் பார்த்தார். அவனோ எதற்கும் மசிந்து விடுபவனாக இல்லை. “இல்லை அங்கிள். என்னால யாழினி இல்லாமல் வாழ முடியாது” என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். நேரம் தான் சென்றதே ஒழிய அவன் நகருவதாக இல்லை. “சரி இருங்கோ தம்பி வாறன்” என்று கூறியவர் உள்ளே எழுந்து சென்றார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் திரும்பி வந்து அவளது படிப்பு பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

திரென வாசலில் காவல்துறையினர். வந்தவர்கள் அவனை அள்ளி ஜீப்பில் போட்டுக் கொண்டு சென்றுவிட்டனர்.

நிலைமை விபரீதம் ஆகுமுன் சமயோசிதமாக கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்த திருப்தியுடன் மகளை ஆறுதல் படுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

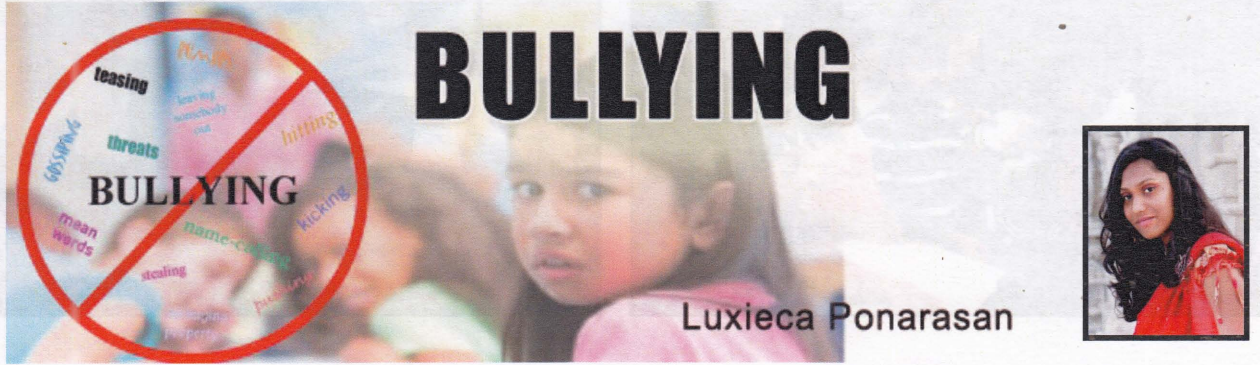
அள்ளிச் சென்றவர்கள் அவனை விசாரிக்கத் தொடங்கியதும் அவனது உண்மை நிலைமையை அறிந்து பெற்றோருக்கு அறிவித்து விட்டு அவனை “மந்திகைக்கு” அனுப்பிவிட்டனர்.

தகவலறிந்த தாய் அயலிலுள்ளவர்கள் யாரோ தன் பிள்ளைக்கு செய்வினை வைத்ததால் தான் இந்த நிலை என்று ஒப்பாரி வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். சோகத்தை வெளியில் காட்ட முடியாமல் உள்ளே போட்டு

வைத்துக்கொண்டு பித்துப் பிடித்தவராய் மந்திகையில் உள்ள “மன நலம் பாதிக்கப்பட்டோர்” நிலையம் நோக்கி சைக்கிளை செலுத்தினார் தந்தை.

விடுமுறை முடிந்து வளாகம் திரும்பியவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக கூடி நின்று கதைத்தார்கள். சும்மா இருந்தவனை “ஏத்தி” விட்டுத்தான் இது நடந்தது என்பதை மறந்து. ரெண்டு நாள் அவனைப் பற்றியே பேச்சு.

அடுத்த கிழமை எல்லாம் மறந்து, மீண்டும் ஒருவனை “மந்திகைக்கு” அனுப்புவதுக்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

A child who is bullied every day might not be able to handle the pressure. There are kids out in the world who are bullied for what they wear, how they behave, or what culture they're from.

Bullying is a serious problem. Never support it. Bullying is a way people bring others self-esteem down. There are different forms of bullying such as the Cyber Bullying, Exclusion, Physical, and Verbal.

Physical is touching someone in a way they don't want, punching, kicking, spitting.

Verbal is taunting, insulting, or laughing at someone.

Cyber Bullying is using the internet to send unwanted messages to someone.

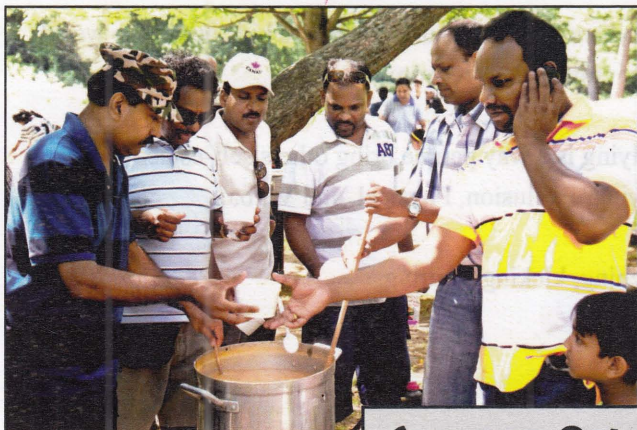
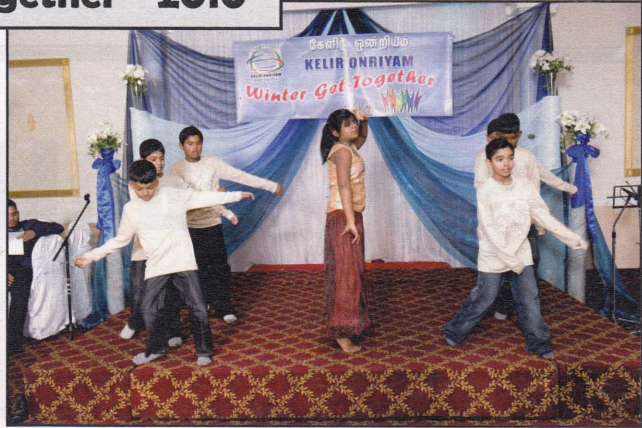
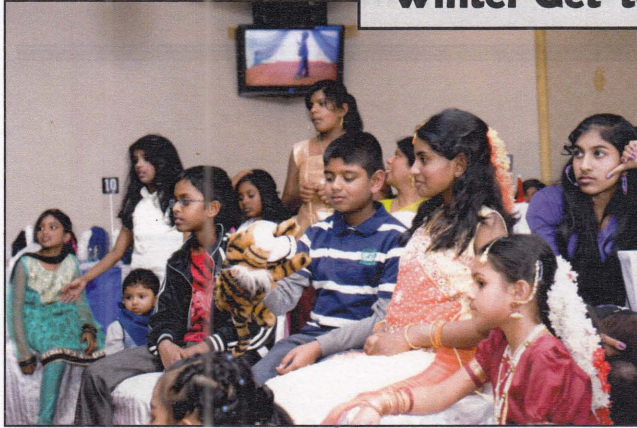
Exclusion is not including someone to interact with your group.

Everyone should be treated fairly. Bullying is just something people do so that they can make others feel bad and the bullies can feel good about themselves. Bullying cannot just affect the person who is being bullied, but the parents of the child who is getting bullied. For an example, Bullying has made a boy named Stephen feel very bad about him. He didn't like it, and he didn't want to face it. He decided to hang himself in his closet. His father saw him hanging. Five years later, his father also hanged himself because he didn't get over the fact that his son had hung himself. Things like that can affect the whole family.

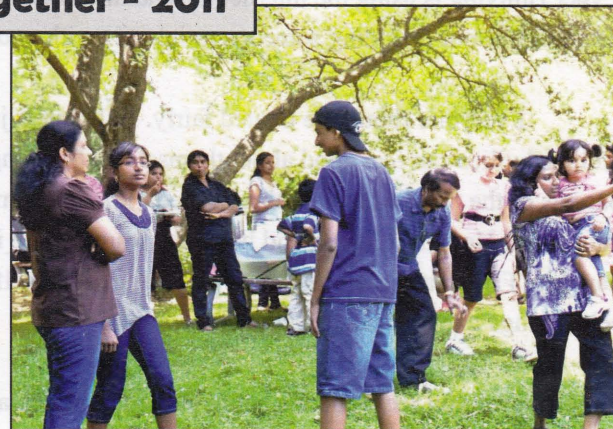
So whenever you see someone being bullied, don't be a part of it. Go tell an adult! It can save a life.

Winter Get-together - 2010

Summer Get-together - 2011

கேளிர் ஒன்றியம் நிர்வாக சபை 2011/2012 உறுப்பினர்கள்

Standing: T. Sarvesan (President), R. Mathialakan, P. Ponnarasan, I. Selvarajah, P. Gladstone, G. Elison, T. Sabesan, S. Kangatharan (Absent)
Seated: N. Mathini, T. Lacsmi, K. Bamathy, T. Varatharajah, S. Anusha, B. Sutha

KELIR Competition - 2011

Two Friendly Animals

- Sahithya Aravindan -

- Grade 3 -

Once there was a polar bear. His name was Fuzzy. His mom and dad told him to eat sea lions but Fuzzy felt bad for the poor creature. So he ate only fish. His mother said if he doesn't eat sea lions, he has to leave the family and go. So Fuzzy did. He felt lonely and lost. Suddenly a puppy bumped into Fuzzy and said 'Hi, my name is Rover. What is your name?' Rover was lonely and lost too. So Fuzzy told his name and they were friends. They hunted for food and found a lake for water.

One day the two animals found a cottage when they were looking for food. They saw three girls living in the cottage. Their names were Sadhana, Sahithya and Keerthica. They took Fuzzy and Rover inside their cottage and asked, 'Are you lonely and lost?' Rover said 'yes'. 'We can help you' said Keerthica. 'Yeah!' said Sahithya 'If it is ok with Sadahna'. 'Well, okay, but only if they don't do any damage in the cottage' said Sadhana. 'Yeah! whoo hoo!' Keerthica was very happy! 'We can keep them with us' said Sahithya. 'What do polar bears eat Sahithaya?' asked Keerthica. Saithya said, 'They eat fish'. Sadhana gave some steaks to Rover and fish to Fuzzy. Rover and Fuzzy became very friendly with the three sisters and had a great life together.

The Day My Backpack Went Missing

- Mamathy Sarvesan -

- Grade 4 -

"Oh no! I totally forgot my schoolbag on the train!" I told my dad. Our family lives in Toronto, ON and we just visited Montreal, QC and we traveled by train." "Don't worry, we could always buy a new one," my dad replied. "Unless", says my mother who just joined the conversation, "you packed some school supplies. Did you?" "Nope", I responded. My parents sigh in relief.

Just then a lady who worked at the train we traveled by karate chopped the front door into half and she was holding my backpack!!! "Sorry", said the lady as she gave me my backpack. Meanwhile, my mother fainted as the lady broke the front door. My dad was trying to wake her up.

"Thanks!" I said to the lady. "But how did you find it?" "Well", the lady started, it is one long story and I am going to tell you it. First of all my name is Elizabeth. The story starts in 5, 4, 3, 2, 1....."

"After you left the train, the diver drove it to the airport where everyone and everything had to get off. Your bag went to Italy, China, Australia and Japan. In Italy, a chef thought that your bag was a pizza topping. In China, your bag was tossed around by children. In Australia, your bag was jumping up and down in a kangaroo's pouch. In Japan, some kid hit your bag so hard with a bat that it had came to the train station. That is when I came to your house to give you your bag."

"Wow!" I said. "What an adventure my bag had!" "But how did you know that these things happened?" "That is another long story. And believe me, you do not want to hear that one." Elizabeth said as she head out the door. "Bye, kid." "Bye Elizabeth." And she was gone.

SUMMER AT ORILLIA BEACH

- Sahaana Elison -

Orillia Beach is a reflection of what I feel
My sense gets tingled with a smell of a barbeque meal
As I am in the car on my way
Eagerness to laugh and play
I imagined my shade
On the glistering water, like a precious jade

Orillia Beach where I'll swim until my sorrows go away
Although it is far away
Two hours is worth the trip
Because my outbursts of excitement will turn me hip

In Conclusion, to lie down on the beach sand
And slide through it with my hand
Is my perfect vision of the season's joy!

AUTISM AWARENESS

Lacsmi Thayaparan

Autism is a developmental disability that affects how a person relates to others and the world around them. Autism is one of several related disorders that are categorized under the umbrella term of Autism Spectrum Disorders (ASD). People with autism have deficits in three core areas: communication, social interactions and unusual patterns of behaviour. These deficits are experienced differently by each individual, thus making each individual unique. Individuals can vary from being highly functional to having very few functional skills. For example, Asperger's Syndrome is a high functioning form of autism. These individuals tend to have average or sometimes even higher than average intelligence levels, but they lack appropriate social skills.

The actual cause of autism is unknown. Researchers believe that autism has a genetic predisposition to it that could be triggered by environmental factors. There is ongoing research to determine the genes involved. As of date, there is no known cure for autism.

Although there is no cure for autism, there are interventions that can help these individuals. These include special diets, play therapy and some even resort to medications. Parents usually seek out these interventions in the hopes of helping their child, however scientific research supporting some methods are debatable.

There is one intervention that is scientifically supported to be an effective intervention for autism. Applied Behaviour Analysis (ABA) helps individuals with autism acquire functional skills that will make them more independent. Children can especially benefit from Intensive Behavioural Intervention (IBI), an intense, structured form of teaching based on the principles of ABA. If applied at a young age, children with autism can be taught several functional skills (ex. communication skills, self-care skills)

Autism is a very complex disorder that cannot be completely described in this article. There are many resources available to those who are interested in learning more. The following websites have lots of information about autism:

www.autismcanada.org

www.talkaboutautism.org.uk

www.autism.net

Children with autism do not have any physical characteristics that will set them apart from other children. Often these children are misjudged as being naughty or unruly when people witness their problem behaviours. With its increasing numbers in our population, there is a very good chance that we will meet a person on the spectrum. Our children are very likely to meet individuals with autism, as there are more special needs classrooms in schools that cater specifically to children on the spectrum. Awareness of this disability allows us to be more open-minded, understanding and accepting of such individuals. It is important to foster these attitudes in our children, so that they grow to become aware and accepting as well.

காற்றுக்கென்ன வேலி

வெற்றி - துஷ்யந்தன்

நகர்ந்துகொள்கின்ற
ஒவ்வொரு நாட்களும்
மனப்பிரதிகள் எங்கினும்
நிறைந்து போயிருக்கின்ற
கரையாத நினைவலைகளையும்,
விலக்கப்படமுடியாத வடுக்களையும்
ஒவ்வொருவரிடையேயும்
கிளர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றது.
பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு சுவர்களிலும்
இரத்தச்சொட்டுக்களின்
அடையாளச் சின்னங்கள்
சற்றேனும் நிறம் மங்காமல்
நேற்றைய துயர் நினைவுகளை
நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.
புதிய புதிய மனச்சமைகள்
நாளும் பொழுதுமாய்
குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன.
எங்களுக்கான மொழி மண்டலம்
அழுகைகளை மட்டுமே
மொழியாக கொள்ளும் படி
எம்மிடையே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
எமக்கேயான எமது
இனிய மண்வாசனைகள் எல்லாம்
நாற்றம் நிறைந்த
வேற்று வாசனைகளால்
புதுப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

புலம்பெயர்ந்து மனத்திரையில்
தாயக நினைவுகளுடனும்,
சொந்த நிலத்தின் கற்பனைகளுடனும்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் உறவுகளே
உங்கள் கற்பனைகள் போலும்,
உங்கள் எண்ணங்கள் போலும் இல்லை
எங்கள் நிலம் இப்போது.
எல்லாமே இயைபற்றபடி போய்க்கிடக்கும்
பேய்களின் தேசத்தில் தான்
நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.
கொடு நாகங்களின் புற்றுக்களுக்காய்
நாளும் பொழுதும்
குடைந்துகொள்ளப் படுகின்றது
எங்களின் நிலம்.
எல்லாவற்றையுமே தாங்கிக்கொண்டு
வாழ்தலை நகர்த்துதல் என்பது
நரகமாகத்தான் இருக்கின்றது.
எம்மைத் தழுவிச் சென்ற
சந்தனக்காற்றின் வாசனையை
இல்லாமல் ஒழித்துக் கொள்ள
புதிய புதிய நச்சு வாயுக்கள்
ஏவப்படுகின்றன எமை நோக்கி.
எங்கள் சந்தனக் காற்றுகளுக்கு
வேலிகள் போடவா பார்க்கிறீர்கள்
எதுவானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள்
கவலையேதுமில்லை எமக்கு
வேலிகள் போட்டுக் கொள்ள
எங்கள் காற்றுக்கள் ஒன்றும்
வெறும் நாற்றுக்கள் இல்லையே

மழை இலேசாகத் தூறிக் கொண்டிருந்தது. வண்டுகளின் ரீங்கார ஒலிக்குப் போட்டியாக தவளைகள் அகோரமாக கோஷ்டிகாணம் இசைத்தன. காரிருள் சூழ்ந்த அவ்வேளையில் ஆங்காங்கே இருந்த காவற்கொட்டில்களின் லாம்புகள் கோலங்காட்டின. மணி ஓசையும், வெடிகளும், ஹோ ஹோ என்ற சத்தமும் இடையிடையே காற்றில் கலந்தன. நெல் அறுவடை நெருங்கியதால் முழுமையான பயனைப் பெறுவதற்கு தூங்காமல் இருந்தனர்.

செல்லையா கறுத்தக் கோட்டைப் போட்டுக் கொண்டு தலையில் ஒரு துண்டைக் கட்டினான். ஐந்து புதுப்பற்றிகளைப் போட்டுவிட்டு இருட்டுக்குள் ரோச்சை அடித்து வெளிச்சம் ஓரிடத்தில் குவிந்திருக்கிறதா எனச்சரி பார்த்தான். சாம்பலுக்குள் இருந்த தோட்டாக்களை எடுத்து பொலித்தீன் பாக்கினுள் போட்டான். நெருப்புப் பொட்டியும் பீடிகளும் தோட்டாக்களுடன் ஒட்டிக்கொண்டன.

மூலையில் இருந்த துவக்கை எடுத்து கைவிளக்கு வெளிச்சத்தில் குறிபார்த்த பின்னர் குழல் முனையில் சுண்ணாம்பைப் பூசினான். அனைத்தையும் மீண்டும் ஒரு முறை சரிபார்த்த பின்னர் கைவிளக்கை அணைத்துவிட்டு காவற்கொட்டிலை விட்டு வெளியேறினான்.

பீடியை ருசித்தவாறு இருளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் செல்வன். அவனுடைய காவற்கொட்டிலின் நடுவே பிரம்பு போன்ற மெல்லிய காட்டுத்தடிகளினால் கட்டப்பட்ட கட்டில் இருந்தது. அதன் கீழே இருந்த நெருப்புச்சட்டி காவற்கொட்டிலை வெதுவெதுப்பாக்கியது. மூலையிலே இரண்டு பெரிய தகரங்களும், இரண்டு சிறிய கொட்டன்களும் இருந்தன. செல்வனின் காவற் கொட்டிலினுள் செல்லையா நுழைந்த அதேவேளை மழை பெரிதாகப் பெய்யத் தொடங்கியது.

“என்ன செல்லையா கையோடை மழையையும் கூட்டி வந்திட்டாய் போலை”.

“வரவேண்டாம் எண்டு தான் சொன்னான் பின்னாலை வந்திட்டுது. இந்தச் சிறாம்பியிலை கிடக்கிறன். ஒன்பது மணிபோலை எழுப்பிவிடு” எனக் கூறிவிட்டு காட்டுத் தடிகளினால் கட்டப்பட்ட சிறாம்பியில் படுத்தான். நெருப்புச் சட்டியின் வெதுவெதுப்பு அவனுக்கு இதமாக இருந்தது.

மழைவிட்டதும் செல்வனின் மனைவி மீனாட்சி சாப்பாட்டுடன் வந்தான். செல்லையாவை எழுப்பி சாப்பிடுமாறு கூறினான் செல்வன். அவன் முதலில் மறுத்தான். செல்வனும் மனைவியும் வற்புறுத்தியதனால்

சாப்பிட்டான். சுடுநொட்டியும், கருவாடு போட்ட பூசனிக்காய்க் குழம்பும் செல்லையாவுக்கு மிகவும் பிடித்த சாப்பாடு. செல்லையாவுக்கு தாயின் நினைவு வந்தது.

செல்லையா படிக்க வேண்டும் என்று அவனது தாய் மீனாட்சி விரும்பினாள். செல்லையாவுக்கு படிப்பில் விருப்பம் இல்லை. மீனாட்சியின் கணவன் இன்னொருத்தியுடன் ஓடியதால் செல்லையாவை வளர்க்க தாய் மிகவும் கஸ்தரப்பட்டாள். ஆசிரியரின் வயலுக்கும் தோட்டத்துக்கும் காவலாளியாக செல்லையா சென்றதும் அவளது கஸ்தரம் ஓரளவு தீர்ந்தது. அருவி வெட்டும் போது பாம்பு கடித்து மீனாட்சி இருந்ததால் ஆசிரியரின் வீட்டிலேயே செல்லையா சரணடைந்தான். அதன் பின்னர் அவன் நிரந்தரக் காவலாளியாகினான்.

“செல்வன் என்றை வயலிலையும் ஒரு கண் வைச்சிரு. அங்காலை ரத்தினத்துக்கும் சென்னான்” எனக் கூறியபடி வேட்டைக்குத் தயாரானான் செல்லையா.

“நீ கவலைப்படாதை செல்லையா. நான் பாத்துக் கொள்ளுறன்” என்றான் செல்வன். ஏதாவது கிடைத்தால் தனக்கும் ஒரு பங்கு இறைச்சி கிடைக்கும் என்று செல்வன் எதிர்பார்த்தான்.

அம்மியான் மோட்டையில் மரை ஒன்று திரிவதாகக் கேள்விப்பட்ட செல்லையா அம்மியான் மோட்டையை நோக்கிச் சென்றான். மழை இருளிலும் பாதை தவறாது அரை மணித்தியாலத்தில் அம்மியான் மோட்டையைச் சென்றடைந்தான். அம்மியான் மோட்டையைச் சூழவுள்ள மரங்களில் பரண் கட்டப்பட்டிருந்தது. காற்று வளம் பார்த்தது ஒரு வீரை மரத்தின் பரணில் ஏறி சதியாக இருந்தான் செல்லையா.

இடது கையால் குறிபார்த்துச் சுடும் மிகத்திறமையான வேட்டைக்காரனான செல்லையா தனது முதலாவது வேட்டையை என்றைக்குமே மறந்ததில்லை. ஆசிரியருடன் வேட்டைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனதில் இருந்தது. அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் என்றைக்குமே கிடைத்ததில்லை. ஆசிரியர் தனது குடும்பத்துடன் ஊருக்குச் சென்ற ஒரு நாள் தனது நண்பர்களுடன் பகலில் வேட்டைக்குச் சென்றான் செல்லையா.

ஆசிரியருடன் அடிக்கடி வேட்டைக்கு செல்வதாக செல்லையா கூறிய பொய்யை நம்பிய அவனது நண்பர்கள் செல்லையாவின் திறமையைப் பார்க்க அவனுடன் கூடச் சென்றனர். பாடசாலைக்குச் செல்வதால் தமக்கு வேட்டையைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. வேட்டைக்குச் செல்லும் செல்லையா கொடுத்து வைத்தவன் என்று அவனது நண்பர்கள் நம்பினார்கள்.

செல்லையாவி் நல்ல காலம் எதிரே பெரியதொரு பன்றிக் கூட்டம் தென்பட்டது. செல்லையாவின் நண்பர்கள் ஆனந்தப்பட்டார்கள். ஒரு வேட்டையை அவர்கள் நேரடியாகக் காணும் முதலாவது சந்தர்ப்பம் இதுதான். சுடு சுடு என்று நண்பர்கள் அவசரப்படுத்தினார்கள். சுடத் தெரியாத செல்லையாவுக்கு கை கால் எல்லாம் நடுங்கியது.

ஏதோ ஓர் அசட்டுத்துணியில் எல்லோரையும் மரங்களின் பின்னால் மறையும்படி கூறினான் செல்லையா. மரத்தின் பின்னால் மறைந்த செல்லையாவின் நண்பர்கள் மெதுவாக காட்டி எட்டிப்பார்த்தார்கள். துவக்கை கமக்கட்டினுள் வைத்த செல்லையா குதிரையைத் தட்டினான். யாரோ துவக்கைப் பறித்தது போன்று உணர்ந்தான். கண்மூடித் திறப்பதற்குள் கையிலிருந்த துவக்கைக் காணவில்லை. வெடிச்சத்தம் கேட்டதும் பன்றிக் கூட்டம் கலைந்து ஓடியது.

செல்லையாவின் நண்பர்கள் மறைவிலிருந்து வெளியே வந்தார்கள். செல்லையாவுக்குப் பின்னால் கிட்டந்த துவக்கை ஒருவன் காட்டினான். அப்பொழுது தான் செல்லையாவுக்கு உயிர் வந்தது. துவக்கை அணைக்கத் தெரியாது வெடி வைத்ததை நினைத்தால் செல்லையாவுக்கு இப்போதும் சிரிப்பு வரும்.

நட்சத்திரங்கள் நிற்கும் நிலையைப் பார்த்த செல்லையா பன்னிரண்டு மணிதாண்டி இருக்கும் என்று நினைத்தான். மரையை இன்னும் காணவில்லை என்று சலித்துக் கொண்டான்.

செல்லையா மீண்டும் பழைய சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். கோயில் பொங்கல் முடிந்த மறுநாள் செல்லையாவும் வேறு சிலரும் இரவு கதைத்துக் கொண்டிருக்கையில் சுந்தரம் முச்சிரைக்க ஓடிவந்தான்.

“செல்லையா அண்ணா செல்லையா அண்ணா

அந்தப் பெரிய கலை வளவுக்கை நிக்குது உடனை வாங்கோ” என்றான் சுந்தரம்.

அவனை அனுப்பிவிட்டு ரோச் லைற்றையும் துவக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு செல்லனுடன் சுந்தரத்தின் வளவு நோக்கிச் சென்றான் செல்லையா.

“என்ன செல்லையா தோட்டா இல்லை எண்டனி இப்ப என்னண்டு வெடி வைக்கப்போறாய்” என தனது சந்தேகத்தைக் கேட்டான் செல்வன்.

தயாராக வைத்திருந்த தட்டுத் துவக்கை வெடிக்க வைத்துவிட்டு ரோச்சலைற்றை அங்கும் இங்கும் அடித்தான் செல்லையா. சிறிது நேரத்தில் சுந்தரத்தின் வீட்டுக்குச் சென்ற செல்லையா “நுரையீரல் வெடி தப்பாது. விடிஞ்சாப் போலை காட்டுக்கை போய்ப்பாப்பம்” என்றான். சிரிப்பை அடக்க வெகுவாக கலர்ப்பட்டான் செல்வன்.

விடிந்ததும் வேப்பங்குச்சியுடன் பல்லு விளக்கியபடி வயலுக்குச் சென்றான் செல்லையா. அப்போது எதிரே வந்தான் ரத்தினம்.

“என்ன செல்லையா தலை தப்பிட்டுது போலை. பசுபதி வேலைக்குப் போகேல;லை நாயளையும் கூட்டிக் கொண்டு காட்டுக்குப் போய்விட்டான்” என்றான் ரத்தினம். செல்லையா சிரித்துவிட்டுச் சென்றான்.

சிந்தனை கலைந்த செல்லையா வானத்தைப் பார்த்தான். மூன்று மணி இருக்கும் இனிமேல் மரைவரது என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட செல்லையா மரத்திலிருந்து இறங்கி வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

“நானைக்கு யாழ்ப்பாணத்திலை இருந்து ஆக்கள் வருகினம். மான், மரை எண்டாலும் வேணும்” என வல்லிபுரம் முதலாளி கூறியது செல்வனின் மனதில் வந்து போனது. தாண்டிக் குளத்தை அண்மித்த செல்லையாவின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி ரேகைகள் படர்ந்தன. ஜோஸப்பின் மாடுகள் செல்லையாவைக் கண்டதும் ஆசிரியரைக் கண்ட மாணவரைப் போன்று எழுந்து நின்றன. ஒன்றை ஒன்று பார்த்து “ம்மா” என்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில கன்றுகள் பாலைக் குடித்தன.

செல்லையாவின் துப்பாக்கி வெடித்ததும் மாடுகள் சிதறி ஓடின. வெடிபட்ட மாடு அலறியபடி காலைத் தூக்கிக் கொண்டுகாட்டுக்குள் ஓடியது. தனது துரதிஷ்டத்தை நினைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்ற செல்லையா தன்னையும் அறியாமல் படுத்துத் தூங்கிவிட்டான்.

“செல்லையா செல்லையா” விதானையாரின் குரல் கேட்டதும் துடித்துக் கொண்டு எழுந்த செல்லையா வெளியே போனான். அங்கே செல்லத்துரை விதானையார், மாட்டுக்கார ஜோஸப் இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர் நின்றனர்.

“செல்லையா ராத்திரி வேட்டைக்குப் போனனிதானே?”
விதானையார் கேட்டார்.

“ஓம் விதானையார்”

“என்ன மிருகம் கிடைச்சது”

“ஒண்டும் கிடைக்கேல்லை விதானையார்”

“தாண்டிக் குளத்திலை என்னத்துக்கு வெடி
வைச்சனி?”

“கொக்கு கொக்கு” தன்னையும் அறியாமல்
பதறினான் செல்லையா.

“கொக்கோ உண்மையைச் சொல்லு ஜோஸப்பின்
மாட்டுக்குத் தானே வெடிவைச்சனி” என்று விதானையார்
மிரட்டினார்.

“தெரியாமல் வெடி வைச்சிட்டன் அறுவடை
முடிஞ்ச பிறகு காசு தாறன்” என்று செல்லையா
கெஞ்சினான். செல்லையாவிடம் காசு வாங்குவதற்கு
ஜோஸப் சம்மதித்தால் விதானை அதனைப்
பெரிதாக்கவில்லை. ஜோஸப்பின் மாடு காட்டுக்குள்
செத்திருக்கும் என செல்லையா நம்பினான்.

செல்லையாவும் பசுபதியும் பகலில் உடும்பு வேட்டைக்குச்
சென்றனர். அப்போது அவர்களின் எதிரே செல்லையாவிடம்
குடுவாங்கிய ஜோஸப்பின் மாடு நின்றது. குடுபட்ட
காயத்திலிருந்து ஊனம் வடிந்து கொண்டிருந்தது.
அந்தக்கால் நிலத்தில் பட்டும் படாமலும் இருந்தது.
மாட்டின் பார்வையைச் சகிக்க முடியாத செல்லையா
துப்பாக்கியைத் தூக்கி குறிபார்த்தான். என்ன நினைத்ததோ
தெரியாது நொண்டியபடி காட்டுக்குள் ஓடி மறைந்தது மாடு.

செல்லையாவும் பசுபதியும் எதுவும் பேசாமல்
சென்று கொண்டிருந்தனர். அப்போது திடீரென செல்லையா
அவலக்குரல் எழுப்பினார். ஜோஸப்பின் மாட்டின் கொம்பில்
செல்லையா அடிப்பதைப் பார்த்து அதிர்ச்சியில் உறைந்தார்
பசுபதி.

ஜோஸப்பின் மாடு தலையை நாலா பக்கமும்
சுழற்றியது. அப்போது மாட்டின் கொம்பிலிருந்த செல்லையா
கீழே விழுந்தார். ஜோஸப்பின் மாடு மீண்டும் மீண்டும்
தன் கொம்பினைச் செல்லையாவைத் தாக்கியது. கோபம்
தீர்ந்ததும் நொண்டியபடி மாடு காட்டை நோக்கிச் சென்றது.
மாடு சென்றதும் செல்லையாவின் அருகில் சென்று
பார்த்தான் பசுபதி, செல்லையாவின் உடலில் எந்த
அசையும் இல்லை.

அழகான அந்தப் பனை மரம்....

FOR SIMPLY NICE PHOTO

SARVESAN, T
sarvesan@yahoo.com

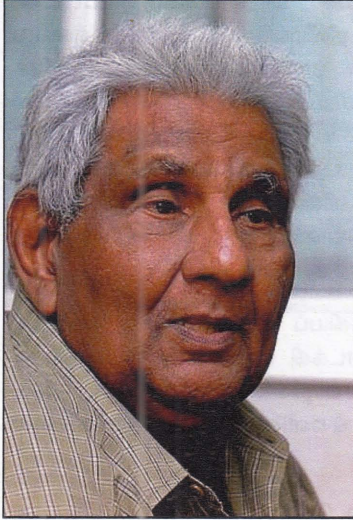
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

தமிழ் இலக்கிய சூழலில் தவிர்க்க இயலாத ஆளுமை

- அநாதரட்சகன் -

ஈழத்தின் தமிழியல் புலமைத்துவ பாரம்பரியத்தில் மறுக்கமுடியாத ஆளுமையாகப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதிக்குப் பின்னர் கவனிப்புப் பெறுபவராக விளங்கியவர், அண்மையில் காலமாகிய பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆவார். ஈழத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கு, அதன் சமூகப் பெறுமானம் பற்றிய வாசிப்பில் ஈடுபடுகையில் பேரா. கா.சி. இவைபற்றியெல்லாம் பல்வேறு தளங்களில் நின்று எழுதியவை எமது கவனிப்புக்கு வருகின்றன. அவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், பல்வேறு தேவைகளுக்காகச் செய்த ஆய்வுகள் பெரும்பாலனாவற்றின் வழியே ஒரு கருத்துநிலை மையவிசைப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடியும். அந்த மையவிசை அவரது மார்க்சிய அணுகுமுறையிலான சமூக நோக்கு ஆகும். அதுவே அவரது எழுத்தின் பொதுத்தன்மையாக இருந்து வந்துள்ளது. முற்போக்கு இலக்கியக் காலகட்டத்தில் (1950 - 1960) இத்தன்மை மிகக்கராராக இருந்து, பின்னர் தமிழ்த் தேசியம் முனைப்படைந்த காலத்தில் ஒரு நெகிழ்வுப் போக்குடன் அது அவரால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதனை அவதானிக்கலாம்.

ஈழத்தின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் மாக்கிய நிலைப்பட்ட வீச்சுடன் மேற்கிளம்பிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான வழிகாட்டியாக அவர் செயற்பட்டார். முற்போக்குவாதம் அதன் பன்முகப் பரிமாணங்களுடன் பரந்துபட்ட கலாசார, தத்துவ எல்லைகளை நோக்கி வியாபிதம் பெற்றுப் பயணித்த காலகட்டத்தில் தலைமை வழிகாட்டிகளில் ஒருவராக பேரா. கா.சி விளங்கினார். தவிர, நவீன மாக்கியம், அமைப்பியல்வாதம், பின் நவீனத்துவம், எதிர்கலாசாரம், பண்பாட்டு அரசியல் கவிதை ஆகிய தவிர்க்கவியலாத கூறுகளில் பேரா. கா.சியின் பங்களிப்பு கணிசமானது. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணச் சமூகம் பற்றி அவர் எழுதியவை மிகக் காத்திரமானவை. அவருக்கு முன்னரும், பின்னரும் அது பற்றி எழுத எந்த ஆய்வாளரும் முன்வரவில்லை. புலமை மட்டத்தில் புனிதம் பேணி, மெளனம் காத்த இவ்விடயத்தினை, வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்தவர், பேரா.கா.சி.

இதனை 1971ல் "யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான்" என்ற கட்டுரையின் மூலம் பேசுபொருளாக மாற்றினார். இந்தத் துணிச்சல் யாருக்கும் வரவில்லை. 'யாழ்ப்பாணச் சமூகம்' அதன் கட்டமைப்பு, இயங்குதளம், அசைவியக்கம் என்பவை பற்றி பல்வேறு தளங்களில் புறவயப்பட்டு ஆய்வினை மாக்கிய நோக்கில் மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாணச் சமூகம் பற்றி இதுவரையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட 'கற்புநிலை' பார்வைக்கு மாறான, ஒரு மாற்றுப் பார்வையை முன்வைத்தவர் பேரா. கா.சி. அவர்கள். அந்த வகையில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் மாற்றங்களுக்கான தோற்றுவாய்களை, வேர்களை நாம் கண்டறிய உதவியவர் என்ற சிறப்பும் அவருக்குண்டு.

அத்துடன், தமிழ்ச் சமூகத்தின் திணை நிலைப்பட்ட சமூக உருவாக்கம், பிரபத்துவ உருவாக்கம் குறித்த அவரது ஆய்வுகள் முக்கியமானவை. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், இலக்கண விதிமுறைகள் என்பவற்றுடன், நவீன இலக்கியம், அழகியல், கவிதை, நாடகம், சினிமா, பண்பாட்டு மானுடவியல், சமகால அரசியல் எனப் பலதளங்களில் அவரது ஆய்வுப் பரப்பு விரிந்து சென்றது. தனது ஆய்வு முறைமையில் சமூக நோக்கிலான விமர்சனத்தையே தன் அணுகுமுறையாகக் கொண்ட விமர்சகாரகத் திகழ்ந்தார். இந்தப் புலமைச் சிறப்புக் காரணமாக அவரது பெயல் தமிழ்ச் சூழலில் நிலைத்திருக்கும்.

பேரா. கா.சி.யின் முக்கியமான இன்னொரு பங்களிப்பு மரபுப் போராட்ட காலகட்டத்தில் அவர் கொண்டிருந்த முற்போக்கான நிலைப்படாக்கும். ஐம்பதுகளில் வடபுலத்தில் பலம் பெற்ற கட்சியாக பொதுவுடமைக்கட்சி இருந்து வந்தது. இத்தகைய சூழலில் பேரா. கா.சி. பொதுவுடமைக் கட்சியின் கொள்கைகளினால் ஈர்க்கப்பட்டு அக்கட்சியின் அங்கத்தவராகவும் இருந்தார். ஐம்பதுகளின் நடுக்கூறில் பொதுவுடமை இயக்கக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இலக்கிய எழுத்துக்கள் வெளிவந்தன. சாதிய ஒடுக்குமுறை, வர்க்க ஒடுக்குமுறை வறுமைப்பட்டவர்களின் வாழ்நிலை, சுரண்டல் பற்றிய அக்கறையுடன் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாவல்கள் படைக்கப்பட்டன. இத்தகைய படைப்பாக் கங்களை முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முதல் தலைமுறையினரான. கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே. இரகுநாதன், இ. முருகையன், பிரேம்ஜி, இளங்கீரன், நீர்வை பொன்னையன், சில்லையூர் செல்வராஜன், செ. கணேசலிங்கன், அ.ந. கந்தசாமி போன்றோர் இருந்தனர். இவர்களது இலக்கியங்கள் 'இழிசனர்' இலக்கியம் என மரபுப் பண்டிதர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டன.

இதனால் மரபு இலக்கியவாதிகளுக்கும், முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளுக்குமிடையில் பெரும் வாதப்பிரதிவாதங்கள் எழுந்தன. இவ்விவாதத்தில் யதார்த்தம், மண்வாசனை, தேசியம், வர்க்கம், சாதியம் என்பவற்றை முன்னிறுத்தி மாக்கியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கலாநிதிகள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, ஏ.ஜே. கனகரட்ண ஆகியோர் பிரதான பங்கேற்று நின்றனர்.

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட பேரா. கா.சி. எழுதிய "அசையாத குட்டை நீரல்ல மரபு" என்ற கட்டுரை முக்கியமானது. இக்கால கட்டத்தில்தான் "இலக்கியத்தில் முற்போக்குவாதம்" என்ற நூலையும் எழுதினார். இத்தகைய உள்ளடங்கங்களைக் கொண்ட இலக்கியங்கள் வெளிவர எழுத்தாளர்களைத் தூண்டியதோடு வரன்முறையான கல்விப் பின்னணி, சமூக அங்கீகாரம் எதுவுமற்ற டானியல், ஜீவாக்கள் உருவாகவும் காரணமாக இருந்தவரான பேரா. கா.சி. மாக்கியக் கொள்கையை இரண்டு தளங்களில் நின்றுநோக்கினார்.

1. கலை இலக்கியங்களின் சமூகத் தன்மை
2. கலை இலக்கியங்களின் அழகியல் தன்மை

இக் காலத்தில் அவரது ஆய்வுகள், கலை இலக்கியங்களின் தோற்றம், மாற்றங்களும் சமூகக் காரணிகளும், வர்க்கச்சார்புநிலை, கலைஞன், படைப்பாளியின் சமூகப் பொறுப்பு, முதலாளித்துவ சமூகத்தில் கலைநின் நிலை என்ற கன பரிமாணங்களுடன், கராராக மேற்கொள்ளட்டன. இக்காலகட்டத்தில் அவருடைய மாக்கியநோக்கு வலுவானதாகவும், குழப்பமற்றதாகவும் காணப்பட்டதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

எண்பதுகளுக்குப் பின் பேரா. கா.சி.யின் மாக்கிய நிலைப்பாட்டில், கருத்துநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில்தான் தமிழ் சூழலில் புதிய செல்நெறிகள், இலக்கியத்திலும், அரசியலிலும் தீவிரங்கொண்டிருந்தன என்பது முக்கியமானது. அந்தோனியோ கிராம்சியின் எழுத்துக்கள், புதிய மாக்கிஸ்டுகளின் பார்வைகள், அல்தூசாரின் அமைப்பியல்வாதம், பின்நவீனத்துவக் கருத்துக்கள் என்பவை தீவிரங்கொள்ள, பேரா. கா.சி.யும் அவற்றில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை மாக்கிஸ்டுகள் உள்வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்தார். மாக்கியத்தின் போதாமைகள் பற்றி விமர்சித்தார். எமக்கு முன்னாலுள்ள பிரச்சினைளைப் புரிந்துகொள்ள மாக்கியத்தின் எல்லாப் பரிமாணங்களும் தேவை எனக் கூறிவந்தார். இதனால், மாக்கியம் பற்றி இறுக்கமான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டவர்களின் எதிர் விமர்சங்களுக்கும் உள்ளானார். அதற்கு அவர் முன்வைத்த நியாயம் மாக்கியம் எப்போதும் இறுகிய தன்மை கொண்ட தத்துவம் அல்ல. புதிய மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் தன்னகத்தே உள்வாங்கி வளரக்கூடிய தத்துவம் என்பதாகும்.

கலை இலக்கியத்தின் செல்நெறி சார்ந்த மாக்கிய நிலைப்பாடுகளை முன்னிறுத்தி, இலக்கியப் போக்குகளை அவற்றின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்து, மதிப்பீடு செய்யும் ஆய்வு முறைமையை ஈழத்தில் தொடக்கி வைத்தவர்கள் பேரா. க. கைலாசபதியும், பேரா. கா. சிவத்தம்பியுமே ஆவார். இவர்கள் ஒரு கலைப் படைப்பைப் பாதிக்கின்ற தத்துவம், மதம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல், மானுடவியல், மொழியியல் போன்ற தளங்களில் நின்று ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். இதனால் இவர்களது ஆய்வு முறைமையில் பன்முகப்பார்வை தெரியவந்தது.

இதிலும் பேரா. கா.சி.யின் ஆய்வுச் சிறப்பு யாதெனில், ஒருவிடயத்தை ஆய்வுக்கு எடுக்கும் போது அது பற்றிய விரிவான தகவல்களுடன் விரிவான வரலாற்று காட்சி ஒன்றை வாசகனிடத்தில் காட்டுவார். இதன் மூலம் அந்த வரலாறு காரணகாரியத் தொடர்புகளுடன் படிப்படியாக பரிணாமம் அடைந்துவரும். பின்னர் அது குறித்த தனது மதிப்பீட்டை முன்வைப்பார். தான் எடுத்துக் கொண்ட விடயம் குறித்து மேலோட்டமான பார்வை அவரிடம் இருக்காது. அந்த விடயத்தில் உட்பொதிந்துள்ள சிக்கலான விடயங்களை நுணுகிப் பார்த்து, கேள்விகளையும், தர்க்கங்களையும் எழுப்பிப் பகுப்பாய்வு செய்து முடிவுக்கு வருவது பேரா. கா.சி.யின் ஆய்வின் சிறப்பாகும். இதனால் அவரது ஆய்வு முறைமையில் ஒரு அறிவார்ந்த தெளிவு இருக்கும். அதில் காழ்ப்போ, கசப்போ இருக்காது.

பேரா.கா.சி உயிருடனிருந்த போது மாக்கியக் கருத்து நிலையிலுள்ளோராலும், அதற்கு எதிரானவர்களாலும் கடுமையான விமர்சனங்களை எதிர்கொண்ட ஒருவராக இருந்தார். அத்தகைய விமர்சனங்களில் பெரும்பாலானவை, எவ்வித அடிப்படையுமற்ற, தனிநபர் தூற்றுதல்களாகவே உள்ளன. ஈழத்து தமிழ் வாழ்வில் வெவ்வேறு சமூக, அரசியல் நெருக்கடிகள் நேர்ந்த காலப்பகுதியை எதிர்கொண்டு, அவை குறித்த தனது கருத்துக்களை முன்வைப்பதில் முன்னின்று, விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டவர் பேரா. கா.சி. இந்த நெருக்கடி மிகுந்த காலத்தில் வாழ்ந்த வாழ்வு அவருக்கு மட்டுமே உரித்தானது. மேதமைமிக்க புலமையாளர் என்ற வகையில், இப்பணி கடினமானதுதான். ஆனால் அந்தச் சவலை துணிந்து ஏற்றவர். பேரா. கா.சி. சதா விழிப்பு நிலையிலிருக்கும் சமூக நோக்கும் அக்கறையுமுள்ள மனதினால்தான் இதனைச் சாதிக்க முடியும்.

இருப்பினும், இன்னொருவகையில் பார்க்கும்போது, அவரது ஆற்றல்கள் நெருக்கீடான வாழ்வு காரணமாக, அவர் சென்றடைந்திருக்க வேண்டிய உச்சத்துக்கு (மாக்கிய நிலைப்பாட்டை) போய்ச்சேரவில்லையோ என்ற ஆதங்கம் அவருடன் உடன்பாடுடையோருக்கு ஏற்படுவதுண்டு. அவர் வாழ்ந்த பிற்காலச் சூழல் எல்லாத் தளைகளையும் தாண்டி, மாக்கிய விமர்சகர் என்ற முழுமைக்குத் தேவையான, சில அவதானங்களைக் கொள்ள அவரைத் தூண்டாமல் போய்விட்டது என்ற

ஏமாற்றும் மாக்கிஸ்டுகளிடம் உள்ளது. சுயஅனுபவம் சார்ந்தும், சமகால வாழ்வுச் சூழல் சார்ந்தும் தன்னை சுயவிமர்சனத்துக்கு உட்படுத்திக் கொள்ள முயலும் விமர்சகனிடம், அவன் வாழ்வியற் பின்னணி சார்ந்த பலவீனங்கள் வெல்ல முடியாதவையாக இறுதியில் நிலைத்து விடுகின்றன. இந்நிலைமைக்கு பேரா. கா.சி.யும் விதிவிலக்கானவர் அல்ல.

இதனை ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்க்கையில் பேரா. கா.சி. மறைந்தாலும் அவரது வாழ்வும் எழுத்தும் பரந்துபட்ட தளத்தில் ஈழத்தின் கலை இலக்கியங்களின் செழுமைக்கு உதவியுள்ளது. அதாவது ஈழத்து தமிழிலக்கியத்தின் விமர்சனத்துறையின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்றுப்போக்கை வளர்த்து செழுமைப்படுத்தியவர் என்ற பெயர் தமிழலகில் நிலைத்து நிற்கும். அத்துடன் ஈழத்தில் முற்போக்கு இலக்கியம், மாக்கியத் திறனாய்வு சமூகவியல் நாடகம், நாட்டாரியல் எனப் பேசமுற்பட்டால் பேரா. கா.சி.யின் பங்களிப்புப் பற்றி ஏராளமாகப் பேச இருக்கும். ஏனைய ஆய்வாளர்கள் பேச மறுத்த, மெளனம் காத்த விடயங்களை வெளியே கொண்டு வந்தவர் என்ற வகையிலும் அவரது பெயர் நிலைத்திருக்கும்.

இறுதியில் அவர் ஒரு மாக்கிய விமர்சகர் என்ற நிலையையும் தாண்டி, சங்க இலக்கியங்களிலும், நவீன இலக்கியங்களிலும் மிகுந்த புலமை பெற்ற 'தமிழ் அறிஞர்' என்ற படிமத்துடன் தனது வாழ்வை நிறைவு செய்துள்ளார் என்பதே சரியானதாகும். எனினும் அவரது இழப்பு ஈழத்துக்கும், தமிழுக்கும் ஈடுசெய்யமுடியாதது. அவரது வெற்றிடம் வெற்றிடமாகவே இருக்கும். அவர் சாதித்தவை அவரை எமக்கு நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

தீராக்காதலியின் வினாக்கள்

- துவாரகன் -

என் உதட்டுச்சாயம் பற்றியும்
கன்னத்தில் விழுந்து தழுவிக் கொண்டிருக்கும்
கூந்தல்அழகு பற்றியும்
நீ ஏன் இப்போது பேசுகிறாய் இல்லை

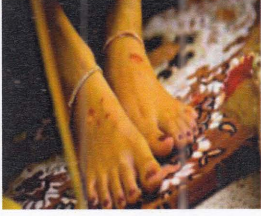
என் அன்பும்
தீராக்காதலும்
ஏன் உன்னிடம் தோற்றுப்போகின்றன

என் நகப்புச்சுக்கே
நாளும் புகழ்ந்து தள்ளும் நீ
நான் பேசும்போதெல்லாம்
வானத்தையும் பூமியையும் பார்த்து
ஏதேதோ பிதற்றுகிறாய்

தீராக்காதலி
அடுக்கடுக்காக
மீளவும் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.

ஜோடிப்புறாக்கள் கொஞ்சிப்பேசும்
அழகுடன் கூடிய
பரிசுப்பொருளுடன்
பேச முடிவுசெய்துவிட்டேன்.

அவளின் கேள்விக் கணைகள்
முழுதாக என்னை மூடும்முன்னே!

பக்தி இலக்கியங்களில் பாதத்தின் பெருமை

- கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் -

“காலடித் தாமரை நாலடி நடந்தால்
காதலன் உள்ளம் என்னாகும் - இந்தக்
காதலன் உள்ளம் புண்ணாகும்”

என்பது “பவளக் கொடியிலே முத்துக்கள்...” என்று தொடங்கும் ஒரு சினிமாப் பாடலின் வரிகள். காதலியின் பாதங்கள் காலடித் தாமரையென இங்கே காதலன் உருவகிக்கிறான்.

மூன்றடி மண்கேட்ட வாமன அவதாரத்தில் முதலாம் அடியைப் பூமியிலும், இரண்டாம் அடியை ஆகாயத்திலும், மூன்றாம் அடியை மாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் தலையிலும் வைத்து விஷ்ணுபகவான் ஆட்கொள்கின்றார்.

இராமாவதாரத்தில் இராமனின் பாதம்பட்டு அகலிகை உயிர் பெறுகின்றாள்.

நீண்ட தூரம் நடந்துவந்த குசேலரின் பாதங்களைப் பன்னீரால் கழுவுகிறார் பகவான் கிருஷ்ணர்.

திருக்குறளின் முதலாம் அதிகாரத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் உள்ள பத்துக் குறள்களில் இறைவனின் பாதங்களை வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“கற்றதனா லாயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்”

“மலர்மிசை ஏகினான் மாடி சேர்ந்தார்”

“வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி”

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால்”

“அறவாளி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால்”

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார், நீந்தார்

இறைவனடி சேரா தார்”

என்பவை அவர் பயன்படுத்திய சொற்றொடர்கள். பாதங்களைத் தொழும் மரபு எத்தனை பழமையானது என்பதை இவை காட்டுகின்றன.

திருவாசகம் பாடிய மாணிக்கவாசகர் தமது முதற் பாட்டாகிய சிவபூராணத்தில் “நமச்சிவாய வாழ்க, நாதன் தாள் வாழ்க” என்று தொடங்கி, தாள், அடி, கழல்கள் என்னும் சொற்களைப் பலமுறை பயன்படுத்துகின்றார்.

திருக்குறளைத் தலைசிறந்த நூலாகவும், நீதி நூலாகவும், திருவாசகத்தைச் சிறந்த பக்தி நூலாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு போற்றியவர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள். 192 சீர் கொண்ட கழிநெழிலடி கொண்ட ஆசிரிய விருத்தம் என்னும் பாவகையில் “திருவடிப் புகழ்ச்சி” என்னும் தலைப்பில் இறைவனின் திருப்பாதம் பற்றிப் பாடல் தந்துள்ளார். இப்பாடலில் இறைவனின் திருப்பாதத்தின் பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் அருள்செய்யும் திறத்தினையும் பலவாறு விளக்கியுள்ளார்.

நடராஜ வடிவத்தின் தத்துவ விளக்கத்தைப் பார்த்தால் ஊன்றிய திருப்பாதம் மறைத்தல் தொழிலையும், தூக்கிய திருப்பாதம் அருளல் தொழிலையும் செய்வதாகக் கூறப்படுகிறது. தூக்கிய திருவடிதான் அருள் செய்வது. அதனால்தான் - “தூக்கிய திருவடியை நம்பவந்த என்னைத் தள்ளலாகாது” என்று கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் பாடினார்.

இக்கட்டுரையின் விரிவஞ்சி, பக்தி இலக்கியங்களில் ஆங்காங்கே பாதங்களின் பெருமை பேசப்படுகின்ற சில இடைங்களைச் சுருக்கமாகத் தொட்டுச் செல்வது சிறப்பு.

“குடதிசையில் முடியை வைத்து

குணதிசையில் பாதம் நீட்டி ...” என நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் வரும் திருமாலையில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் குறிப்பிடுகின்றார்.

“உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்” எனத் தொடங்கி, “மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்” என்று நிறைவு செய்கிறார் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான்.

ஆண்டவனை மட்டுமல்லாது சம்பந்தரின் புகழ் கூறும்போதுகூட,

“சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்

பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்” என்று பாடி இறைவனுக்குச் சமமாக வைத்துச் சம்பந்தரின் பாதங்களின் பெருமையைப் பாடுகிறார் சேக்கிழார்.

“இனித்த முடைய எடுத்தபொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” எனப் பாடுகிறார் திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

“தூப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்

தம்பாமல் சார்வார் தமக்கு” என்று விநாயகப் பெருமானின் பாதங்களின் பெருமையை ஓளவையார் போற்றுகிறார்.

“பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற்

பாத பங் கேகருமென்” என சகலகலாவல்லி மாலையில் வாணியின் பாதங்கள் பற்றி அபிராமிப்பட்டர் புகழ்ந்து போற்றுகிறார். நவராத்திரிப் பாட்டில்,

“மாணுயர்ந்து நிற்பான் மலரடியே சூழ்வோமே” என்று வாணியையும்

“ஸ்ரீதேவி தன்னிரு பொற்றாளே சரண் புகுந்து வாழ்வோமே” என்று இடசமியையும்

“நேரே அவள் பாதம் தலையிற் தாங்கித் தரணி மிசை வாழ்வோமே” என்று பார்வதியையும் போற்றுகிறான் பாரதி.

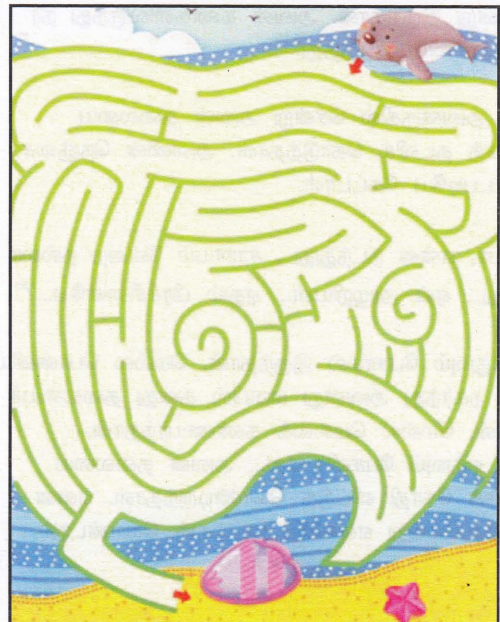
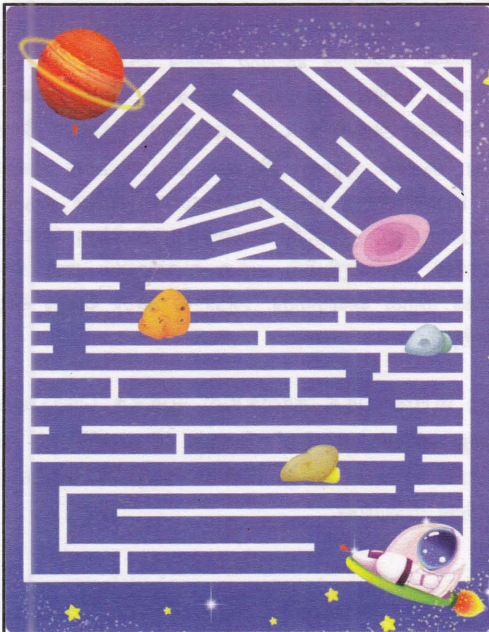
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இராமலிங்க அடிகளார் தமது ஒன்பதாவது வயதில் கந்தகோட்டத்தில் பாடத்தொடங்கிய முதலாவது பாட்டிலேயே உத்தமர்களுடை உறவுதான் தமக்கு வேண்டும் என்ற தனது வேண்டுகலை இவ்வாறு பாதங்கள் பற்றித்தான் பாடுகிறார்.

“ஒருமையுடன் நினது திருவடி நினைக்கின்ற

உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்”

இங்கே கூறப்பட்டவை மிகச்சிலவே. இவ்வாறாகப் பாதங்களின் பெருமையைப் பக்தி இலக்கியங்களில் நிறையவே கண்டு, பாடி, இறைவனைப் போற்றி வாழ்வாங்கு வாழலாம்.

Mazes for Kids

- க. பரணீதரன் -

“பொன்னி... பொன்னி... படலையைத் திற பொன்னி...”
முர்த்தியின் குரல் உச்ச ஸ்தாயியில் ஒலித்தது.

ஓடி வந்து படலையைத் திறந்தாள் பொன்னி.
அவனுக்கு இன்று போதை நன்றாகத் தான் ஏறியிருந்தது.
அவனருகில் செல்ல முடியாத அளவுக்கு சாராய நெடி...
அவள் மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டாள்.

“ஏனுங்க, இண்டைக்கு கொஞ்சம் ‘ஓவராக்’ குடிச்சிட்டியள்
போலை கிடக்கு... நான் சொல்லுற நான், அளவாக்
குடியுங்கோ எண்டு... பிள்ளையளும் வளந்திட்டுதுகள்...
நானைக்கு அந்தப் பொடிச்சியளைப் பார்த்துத் தான்
குடிகாரன்ரை மக்கள் எண்டு சொல்லப் போயினம்...”
தொடர்ச்சியாகப் பேசி விட்டு, அவனின் முகத்தை உற்றுப்
பார்க்கிறான்.

பாவம், அவன்!
கண்களில் நீர் சொரிய அப்பாவியாக நிற்கிறான். அவன்
கண்கள் அவளிடம் எதையோ இரப்பதைப் போல்
தெரிகின்றன.

அவள் பதறினாள்.
“என்னங்க, நான் சொன்னதிலை ஏதும் பிழையே... ஏன்
இப்பிடி அழறியள்... ஆம்பிளை கண்ணீர் விடலாமே...”
அவனால் பேச முடியவில்லை. வாசலுக்குப் பக்கத்தில்
சடைத்து வளர்ந்திருந்த பூவரச மரத்தின் கீழ்
தொப்பென்று இருந்தான். அவன் கண்களிலிருந்து நீர்
வடிந்து கொண்டேயிருந்தது.

பொன்னி அவனருகில் சென்று அவன் தலையை
மெதுவாகத் தடவிக் கொடுத்தாள். அவனின் நெஞ்சை
நீவி விட்டபடியே கேட்டாள்.

“என்னப்பா, என்ன நடந்துது... சாராயம் வேறை நல்லா
மணக்குது... ஏன் அழறியள்... ஏதும் பிரச்சினையே...?”

அவன் எதுவும் பேசாமல் இருந்தான். மெல்ல பொன்னியின்
அருகாக நகர்ந்து அவளது மடியில் தனது தலையைச்
சாய்த்தான். மெல்ல மெல்லக் கண்ணயர்ந்தான்.
அவளும் எதுவும் பேசவில்லை... அவன் தலையை
மெதுவாகக் கோதி விட்டுக் கொண்டிருந்தான். என்ன
நடந்திருக்குமென்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

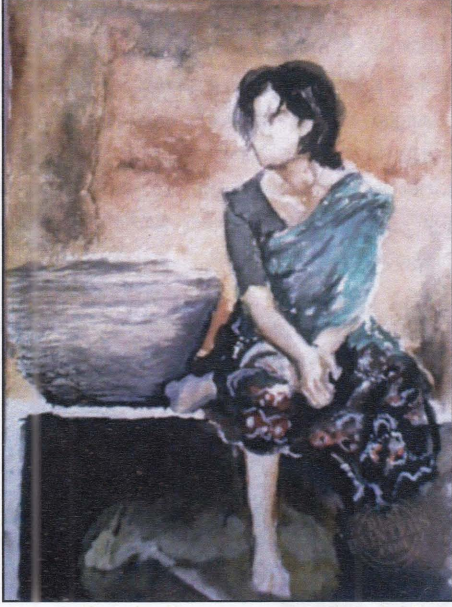
முர்த்திக்கு இப்போது தான் நாற்பத்தைந்து வயதாகிறது.
ஆனால் ஐம்பது வயதைக் கடந்தவன் போல்
தோற்றமளித்தான். குடும்பச் சமையும் வாழ்க்கையில் அவன்
சந்தித்த இடர்பாடுகளும் அவனுக்கு ‘முப்பை’ சம்பாதித்துக்
கொடுத்தன.

ஒரு காலத்தில் வாலிபப் பருவத்தில் அழகனாக இருந்த
முர்த்தியைக் கண்டு, தன்னையறியாமலே ஏக்கமொன்று
குழிந்து கொண்டதையும், பின்பு அதே முர்த்தியை பெற்றோர்
சம்பந்தம் பேசி ‘முடிப்புச்’ செய்து வைத்ததையும்,
பதினோராம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தவன்
அவனுடைய கவர்ச்சியினால் தான் படிப்புக்கும் முழுக்குப்
போட்டு விட்டு அதற்குச் சம்மதித்துக் கொண்டான்
என்பதையும் பொன்னி இப்போது நினைத்துப் பார்த்துக்
கொண்டாள்.

எட்டாம் வகுப்போடு படிப்பை முடித்துக் கொண்ட முர்த்தி
தனக்கு மனைவியாக வந்தவள் ‘பெரிய படிப்புக்காரி’ என்று
வீட்டில் வைத்து அவளைக் கொண்டாடினான். அந்த வீட்டில்
அவள் சொன்னது தான் வேத வாக்காக இருந்தது.
திருமணம் செய்யும் வரை தொழிலில் தந்தைக்கு
உதவியாக இருந்தவன், பொன்னியின் ஆலோசனைப்படி
தான் ‘ரவுன்’ பக்கமாக சிறிய லோன்றிக் கடையொன்றையும்
வைத்துக் கொண்டான். தனது கணவன் ‘சின்னக்
கட்டாடியாக’ இருக்கக் கூடாதென்பதில், பொன்னி
உறுதியாக இருந்தாள்.

முர்த்தியின் தகப்பன் இறந்த பின்பு அந்தக் கிராமத்தவர்கள்
அவனைப் ‘பெரிய கட்டாடி’ ஆக்கப் பார்த்தார்கள்.
பொன்னிக்கு அதில் உடன்பாடில்லை. குடிமை வேலை
செய்து ‘கூனிக் குறுகி’ நிற்கும் கட்டாடியாக அவனைக்
காண பொன்னிக்கு இஷ்டமில்லை. பொன்னி தந்த
மனோபலத்தில், முர்த்தி ஊரவர்க்கு மசிந்து கொடுக்காமல்
இருந்தான். லோன்றியில் வந்த வருமானம் தன் காலில்
அவனை நிற்க வைத்தது. ஆனால் விதி வேறு விதமாக
நினைத்தது.

கடந்து போன யுத்த காலத்தில், யுத்தக் கெடுபிடிகளுள்
அவனது வீடும் ‘ரவுனில்’ இருந்த ‘லோன்றி’யும் தரை
மட்டமாகி விட்டன. நாலு பிள்ளைகளுடன் செய்வதறியாமல்
திகைத்து நின்றான்.

கைவசமிருந்த காசையும் பொன்னியின் நகையையும் கொண்டு, பிள்ளைப் பேறுகளும் பார்த்து மீந்தது போக, சிறு கொட்டிலும் அமைத்துக் கொண்டான். 'லோன்றி' கட்டுவதற்கு இவனுக்கு வசதிப்படவில்லை. 'லோன்றி'ச் சொந்தக்காரனும் அந்தச் சூழ்நிலையில் லோன்றிக் கட்டடத்தை மீளக் கட்டுவதற்குத் தயாராய் இருக்கவில்லை.

எத்தனை நாளைக்குத் தான் வெறுங்கை முழம் போடும்? அவன் சிறு சிறு கூலி வேலைகளைச் செய்யத் தொடங்கினான். விறகு கொத்துதல், வேலி அடைத்தல், குழி வெட்டுதல் என்று நிரந்தர வருமானமற்ற வேலைகளைச் செய்தான்.

அவனது வருமானம் 'கஞ்சி குடிக்க' போதுமானதாக இருந்தாலும், பிள்ளைகளின் படிப்பு, உடுப்பு போன்றவற்றுக்கான செலவுகள் அவனுக்குக் கட்டுப்படியாகாதவையாய் இருந்தன.

இந்த நிலைமையில் தான் மூர்த்தியின் தகப்பனின் இடத்தில் அந்த ஊருக்குக் கட்டாடியாக இருக்கும் சின்னக்கிளி அவனுக்கு ஒரு யோசனை சொன்னான். சின்னக்கிளி அவனோடு பள்ளிக்கூடத்தில் ஒன்றாகப் படித்தவன். கட்டாடியாக மட்டுமல்லாமல் சா வீடுகளுக்குக் குடிமை வேலையும் செய்து வந்தவன். குடிமை வேலையோடு சேர்த்து 'சுவம் சுடும்' வேலையையும் தனதாக்கிக் கொண்டான். இதனால் அச்சமயங்களில் சற்று வருமானமும் கிடைத்தது. கூடவே சாராயமும் கிடைத்தது.

சின்னக்கிளியின் யோசனைக்கு மூர்த்தி முதலில் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால் சின்னக்கிளி அவனை விடவில்லை. அந்த வேலைக்கு அவனுக்கு ஒரு கூட்டாளி தேவைப்பட்டான். வருமானம் தருகின்ற அந்தத் தொழில், தான் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் வேறு யாருக்கும் கைமாறி விடக் கூடாதென்றும் நினைத்தான். மூர்த்தியின் அப்பாவித்தனம் சின்னக்கிளிக்கு நன்கு தெரிந்தது தான்.

'நெஞ்சாங்கூட்டுக்கான' மரத்தைத் தறித்துத் தந்து, விறகையும் சிதையில் அடுக்கி விட்டால் போதும் என்று சின்னக்கிளி சொன்னபோது, மூர்த்தியின் வீட்டு நிலைமை அவனைச் சம்மதிக்க வைத்தது. அவ்வப்போது கிடைக்கும் கூலி வேலைகளுக்கான ஊதியத்தோடு, மேலதிகமான இந்த வருமானமும் சேர்ந்து கொண்டபோது, குடும்பச் செலவுகளைச் சற்று சமாளிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

ஆனால், மூர்த்தியின் அப்பாவித்தனத்தை சின்னக்கிளி நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டான். சிதைக்குத் தீ மூட்டிய கையோடு இறந்து போனவருக்குச் சொந்தக்காரர் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விட, 'கொஞ்ச நேரம் பார்த்துக் கொள்' என்று மூர்த்தியிடம் சொல்லி விட்டு தவறணைப் பக்கமாக சின்னக்கிளி போய் விடுவான். எரிந்தும் எரியாத நிலையில் கருகிக் கொண்டிருக்கும்

உடலின் பரிதாப நிலை கண்டு, மூர்த்தி சிதைக்குத் தீ மூட்டி நன்றாக எரிக்கத் தொடங்கி விடுவான். என்ன தான் பரிதாபப்பட்டாலும், பிணத்தின் வாடையை அவனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கும் சின்னக்கிளி தான் வழி சொன்னான். சற்றுச் சாராயத்தை மூர்த்திக்குப் பருக்கி, அது தந்த போதையில் பிணத்தின் வாடையை மறக்கச் செய்தான். அரைகுறையாகப் பிணத்தை விட்டு விட்டு வரக் கூடாதே என்ன எச்சரிக்கையினால் சாராயத்தையும் அளவாகத் தான் மூர்த்தி பருகினான்.

பொன்னிக்கு மூர்த்தியின் தொழில் பற்றியும் குடிப் பழக்கம் பற்றியும் தெரிய வந்தபோது நன்றாக அழுதான். அழுவதைத் தவிர என்ன செய்ய முடியும்? குடும்பக் கஷ்டத்துக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. மூர்த்தி குடித்தாலும், நேர்மையாகத் தன் தொழிலைச் செய்தமையால் பொன்னிக்கு ஒன்றும் சொல்லத் தெரியவில்லை. சின்னக்கிளி, ஒரு சமயம் வன்னிக்குச் சென்று காணாமற் போனதோடு, சின்னக்கிளியின் மகன் சா வீட்டுக் குடிமை வேலை செய்தாலும், மூர்த்தி தான் விறகு வெட்டி, சிதையும் அடுக்கி, பிணத்தையும் எரித்து வருகிறான். 'நம்பிக்கையானவன்' என்ற பெயரோடு, குடும்பத்தைக் கட்டி இழுத்துச் செல்லக் கூடிய ஓரளவு வருமானமும் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொன்னியின் கால்கள் விறைத்து விட்டன. பாவம், பொன்னி! மெதுவாக அவள் காலை நீட்ட எத்தனிக்கையில், மூர்த்தி விழித்துக் கொண்டான். எழுந்து உட்கார்ந்தவன் பொன்னியை அலங்க மலங்க பார்த்துக் கொண்டான். அவன் தரப் போகும் காசுக்காக அவனையே அவள் ஆவலோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மூர்த்தி முதலில் எதுவுமே பேசவில்லை. வானத்தை வெறித்து வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனது இன்றைய இருப்பு வித்தியாசமாக அவளுக்குத் தென்பட்டது.

"என்னப்பா, யோசினை... என்ன பிரச்சினை?"

பொன்னியின் கேள்விக்குப் பதில் கூறாமல், அவளைக் கட்டிக் கொண்டு பெருங் குரல் எடுத்து அழத் தொடங்கினான்.

பொன்னிக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. மூர்த்தியைத் தடவிக் கொடுத்து அவனை ஆசுவாசப்படுத்தினாள்.

அவன் மெல்ல மெல்லப் பேச ஆரம்பித்தான்.

“இண்டைக்கு பக்கத்தூரிலையிருந்து எங்கடை சுடலைக்குத் தான் மையம் ஒண்டு வாரதாய் ஒருவன் வந்து சொன்னான்... நானும் விறகை எல்லாம் அடுக்கி நேரத்துக்கே வைச்சிட்டன்... மத்தியானம் பன்றெண்டு மணி போலை தான் பிரேதத்தைக் கொண்டு வந்தினம்... அதிக சனம் இல்லை... கொஞ்சப் பேர் தான்... ஒரு இளந்தாரிப் பொம்பிளையைத் தான் கொள்ளி வைக்க அழைச்சு வந்தினம்...”

விட்டு விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தவன் மீண்டும் அழத் தொடங்கினான்.

“அழாமற் சொல்லுங்கோ, அப்பா...”
பொன்னி தென்பூட்டினாள்.

“அந்தப் பொம்பிளைக்கு முப்பதுக்குள்ளை தான் வயசிருக்கும்... குழறிக் கொண்டே வந்தாள்... அவளைச் சுற்றிக் கொண்டு மூண்டு சின்னப் பெட்டைக் குஞ்சுகள்... பிரேதத்தை சிதையிலை வளத்தும்போது தான் பார்த்தன்... தலையைச் சுற்றிக் கட்டுப் போட்டிருந்தது. ஒரே இரத்த வெடில்... இரத்தம் கசிஞ்சு வெள்ளைத் துணியெல்லாம் சிவப்பு. வயிற்றடியிலும் இரத்தம் கசிஞ்சு காய்ந்த சிவப்புத் துணியாக அவன் வேட்டி...” மூர்த்தி விம்மினான்.

“முகாமிலையிருந்து வந்து அஞ்சு மாசந் தானாம்... வன்னியிலை இருந்தவையாம்... பிள்ளை பெத்த கையோடை பெஞ்சாதிக்குக் காச்சல் வந்து ஆஸ்பத்திரியிலை விட்டிருந்தவனாம்... பொழுது படக்குள்ளை பொஞ்சாதியைப் பார்க்க ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனவனாம். நோட்டிலை போய்க் கொண்டிருந்தவனை கள்ள மண் ஏத்திக் கொண்டு வந்த லொறியொன்று அடிச்சுப் போட்டுதாம்... பொலீசைக் கண்டுட்டு தடுமாறி லொறியை இவன் மீது றைவர் மோதிப் போட்டானாம்... இவன் அந்த இடத்திலையே செத்துப் போனான்... பாவம்... கிட்டடிச் சொந்தம் எண்டும் யாரும் இல்லையாம்...”

மூர்த்தி ஒரு முறை தன் தோளிலிருந்த சால்வையால் முகத்தையும் கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டான்.

“அந்தப் பெட்டை கொள்ளி வைக்கக்குள்ளை தான் பார்த்தன். அவளுக்கு ஒரு கை இல்லை... கை வன்னிக்குள்ளை போட்டுதாம். பச்சை வயிறு காய முன்னமே புரியனுக்குக் கொள்ளி வைக்க வந்திருக்கிறாள். என்ன கொடுமையப்பா...”

மூர்த்தி மீண்டும் பெருங் குரலெடுத்து ‘ஓ’ என்று அழுதான். “நான் இனிச் சுடலைக்குப் போக மாட்டன் பொன்னி... இந்தக் கொடுமையை எல்லாம் என்னாலை பார்த்துச் சகிக்கேல்து பொன்னி... நான் அந்தப் பொட்டையவையட்டை காசு ஒரு சதமும் வாங்கவுமில்லை... நீ காலமை அரிசிக்கெண்டு தந்த காசிலை தான் சாராயம் வாங்கிக் குடிச்சனான் பொன்னி...”

பொன்னி, மூர்த்தியின் இரு கைகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, அவனின் இரு தோள்களையும் பிடித்தெழுப்பி அவனை நிற்க வைத்தாள்.

“ஒண்டுக்கும் கவலைப்படாதேங்கோ, வாங்கோ... வேறே ஏதும் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கலாம்...”
முற்றத்திலிருந்த பாணையிலிருந்து தண்ணீர் முழுவதையும் தன் தலையில் ஊற்றிக் கொண்டு மூர்த்தி வீட்டுக் குடிவாக்குள்ளே வந்தான்.

அவனுடைய பெண் பிள்ளைகள் இருவரும் வெறுந் தரையில் சுருண்டு படுத்திருந்தனர். அடுப்பில் உலை முட்டியதற்கான ‘சிலமன்’ ஏதுமில்லை.

மூர்த்தி பொன்னியை ஏறிட்டு நோக்கினான். பொழுது மைமல்பட்டுக் கொண்டு வந்ததனாலும் உள்ளுக்குள் வெளிச்சம் போதாமல் இருந்ததாலும் பொன்னியின் முகத்தில் எந்த மாறுதலையும் அவனால் அவதானிக்க முடியவில்லை.

“அம்மா, நாளைக்குப் பின்னேரம் ரியூசன் காசு கட்ட வேணுமணை. இல்லாட்டில் இண்டைக்கு அடிச்சது போலை கிளாக் அண்ணை நாளைக்கும் அடிப்பாரணை...”
பெரியவள் சொன்னதைத் தொடர்ந்து, சின்னவளும் முறைப்பாடு செய்தாள்.

“அம்மா, சட்டை எல்லாம் வெளிறிப் போச்சணை... அதிபர் ஏசுறார்... ஒரு “உயாலா” போத்திலும் ‘சேர்பெக்சம்’ வாங்கோணுமணை...”

மூர்த்திக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாமலிருக்கிறது. பொன்னி பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்து பேச விடாமல் இடைமறித்தாள்.

“எல்லாம் செய்யலாம் பிள்ளையள்... அப்பா ஏதோ நொந்து போய் வந்திருக்கிறார்... அப்பா ஏதும் கூலி வேலைக்கு நாளைக்குப் போய் வந்து காசுழைச்சாத் தான் எல்லாம்... இண்டைக்கு நாதன் கடையிலை ‘முந்தின கடனைத் தராட்டில் கடனுக்கு அரிசி தரமாட்டன்’ எண்டு சொல்லி நாதன்ரை பெஞ்சாதி என்னை ஆக்களுக்கு முன்னாலை சீலை உரிஞ்சு போட்டாள்...”

மூர்த்தி ‘பொத்’ என்று நிலத்தில் இருந்தான். அவனிடம்

சற்று முன்னர் இருந்த போதை, குமுறல் எல்லாம் எங்கோ ஓடி விட்டது.

“பொன்னி, பிள்ளையாளுக்குச் சாப்பாடொண்டும் குடுக்கேல்லையே...”

பொன்னி சேலைத் தலைப்பால் தன் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு சொன்னாள்.

“அவை பள்ளிக்கூடத்திலை மத்தியானம் சாப்பிட்டவை தானே... ஒரு இறாத்தல் பாண் வாங்கி வைச்சிருக்கிறன். எல்லாருமாச் சாப்பிடுவம் வாங்கோ...”

பொன்னியை மூர்த்தி இடைமறித்தான்.

“அப்ப, மத்தியானம் நீ என்ன சாப்பிட்ட நீ...”
பொன்னி ஒன்றும் சொல்லாமல் கை விளக்கைக் கொளுத்திக் கொண்டு அடுப்படிப் பக்கமாக நகர்ந்தாள். மூர்த்தியை யோசினை அரிக்கத் தொடங்கியது.

‘இது எங்கே போய் முடியும்... சாதாரண கூலி வேலையில் பிள்ளைகளின் படிப்பு, சாப்பாட்டுக் கருமம் எல்லாம் எப்படி முடிக்கப் போகிறேன்...’

படலைப் பக்கமாக நாய் குரைப்பது கேட்கிறது.

“மூர்த்தியண்ணை... மூர்த்தியண்ணை...”
யாரோ படலையைத் திறந்து கொண்டு வருவது தெரிகிறது. மூர்த்தி வெளியே வந்தான். பொன்னியும் எட்டிப் பார்த்தாள்.

“மூர்த்தியண்ணை, கனகரத்தினம் ஐயான்கை தாய் சின்னாச்சிக் கிழவி செத்துப் போச்சுதாம்... கிழவி படுக்கையிலை கன காலம் கிடந்ததாலை படுக்கைப் புண்ணாம்... கன நேரம் வைச்சிருக்கேலாதாம்... நாளைக்கு நேரத்தோடையே எடுக்க வேணுமாம்... அது தான் கனகரத்தினம் ஐயா உன்னடடை கொடுக்கச் சொல்லி ஆயிரம் ரூவாத் தந்து விட்டவர்... நேரத்தோடை விறகை வெட்டி அடுக்கட்டாம்... கொஞ்சம் ஒழுங்கா நிண்டு, அரையும் குறையுமா இல்லாமல் எரிச்சப் போட்டா பாத்துப் பாராமல் இன்னும் காசு தருவர்...”

சின்னக்கிளியின் மகன் சொல்லி முடிக்கவில்லை. பொன்னி திடீரென்று வெளிப்பட்டாள்.

“தம்பி ஒரு கதை கேளுங்கோ... இவர் இனி மேல்...”
மூர்த்தி பொன்னியைச் சினந்து அவளைப் பேச வேண்டாமென்று கை காட்டினாள்.

உடனடியாகவே, சின்னக்கிளியின் மகனிடமிருந்து அந்த ஆயிரம் ரூபாத் தானைக் கை நீட்டி வாங்கியவன் அவனிடம் கேட்டான் -

“கனகரத்தினம் ஐயா வீட்டு வளவுக்குள்ளை நெஞ்சாக்கட்டைக்குப் பொருத்தமான பூவரசு ஏதும் நிக்ருதோ... இரவோடை இரவா தறிச்சப் போட்டால் காலமைக்கு வேலை குறைவாயிருக்கும்...”

அவனின் பதிலுக்குக் காத்திருக்காமலே மூர்த்தி கோடரியைத் தேடிப் போனான்.

நிறைகுடம் - நிமலன் -

நிறைந்திருக்கும்போது
ஆர்ப்பரிப்பதில்லை
ஆழமான
அமைதி குடியிருக்கும்

குறைந்திருக்கும்போது
கொதிக்கும்
கொக்கரிக்கும்
கூச்சலிட்டுக் குணங்காட்டும்

ஆர்ப்பரிப்பும் ஆத்திரமும்
அறிவீனத்தின் அடையாளம்
ஆழ்ந்த அமைதி
அறிவுடையோர் ஆபரணம்

நித்தம் நிறைகுடமாய்
நீயிருந்தால்
சுற்றம் மதிக்கும்
குறைகுடமாய்க் குணமிருந்தால்
கூழலும் கூடிச்சிரிக்கும்

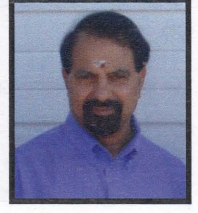
வெற்றுக் குடமாயிருந்து -
பெற்றுக்கொள்ளும்
கொள்ளளவைப் பொறுத்தே
குறைகுடமாயும் நிறைகுடமாயும்
பேதப்படுகின்றது

வாழ்ந்த வாழ்க்கையால்
வளர்ந்த சூழலால்
தேர்ந்த பாதையால்
தேடுதல் வேட்கையால்
குடங்கள் நிறையலாம்
குறைகுடமாய்ப் போகலாம்

நிறைகுடமோ குறைகுடமோ -
நாற்றமடிக்கும்
சேற்றை நிரப்பின்
நாடு போற்றும்
பன்னீரால் நிரம்பின்
நற்சிந்தனையை நிரப்பி
நல்லோராய் வாழ்ந்திடுவீர்

சிவகாமியின் செல்வன்

- செகா. சிவபாலசிங்கம் -

ஈழ வள நாட்டின் வடபகுதியில் கற்றோரும், வர்த்தகப் பெருமக்களும், அரசாங்க பணியாளர்களும், தொழில் நுட்பவியலாளர்களும் நிறைந்த வடமராட்சியில் உள்ள வதிரி என்னும் கிராமத்தில் செகராசசிங்கம், சிவகாமியம்மா தம்பதிகளுக்கு மூத்த மகனாக சிவலோகநாதன் அவர்கள் 17-09-1944ம் ஆண்டு பிறந்தார். அவரின் பாட்டியார் இவருக்கு இட்ட பெயர் சிவஞானசிங்கம் என்பதாகும்.

ஆரம்பக் கல்வியை தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் கற்றார். அப்போது தலைமை ஆசிரியர் ஆக இருந்த கவிஞர். மு.செல்லையா அவர்கள், 3ம் வகுப்பில் திறமைச் சித்தி பெற்ற சிவலோகநாதன் அவர்களையும், க.பாலச்சந்திரன் அவர்களையும் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்து விளங்கிய கல்லூரிகளில் ஒன்றான பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் படிப்பதற்கு அனுமதி பெற்றுக் கொடுத்தார். பின்னர் பல்கலைக் கழக புகுமுகப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று, 1965ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் சட்ட பீடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1967ம் ஆண்டு அரசாங்க சேவையில் 'ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞர் ஆகவும், பின்னர் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், கணக்காய்வாளராகவும், பதில் காணப்பதிவாளராகவும் பதவி வகித்தார். அன்னார் கொழும்பு, வதுளை, திரிகோணமலை, பருத்தித்துறை ஆகிய இடங்களில் கடமையாற்றினார். வன்கூவரில் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தராகவும் கடமையாற்றினார். வதிரியிருந்து கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற முதல் மாணவன் என்ற பெருமையையும், முதல் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் என்ற பெருமையையும் பெற்றார்.

இவர் 1969ம் ஆண்டு வதிரியைச் சேர்ந்த சீனித்தம்பி, தங்கரத்தினம் தம்பதிகளின் மகளான இந்திராதேவியை திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களின் இல்லற வாழ்க்கையின் பேறாக செந்தூரன், செழியன், சேந்தன், சுமித்திரா, அபிராமி ஆகிய மக்கள் செல்வங்கள் பிறந்தனர். கடும் சுகவீனம் காரணமாக 17-12-2004 ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கேற்ப வாழ்ந்தவர் தான் அமரர் சிவலோகநாதன் அவர்கள். அவரின் சேவையை மூன்று பிரிவுகளாக நோக்கலாம். முதலாவதாக அவர் பிறந்த மண்ணில் அவர் வகித்த பங்கு. அடுத்ததாக வெளிஇடங்களில் அவர் ஆற்றிய பங்கு. கனடாவில் அவர் வகித்த பங்கு, மற்றும் ஆற்றிய

சேவைகள்.

சிறுபிராயம் முதல் நூல்கள் வாசிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். சாப்பாட்டிற்குக் கொடுக்கும் பணத்தை சேகரித்து, கல்கண்டு, கண்ணன், அம்புலிமாமா போன்ற சஞ்சிகளைத் தவறாது வாங்கிப் படிப்பார். அவரின் மாமனாரான மயில்வாகனம் இலங்கை பொதுவுடமைக்கட்சியிலும், திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவாளனாகவும் இருந்தபடியால் அவரிடமிருந்த நூற்றுக் கணக்கான புத்தகங்களை வாசித்துத் தெளிந்தார். சிறப்பாக அண்ணாத்துரை, கருணாநிதி, நெடுஞ்செழியன், கார்ள்மாக்ஸ், இங்கர்சால், லெனின் ஆகியோர் எழுதிய நூல்களையும் கற்று நூலறிவு பெற்றார். அவரின் அறிவுப் பசிக்குத் தீனி போடுவது போன்று, வீட்டிற்கு அருகிலேயே நெல்லியடி பட்டினசபை நூல்நிலையம் அமைந்திருந்தது. அதனால் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், ஆகியவற்றை வாசித்து தனது தமிழறிவை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார். அவர் கல்வி கற்ற ஹாட்லிக்கல்லூரி ஓர் கிறீஸ்தவக் கல்லூரி ஆனபடியால், சைவசமய பாடத்தை படிக்க முடியாமல் இருந்தது. சைவசமயத்தில் கொண்ட பற்றின் காரணமாக சுயமாகவே தேவாரங்கள், திருவாசகம், புராணங்கள் மற்றும் சமயக் கட்டுரைகளை வாசித்து அதிலும் சிறந்த அறிவு பெற்றார். நாடகங்களில் சிறுவயது முதல் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். அப்பூதிஅடிகள், அந்தநாள், பாசம் போன்ற நாடகங்களிலும் நடித்தார். பெண் வேடத்தில் நடித்துப் பாராட்டையும் பெற்றார்.

வதிரி தமிழ்மன்றத்திலும், பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலும் செயலாளராக இருந்து அளப்பரிய சேவைகளை ஆற்றினார். சிறப்பாக ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஒரு சமயச் சொற்பொழிவாளரை ஏற்பாடு செய்து அதனை கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் செய்து சிறப்பித்தார். எமது ஊர் கலைஞர்களை மட்டுமன்றி, அயல் கிராமத்து கலைஞர்களையும் வரவழைத்து இசைக் கச்சேரி செய்வித்தார். இவரின் பதவிக் காலத்தில்தான் பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு பித்துக்குளி முருகதாஸ் அவர்களின் பஜனை நிகழ்ச்சி மிகப் பிரமாண்டமான முறையில் செய்யப்பட்டது. இந்த நிகழ்விற்கு யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் முக்கிய பிரபலங்கள் உட்பட பெருந்தொகையான மக்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தமை ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

வதிரி தமிழ் மன்றத்தித்தில் செயலாளராக இருந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு 'போயா'(பெளர்ணமி)தினத்திலும் 'போயாவிருந்து' என்ற பெயரில் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தார். பாட்டுக்குப் பாட்டு நிகழ்ச்சியையும் முன் நின்று அவரே தயாரித்து அளித்தார். தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவிற்கு சேர். ஜோன்.கொத்தலாவல அவர்கள் விஜயம் செய்த சமயம் பலத்த மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. அந்தசமயம் அமரர் அவர்கள் மேலைத்தேயப்பாணியில் மழைக்கோட்டும், தொப்பியும் அணிந்து கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிரதமர் தனக்குப் போட்ட மாலையை அவருக்கு அணிவித்து முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார். அமரர் அவர்கள் பருத்தித்துறையில் பிறப்பு, இறப்பு சான்றுப் பிரிவினும் சிலகாலம் வேலை செய்தார். பிறப்புச் சான்றிதழ் இல்லாத பல பேருக்கு அவற்றை பெற்றுக் கொடுத்தது மட்டுமன்றி தானே நேரடியாகவும் கொண்டு சென்று கையளித்தார்.

1965ம் ஆண்டில் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவானார். அங்கு படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அரசாங்க எழுதுவினாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் திணைக்களத்தில் நியமனம் பெறச் சென்றபோது சுவாரசியமான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. முதல் நாள் வேலைக்குப் போனபோது கோட், ரை என்பன அணிந்து மேற்கத்திய பாணியில் சென்றார். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி திணைக்களத்தில் வேலைசெய்த பணியாளர், இவரை தங்களைப் பரிசோதிக்க வந்த அதிகாரி எனத் தவறாக நினைத்து மேலதிகாரிக்குச் சொல்ல, அங்குள்ளவர்கள் பதட்டம் அடைந்து எல்லா ஊழியர்களும் எழுந்து நின்றனர். மேலதிகாரியும் எழும்பி நின்று கைகலுக்கி உபசரித்து ஆசனத்தில் அமரச் செய்தார். நியமனக் கடிதத்தைக் கொடுத்த போதுதான் புதிதாக வேலைக்கு நியமனம் பெற வந்தவர் என்பது தெரியவந்தது. மேலதிகாரி கோபமும், வெட்கமும் அடைந்து கூட்டி வந்த பணியாளரைத் திட்டித் தீர்த்தார்.

தான் வேலைசெய்த ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் திணைக்களத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றை தாபித்து அதன் செயலாளராக 4வருடங்கள் கடமையாற்றினார். அப்போது வருடந் தோறும் நடைபெறுகின்ற பாரதி விழாவிற்கு சாலை இளந்திரையன் தம்பதிகள், நா.பார்த்தசாரதி, கி.வா.ஜகந்நாதன், போன்ற பிரபலங்களை எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரவழைத்து சிறப்பாக நடாத்தி முடித்தார். இக்கால கட்டத்தில்தான் காசியானந்தன், சில்லைபூர் செல்வராசன், கைலாசபதி, முருகையன், எஸ்.பொ., சிரித்திரன் ஆசிரியர், டானியல், நவசோதி ஆகியோரின் தொடர்பு கிடைத்தது. காசியானந்தனும், அமரரும் அருகருகே வேலை செய்ததாலும், கொட்டாஞ்சேனையில் வசித்த காரணத்தாலும் ஒன்றாகவே வேலைக்குச் சென்று திரும்புவதும், ஒன்றாகச் சாப்பிடுவதும் வழக்கம். காசி.ஆனந்தன் அவர்கள் எழுதுகின்ற கவிதைகளின் பிரதியை சிவலோகநாதன் அவர்கட்கு கொடுப்பது வழக்கம், அவ்வாறு கொடுத்த கவிஞரின் நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகள் திரிகோணமலையில் 83ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக் கலவரத்தின் போது காணாமற் போய்விட்டதாகச் சொல்லிக் கவலைப் படுவார். காசியானந்தனைப் பற்றி வன்கூவர் பாடசாலை 'தளிர்' இதழில் அருமையான கட்டுரை ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

கதம்பம் ஆசிரியர் மோகன் அவர்களுடன் சேர்ந்து காதல் மன்னன் ஜெமினி கணேசன் அவர்கட்கு கொழும்பில் ஒரு இரசிகர் மன்றத்தை ஆரம்பித்து, பல நற்பணிகளையும் செய்தார். வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, போன்ற நாளிதழ்களிலும், சிந்தாமணி போன்ற வார இதழ்களிலும் ஆதீகம், விஞ்ஞானம், அறிவியல் கட்டுரைகள், துணுக்குகள் என்பனவற்றை சிவஞானம், இந்திராமணாளன், ஜெமினி சிவலோகநாதன், சிவகாமியின் செல்வன் போன்ற புனைபெயர்களில் எழுதினார். வீரகேசரி வார இதழில் அவர் எழுதிய விக்கிரமதித்தன் கதைகள் பலரது பாராட்டைப் பெற்றது.

இசையிலும் சிறந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இராகங்களைப் பற்றியும் அறிந்திருந்தார். இலங்கை வானொலியில் வாலிப வட்டம், இளையோர் அரங்கம், பாட்டுக்குப் பாட்டு போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பற்றி சிறப்பித்தார். வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றில் தானே இயற்றி ரவீந்திரனின் இசை அமைப்பில் மூன்று மெல்லிசைப் பாடல்களை சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார். 1973ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட கலைவிழாவில் சட்டபீட மாணவர்களால் தயாரித்து அளிக்கப்பட்ட 'சொர்க்கத்தில் சோலலிசம்' என்ற நாடகத்தில் நாரதராக முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று பலரின் பாராட்டைப் பெற்றார். கணேசபிள்ளை, ஜேகரத்தினம், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், அமிர்தவாசகம் ஆகியோரின் நாடகங்களிலும் அமரர் நடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் அங்கு வேலை புரிந்த காலங்களில் எமது ஊரவர்கள் பலருக்கு பல்வேறு வகைப்பட்ட உதவிகளைச் செய்துள்ளார். உதவி கேட்டுச் செல்பவர்களுக்கு உதவி செய்வதுடன் சாப்பாடும் கொடுத்து உபசரித்து அனுப்புவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அரசியலிலும் இவர் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அமைக்கப்பட்ட போது பதுனையில் கடமையாற்றிய அமரர், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸிற்காக மலையகத்தின் முக்கிய நகரங்களுக்கு தமிழ் இளைஞர் காங்கிரஸ் சார்பாக தீவிர பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார். அதேபோன்று உடுப்பிட்டித் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற காலஞ்சென்ற த.இராசலிங்கத்தின் வெற்றிக்காகவும் பாடுபட்டார். த.இராசலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து இலங்கை மனித உரிமைச் சங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்தார். அதில் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்தார். சிறுபான்மைத் தமிழர் ஒருவருக்கு சனாட்சபையில் நியமனம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக தென்னிலங்கை அரசியல் தலைவர்கள் உட்பட பலரைச் சந்தித்தார்.

கடைசியாக அவரின் பணிகள், தொண்டுகள் என்பன கனடாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மக்களுக்கு கிடைத்தது. 1993ம் ஆண்டு கனடாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்திற்கு அகதியாக வந்தார். ஒருசில ஆர்வலர்களுடன் 'புதிய காற்று' எனும் மாதாந்தத் தகவல் பத்திரிகையை தொடங்கி பல்வேறு புனைபெயர்களில் அதற்கு ஆக்கங்களை எழுதி அதனை வெளியிட்டு வந்தார். (சிங்கப்பூர், மலேசியா, பியூஜி, மொறிசியஸ், இந்தியா, இலங்கை) தமிழர்களின் கோடைகால ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியின் போது, அரசியல் கலப்பற்ற ஆறு நாடுகளைச் சேர்ந்த தமிழ்மக்கள் சேர்ந்து ஓர் கலாச்சாரச் சங்கத்தை அமைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் வைத்தார். அவர்களுட கனவு 1994ம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா கலாச்சாரச் சங்கம் என்ற பெயரில் நிறைவேறியது. அதே ஆண்டு வன்கூவர் தமிழ் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராக இருந்ததுடன் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அது மட்டுமன்றி நடமாடும் ஒரு தமிழாசிரியனாக பி.கொ.மாகாணத்தின் சநே, லாங்வில், போட்கொக்கிறிலம், றிச்மண்ட் ஆகிய நகரங்களுக்கும் சென்று தமிழைப் போதித்தார். அத்துடன் தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கத்துடன் இணைந்து ஓர் இலக்கிய வட்டத்தை ஏற்படுத்தி, மாதந்தோறும் ஓர் இலக்கியக் கருத்தரங்கை ஏற்படுத்தினார். அதில் பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து கொண்டு, ஆய்வுரையுடன் ஆரோக்கியமான விவாதங்களை நடாத்தினர்.

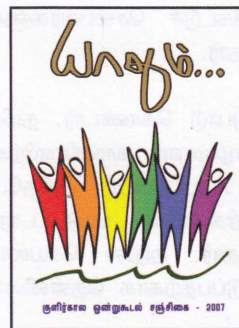
தமிழில் கவியரங்கத்தை பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்தில் ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை அவருக்கே உரியது. அமரரால் தலைமை ஏற்று நடாத்தப்பட்ட முதலாவது கவியரங்கில் எழுத்தாளர் க.நவம் அவர்களும் ரொறொன்ரோவில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கத்தின் செயலாளராகவும், இணைச் செயலாளராகவும், நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றியதுடன் கலை நிகழ்ச்சிகளில் நாடகங்களைத் தயாரித்து அளித்ததுடன் நடத்தும் உள்ளார். வில்லுப்பாட்டு, நாட்டுப்பாடல் நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு கொண்டுள்ளார். வன்கூவரில் சாகுந்தலம் என்னும் நாடகத்தை தானே தயாரித்து, இயக்கி முழுக்க பெண்களை நடிக்க வைத்து வரலாறு படைத்தார். வன்கூவர் தமிழ்ப்பாடசாலைக்காக ஓர் தமிழ் வாழ்த்துப் பாடலை இயற்றி இசையமைத்துமுள்ளார். வன்கூவரில் 1999ல் நடைபெற்ற சர்வதேச கவிஞர் மகாநாட்டில் தமிழர்களின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

வன்கூவரில் உள்ள பிரபல சட்டத்தரணிகளிடம் மொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றிய சிவலோகநாதன் அவர்கள் அங்கு வரும் தமிழ் அகதிகளுக்கு புகலிடமும் கொடுத்து, வெளியிடங்களுக்குச் செல்வதற்கான உதவிகளையும் செய்துள்ளார், வன்கூவர் வானொலியிலும், ரொறொன்ரோ சர்வதேச வானொலியிலும் எனது பக்கம், என்ற தலைப்பில் அரசியல் விடயங்களையும், தடம்மாறிய தமிழ்ப் பழமொழிகள், மற்றும் பல்வேறு வகையான இலக்கிய நிகழ்வுகளையும் தயாரித்து பலரின் பாராட்டைப் பெற்றார். பி.கொ.க.சங்கம் வன்கூவர் பாடசாலையின் 10வது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் அவரின் ஆசிரிய சேவையைப் பாராட்டி, கௌரவித்தது. வன்கூவர் மாநகரசபை 2000ம் ஆண்டு சிறந்த படைப்பாளி, தொண்டன், சமூகசேவகன், நடிக்கன் என்ற அடிப்படையில் மேயரினால் கௌரவிக்கப்பட்டு பாரட்டுப் பெற்றார்.

சோதிடம், எண்சோதிடம் என்பனவற்றையும் அமரர் அறிந்திருந்தார். கனடா, இலங்கை மற்றும் நாடுகளில் உள்ள உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரின் பிள்ளைகளிற்கு எண்சாத்திர முறைப்படி பெயர்களை அமைத்தும் கொடுத்துள்ளார்.

இவர் செய்த நற்பணிகளால் பெரும்பான்மை தமிழ் மக்களின் அன்பையும், நட்பையும் சம்பாதித்தார் என்பதற்கு அவரின் இறுதி யாத்திரைக்கு அஞ்சலி செலுத்த வந்த மக்கள் கூட்டமே சான்று பகரும். இவரின் இறுதி நிகழ்வை ஈழத்து மெல்லிசை மன்னர் கோணேஸ் அவர்களின் சர்வதேச வானொலி நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்தது. பி.கொ.த.க.சங்கம் அன்னாரின் சேவையைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு சங்கத்தின் பதாதையை அவரின் உடலில் போர்த்திக் கௌரவித்தது. கோணேஸ் அவர்களின் சர்வதேச வானொலி நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்தது. தன் கண்ணைத் தானமாகக் கொடுத்து இன்று விண்ணில் நட்சத்திரமாகப் பிரகாசிக்கின்றார். அன்னார் உறவுகளையும், தமிழ் மக்களையும், மண்ணையும், மனிதத்தையும் நேசித்த பற்றாளன். அவர் பூதவுடல் மறைந்தாலும், அவர் புகழ் நிலைத்திருக்கும்.

எமது
முன்னைய இதழ்களின்
அட்டைப்படங்கள்

SABESAN DENTURE CLINIC

பல் கட்டும் துறையில் விசேட நிபுணத்துவ சேவை

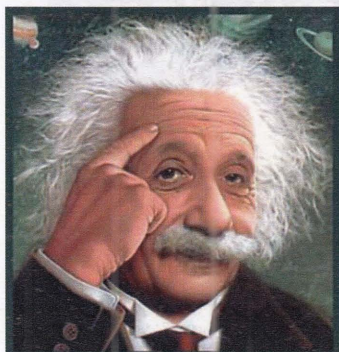

DR SABESAN THANGATHURAI, DD, BDS
DENTURE SPECIALIST (CANADA)
DENTAL SURGEON (SRI LANKA)

416 854 9152

Albert Einstein: A Man of Success

- Samarthyan Manimaran -

Albert Einstein has always been viewed as an unusual man. However, his personal oddities did not, in any way, undermine his brilliance. Despite the way he looked, he is considered one of the most groundbreaking scientists of all time. For anyone struggling to find success in his or her own field, these Albert Einstein quotes can inspire you to fulfill your dreams.

Albert Einstein has been responsible for some of the most amazing breakthroughs ever discovered. His words would always ring true, even after his death. For inspiring Albert Einstein quotes, read on!

Quote # 1: "The only real valuable thing is intuition."

Intuition cannot be bought. It is inherent in each one of us and can only be honed through experience. Unfortunately, not a lot of people listen to their intuition. And perhaps even a larger number don't even believe they have one.

But Albert Einstein, a man of science, believes in a person's feeling from the gut. When torn between two decisions, it is important to listen to that nagging feeling inside of you, intuition has saved a lot of people from danger. And if yours is nudging you to go a certain direction, there's no harm in trying that out, right?

Quote # 2: "We can't solve problems by using the same kind of thinking we used when we created them."

As unusual as this success quote sounds, it does tell the truth. Stubborn people, for example, get themselves stuck in a situation by not listening to the advice of others, instead of remaining stubborn all throughout the ordeal, why not take someone's word for a change and try a different approach?

Stubbornness will not get you anywhere. Einstein recognizes the importance of flexibility. If you want to achieve success, you'll need to adopt that same flexibility as well.

Quote # 3: "Imagination is more important than knowledge."

This is one of my favorite inspirational quotes. After all, you cannot always live life by the book. You'll have to be as creative as you can to make every day of your life more meaningful. Life's problems cannot always be solved by equations either. Sometimes, it takes a touch of creativity to help you get to the bottom of things.

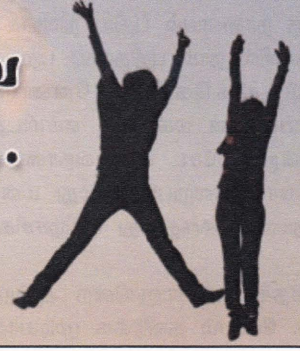
Albert Einstein was truly a man who had a lot to share. With this set of Albert Einstein quotes, I hope you feel a renewed drive to succeed in whatever field you choose.

"Don't let anyone discourage you from success, take into consideration what they say, but you should always have your own path."

மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வை நோக்கி....

ஒரு உளவியல் நோக்கு

- ந. துஷ்யந்தன் -

மனிதனாகப் பிறந்த அனைவரும் தங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாக அமையவேண்டும் என எண்ணுகிறார்கள்; ஆசைப்படுகிறார்கள். இவ்வெண்ணம் சிலருக்கு இலகுவாக நிறைவேறிவிடுகிறது. ஆனால் சிலருக்கோ எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியானதாக மாற்றிக்கொள்ள முடிவதில்லை. வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியானதாக அமைய வேண்டுமானால் நிறைந்த செல்வம், பெயர், புகழ், அந்தஸ்து, ஆரோக்கியம் போன்றவை இருக்கவேண்டும் என்பதே அநேகரது எதிர்பார்ப்பும் எண்ணமுமாகும். இவை மட்டும்தான் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியானதாக மாற்றவல்லன என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இவை வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக்கும் காரணிகளில் சில என்பது உண்மைதான். ஆனால் இவை மட்டும்தான் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சிகரமாக்கும் காரணிகள் அல்ல என்பதைப் பலரும் விளங்கிக் கொள்வதில்லை. நிறையப் பணமிருந்தும் புகழிருந்தும் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிக்க முடியாதவர்களை அன்றாடம் நாம் காண்கின்றோம். அப்படியாயின் வாழ்க்கையை எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டுசெல்வது என்ற வினா எங்களுக்குள் எழுகிறது. அதற்கு நிறைய வழிவகைகள் இருக்கின்றன. இவ்வழிவகைகளைச் சரிவரப் பின்பற்றுவதன் மூலம் எங்களது வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியானதாக மாற்றிக்கொள்ள முடியும்.

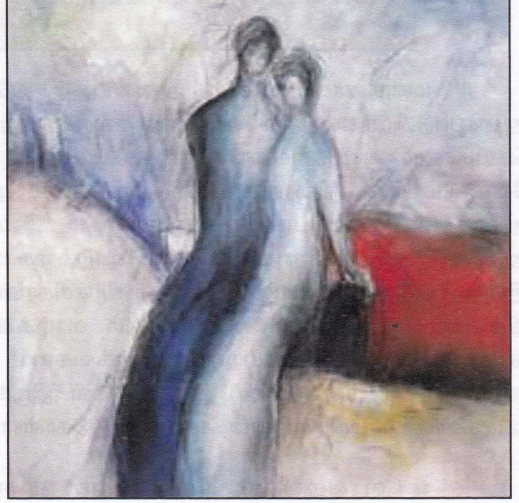
உடல் வலுவிலும், வேகத்திலும் நம்மைவிடச் சிறந்தது, குதிரை. நம்மைவிட உழைப்பில் சிறந்தது, கழுதை. இப்படியாக, மிருகங்கள் பல நம்மைவிட உடற் பலத்தாலும், வேகத்தாலும், உழைப்பாலும் பல மடங்கு உயர்ந்திருந்த போதிலும் அவை மனிதனுக்குக் கட்டுப்படுகின்றன. காரணம், அவற்றை மனிதன் அடக்கி ஆள்கிறான். இவ்வாறு தன்னைவிடப் பல விடயங்களில் பலமடங்கு ஆற்றல்களைக் கொண்ட ஏனைய பிராணிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமையும் சித்தியும் கொண்ட மனிதர்கள், தமக்குள் இருக்கும் மனத்தையும் அதிலிருந்து தோன்றுகின்ற எண்ணங்களையும் கட்டுப்படுத்தத் தவறிவிடுகின்றார்கள். இதுவே மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கையின் முதல் எதிரி. சாதாரண ஒரு மனிதனுக்கு நாளொன்றுக்கு அறுபதாயிரம் எண்ணங்கள் தோன்றுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த ஆறுபதாயிரம் எண்ணங்களில் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வுக்கு பாதகமாக அமையும் எண்ணங்களும் நிச்சயமாக இருக்கவே செய்யும். இத்தகைய பாதகமான எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற ஆற்றல் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வுக்கு மிக இன்றியமையாதவையாகும்.

அடுத்து, குழலுக்கேற்ப மாறிக்கொள்ளும் தன்மை அல்லது குழலைப் புரிந்துகொள்ளும் தன்மை மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய இன்னொரு வழிமுறையாகும். “இந்த இடத்தைவிட்டு வேறு இடத்திற்குப் போனால் நிம்மதியாக இருக்கலாம். இந்த வேலையைவிட்டு வேறு வேலைக்குச் சென்றால் சந்தோசமாக இருக்கலாம்” என்று பலர் சொல்வதைப் பலமுறை கேட்டிருக்கின்றோம். எந்த இடத்திற்குப் போனாலும், எந்த வேலைக்குப் போனாலும் பல்வேறு வகையான மனிதர்களும் குழலும் அங்கேயும் இருக்கத்தான் செய்யும். குழலை மாற்றுவதைவிட குழலுக்கேற்றவாறு எங்களை மாற்றிக்கொள்வது அல்லது குழலைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப நடப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை பலர் உணர்ந்துகொள்வதில்லை. ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது அழுதுகொண்டே பிறக்கிறது. குழந்தை அழுவதால் குழந்தைக்கு இவ்வுலகில் வாழ விருப்பமில்லை அல்லது வாழப்பிடிக்கவில்லை என்று அர்த்தமில்லை. குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பிருந்த குழல் வேறு; பிறந்த பின்னர் உள்ள குழல் வேறு. குழல் மாற்றத்தால் குழந்தை அழுகிறது. சிறிது நேரத்தில் புதிய குழலைப் புரிந்துகொள்கிறது. அதற்கேற்ப இசைவாக்கம் அடைந்து, மகிழ்ச்சியாக வாழ ஆரம்பிக்கின்றது. ஆனால் வளர்ந்த மனிதர்களாகிய நாங்கள்தான் குழலைப் புரிந்து அதற்கேற்றவாறு வாழ்வோ அல்லது எங்களை மாற்றிக்கொள்ளவோ பின்னடிக்கின்றோம்.

வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கு மனதில் எப்போதும் நேர்மறையான எண்ணங்கள் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு குவளையில் உள்ள அரைப்பங்கு நீரைப் பார்த்து சிலர், குவளையின் அரைப்பங்கு நீரால் நிரம்பியிருப்பதாகவும், வேறுசிலர் குவளையின் அரைப்பங்கு வெறுமையாக உள்ளதாகவும் கூறுவர். குவளை அரைப்பங்கு நீரால் நிரம்பி உள்ளதென்பவர்கள் நேர்மறையான சிந்தனை கொண்டவர்கள். அதன் அரைப்பங்கு வெறுமையாக உள்ளதென்பவர்கள் எதிர்மறையான சிந்தனை கொண்டவர்கள். எந்தவொரு நிகழ்வையும் அல்லது விடயத்தையும் நேரான கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும் இயல்பினை நாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நன்மைகள், தீமைகள், நல்ல பண்புகள், குறைபாடுகள் எல்லாவற்றிலும் இருப்பது இயல்பு. இந்நிலையில் எதிலும் நல்லவற்றையே நோக்குதலை விடுத்து, எதிர்மறையான சிந்தனையுடன் அவற்றை நோக்கும்போது, அனைத்தும் குறையாகவும் குற்றமாகவுமே தெரியும். இதுவும் மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்குத் தடையாக அமையும்.

ஒவ்வொரு நாளையும் புதிய நாளாகக் கருதுதல் வேண்டும். நேற்று என்பது முடிந்துவிட்டது. நாளை என்பது புதிய நாள். அப்புதிய நாளில் நாம் புதிதாகப் பிறக்கின்றோம். புதிய நாளை நல்ல முறையில் அனுபவிப்போம் என்ற உணர்வினை நமக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பிறந்தநாள், திருமணநாள், விசேட தினங்களின் போது, ஏனைய நாட்களைவிட இயல்பான மகிழ்ச்சி எம்மிடத்தே ஏற்படுகின்றது. பொழுது புலர்கின்றபோது இன்று பிறந்தநாள், இன்று திருமணநாள், இன்று விசேட வைபவநாள் என்று வித்தியாசமாகப் புலர்வதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் வழமைபோலவே பிறக்கின்றது. ஆனால் வேறுபாடு எமது மனங்களில்தான் தெரிகின்றது. எனவே பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு நாளையும் புதிய நாளாக, விசேட நாளாக கருதுவது மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வுக்கான இன்னொரு வழியாகும்.

கோபத்தைக் கையாளுகின்ற ஆற்றல் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்க வேண்டும். கோபம் தவிர்க்க முடியாத ஓர் உணர்வுதான். ஆனால் அதன் விளைவுகள் பாதகமாக அமைவதால் அதனைக் கையாளுகின்ற ஆற்றலை நாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கோபமும் நோய்களும் நெருங்கிய நண்பர்கள். கோபம் மனிதனை ஆரோக்கியமற்றவனாக்கிவிடும்; நோயாளியாக் கிவிடும்; முட்டாளாக் கிவிடும். ஐம்பத்தைந்து வயதுக்குட்பட்டவர்கள் அடிக்கடி கோபப்பட்டால் இருதய நோய்களால் அவர்கள், உயிரிழக்கின்ற வீதம் ஆறு மடங்கு அதிகமாகும் என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இதனால் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக அமைய வேண்டுமானால் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற ஆற்றலை விருத்தி செய்தல் வேண்டும். கோபம் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையில் மனதை வேறு எண்ணங்களுக்குத் திசைதிருப்புதல், கோபம் ஏற்படுத்தியவரைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் அவரது சூழ்நிலையை விளங்கிக் கொள்ளுதல், இலக்கங்களைக் கீழ்நோக்கி எண்ணுதல், குளிர்நீர் அருந்துதல் போன்ற பல்வேறு நுட்பங்களைக் கையாள்வதன் மூலம் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.

புன்னகை புரிவதற்கும், சின்னச் சின்ன அன்பான வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கும் நேரம் இல்லாததுபோல நடந்துகொள்ளலாகாது. சிலரை அவதானித்துப் பார்த்தால் எப்பொழுதும் வேலையாக, busyயாக இருப்பதுபோலக் காட்டிக் கொள்வார்கள். இவ்வாறான நடத்தை அவர்களுக்குத்தான் பாதிப்பையும் மன அழுத்தத்தையும் மன இறுக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும். இதனை விடுத்து, வணக்கம், Good Morning, Good Evening போன்ற சின்னஞ் சிறிய அன்பான வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தாராளமாக வழங்குதல் வேண்டும். ஒருவர் செய்வது நல்ல விடயமாக இருந்தால் நாம் அதனை ஒரு நல்ல விடயமாக மனதளவில் நினைப்போம். ஆனால் வெளிப்படையாக, நேரடியாக அதனைப் பாராட்டுவது அபூர்வம். இவ்வாறான இறுக்கமான தன்மைகள் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியற்றதாக மாற்றிவிடும். இதனால் இத்தகைய மனநிலைகளிலிருந்து விடுபடுவதோடு, அர்த்தமற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், பேசும்போது பிறருக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் பேசுதல் போன்ற பாதகமான பழக்க வழக்கங்களைத் தவிர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

விட்டுக்கொடுப்பும் வெளிப்படாத தன்மையும் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வுக்கு வேண்டிய வேறுசில அம்சங்களாகும். வாழ்க்கையை மாட்டு வண்டிக்கு ஒப்பிடுவார்கள். வண்டியிலுள்ள இரண்டு மாடுகளும் ஒருமித்து, ஒரே திசையில் நகரும்போதே பயணம் சாத்தியமாகிறது. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று விட்டுக்கொடுக்காமல், எதிரெதிர்த் திசைகளில் சென்றால் பயணம் நிகழ முடியாது. வாழ்க்கையும் அப்படித்தான். பல மனிதர்களுடன், பல உறவுகளுடன் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறுவகைப் பண்புகளைக் கொண்டவராகவே காணப்படுவர். அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து அரவணைத்து ஒத்த திசையில் முன்னேறும்போதுதான் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக அமைகிறது. அடுத்தவர்தான் எனது வழிக்கு முதலில் இறங்கி வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இருப்போமாயின் பாதிப்பு எமக்குத்தான். ஆகவே மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு பரஸ்பர விட்டுக்கொடுப்பு மிக அவசியம்.

இவை மட்டுமன்றி, போதுமென்ற மனம், மன்னிக்கும் மனப்பாங்கு, இறை நம்பிக்கை, தன்னம்பிக்கை போன்றனவும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கு அவசியமானவையாகும். இத்தகைய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் மூலம் நாம் ஒவ்வொருவரும் எமக்கு கிடைத்திருக்கும் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியானதாகவும் ஆரோக்கியமானதாகவும் முரண்பாடுகளற்றதாகவும் மாற்றிக்கொள்ளலாம். நன்மைகளும் தீமைகளும் அடுத்தவர்களால் வருவதில்லை என்பதைத்தான் கணியன் பூங்குன்றனார் 'தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா' என அழகாக அன்று சொன்னார். எமது வாழ்வின் மகிழ்ச்சி, எமது கைகளில்தான் தங்கியுள்ளது என்பதற்கு இந்தச் சங்ககாலப் பாடலே சாட்சியல்லவா?

Stockings all filled with candies

Antlers on reindeers all flying in the sky

New presents wrapped and ready to go

Trees decorated with blinking lights

And the golden star shining so bright

Christmas Eve is here and everyone's excited

Listening to Santa's bells jingle

And many presents to be delivered

Up and down goes the sleigh

Santa Claus is here and everybody knows!

WINTER

Chareena Varatharajan

IS NOT...

About layering up to avoid potential frostbites;

Parents ordering their children to shovel their driveway in the cold;

Spending excessive time in bed when the flu comes knocking on your door;

Families going to bed early because of the short darker nights;

Reducing god's creations in sight as animals are forced into hibernation;

IT IS...

About giving to the homeless, sharing laughs with the elderly;

Parents working less and igniting Christmas cheer and high spirits;

Spending quality time together, making snowmen, and sipping hot chocolate.

Families and friends gathering around to celebrate the well-known festival "Christmas!"

Reducing the bad times and starting fresh with a new year!

Ivy Silk Floral

Artificial Flowers, Plants & Foliage

KANGA

80E Nashdene Road # 98, Scarborough, ON M1V 5E4

Tel: 416-293-7544

Fax 416-293-1414

Cell: 416-388-0920

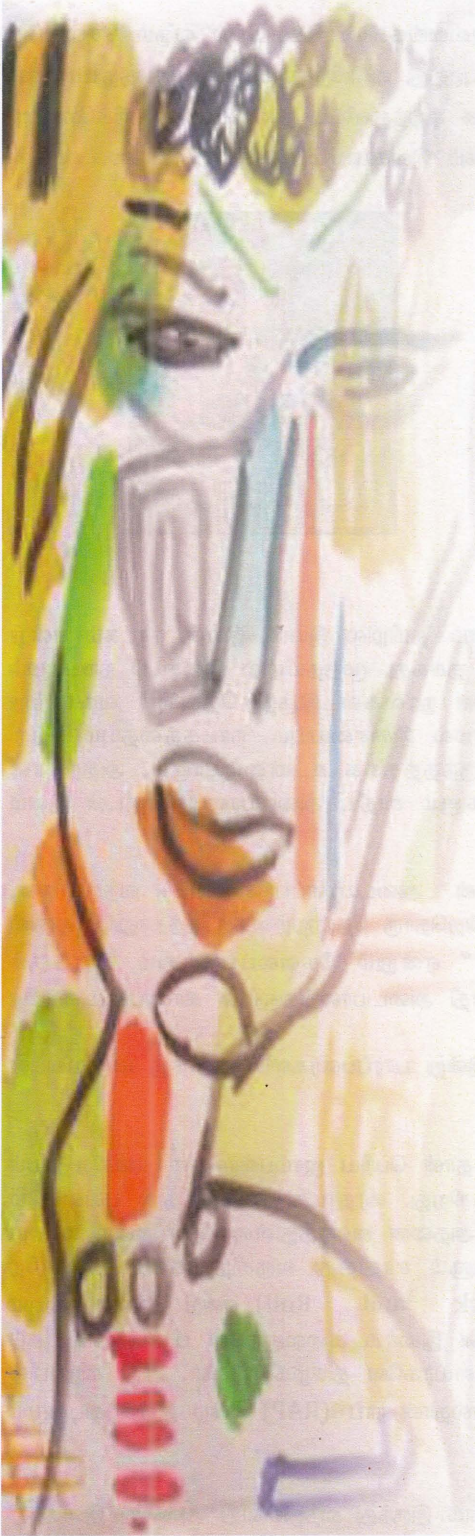
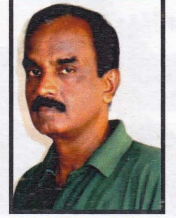
Email: s.kanga@hotmail.com

தனி இடம் தேடி.....

வதிரி சி. ரவீந்திரன்

வறுமை வந்தபோது
வாயை கட்டிவாழ்ந்திருந்தேன்
சிறுமை இருந்த போதும்
நேர்மை கொண்டிருந்தேன்
பெருமைப்படபிள்ளைகள்
வளர்ந்தபோதும்.....
பெருமை நான் கொள்ளவில்லை
சிறுமை காலத்தை நான்
சிந்தித்தே வாழ்ந்தேன்.

என் முதுமை கண்டு
முகம்கோணும் என் பிள்ளைகள்!
எல்லாமே என்னாலே ஆனபோது
அன்பாக எனை ஆராதித்த என்
செல்வங்கள்...இன்று
பின்னாலே எனை தள்ளுகின்றார்.
இனி என்ன?
எல்லா கடமைகளும்
எல்லோர்க்கும் செய்திட்டேன்
நல்வாழ்வுக்கு வழி வகைகள்
ஆக்கி வைத்தேன்
செய்வதற்கெதுமில்லை.
தனிமையை நாடி
தனி இடம் தேடி.....!

கர்நாடக இசை தமிழ்சையே

T. சௌந்தர்

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்

அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” என்றார் வள்ளுவர். அறிவுச் செல்வங்களில் செவியால் வரும் செல்வமே சிறந்தது என்பது இதன் பொருள். “நல்ல இசை என்பது இலகுவாகச் செவிவழி புகுந்து விடுகிறது. மிகுந்த சிரமத்துடன் தான் நினவிலிருந்து மறைகின்றது” என்றார் தோமஸ் பீக்சாம். “மௌனம் முழுமையாக சூழ்ந்துவிட்ட நிலையில் வெளிக்கொணர் முடியாத உணர்வுகளை, கருத்துக்களை ஓரளவேனும் வெளிக்காட்டக்கூடிய ஊடகம் இசையாகும்” என்றார் அட்டஸ்.

“பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம்

பாரின் மிசை இல்லையடா.....

பண்ணை இசைப்பீர் - நெங்சில்

புண்ணை ஒழிப்பீர்” என்றார் பாரதி.

“துன்பக் கடலை தாண்டும் போது

தோணியாவது கீதம்...” என்று பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரமும்

“கலைகளைச் சுவைக்கும் திறன் வளரக் கலைகளே உதவிசெய்யும்

என்பதற்கு இசையே சிறந்த உதாரணம் ஆகும்” என்று கார்ல் மார்க்ஸும் கூறிய

மேற்கோள்கள் இசையின் சிறப்பை விளக்குகின்றன.

இப்படி இசையின் சிறப்புக்கு நிறையவே மேற்கோள் காட்டிக்கொண்டு போகலாம். தமிழில் இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்து முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது. முத்தமிழில் இசையும் நாடகமும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்ததெனவும், அதற்கென சிறந்த இலக்கண நூல்கள் இருந்ததெனவும் வரலாற்று நூல்களிலிருந்து நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இலக்கியம் போலல்லாமல் இசையையும், நாடகத்தையும் பற்றி எழுதப்படவோ, விவாதிக்கப்படவோ இல்லை என்பது தமிழ்ச் சூழலில் வருந்தத்தக்க உண்மையாகும். அதற்கான காரணங்கள் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்ப்பின் இந்த இரண்டு கலை வடிவங்களும் சாதீய அடையாளங்களுடன் இனம் காணப்பட்டமையே என்கிற வரலாற்று உண்மை வெளிப்படும்.

இக்கலைகள் படிநிலையில் குறைந்தது என்று சொல்லப்படுகின்ற சாதியினருடன் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. வரலாற்று நிகழ்வுகளுடாக இவை இன்று மேம்பட்ட நிலையில் உள்ளன போன்றதொரு தோற்றத்தைத் தந்தாலும், அதில் ஈடுபடும் கலைஞர்களை “கூத்தாடிகள்” என்றும், “சின்னமேளக்காரிகள்” என்றும் கேவலப்படுத்தும் போக்கும் நிலைகொண்டுள்ளன. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் மேற்கூறிய கலைகள் சாதி அடையாளங்களுடன் காணப்பட்டமையே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

படிநிலையில் குறைந்த சாதியினருடன் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வந்த இசை இன்று பார்ப்பனர்களின் கைக்கு மாறியவுடன் அதன் அந்தஸ்தும் “உயர்ந்து” விட்டது. அதன் மர்மம் என்ன?

”இசை என்றால் பார்ப்பனர்கள்தானே முதலிடத்தில் இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் தான் பெரிய ஜாம்பவான்கள் என்கிற பயம் ரசிகர்கள் மத்தியில் குறிப்பாக கர்நாடக இசை ரசிகர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. கர்நாடக சங்கீதத்தில் பயன்படும் சொற்கள் தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழியில் இருப்பதால் பார்ப்பனர்கள்தான் அதனை வளர்த்துள்ளார்கள் என்ற மாயை உருவாக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அது அவர்களுடையதுதான் என பார்ப்பனர்களும் சாதித்து வருகிறார்கள். இவ்வாறே அமெரிக்காவிலும் கறுப்பின இசைக் கலைஞர்களால் ரொக் அன்ட் ரோல் (Rock and Roll) என்ற இசை வடிவம் உருவாக்கப்பட்டு பிரபல்யம் பெற்றது. இந்த இசை வகையை வெள்ளை இன இசைக் கலைஞர்கள் பின்பற்றிப் புகழ் அடைகிறார்கள். இன்று அந்த இசையின் முழு உரிமைக்காரர்களாக வெள்ளையர்களே திகழ்கிறார்கள். அது கறுப்பின மக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இசை என்பது மறைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதே போல்தான் ராப் (RAP) என்ற இசை வடிவமும் வெள்ளையின ஆதிக்கத்திற்குப்பட்டு வருகின்றது.

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இசை சாதிய அடையாளங்களுடனேயே 2000 ஆண்டுகளாக இருந்து வந்துள்ளது அல்லது இசை

மரபுகள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன என்பது வரலாறு தருகின்ற பாடமாக உள்ளது. வரலாற்றில் மிகப் பிந்திய காலத்திலேயே பார்ப்பனர்கள் இசைத் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்த தொடங்கினார்கள். இந்த ஆதிக்க நிலையில் இருந்தே அவர்கள் ஏனைய கலை வடிவங்களை எல்லாம் மட்டம்தட்டியும் வருகின்றார்கள்.

உயர்ந்த கலை அல்லது செம்மைப்படுத்தப்பட்ட கலை (Classical Art) என்ற நிலையில் இருந்து ஓவியம், சிற்பம், நாடகம் போன்ற கலைகள் நாட்டார் கலைகளின் பண்புகளை உள்வாங்கி புதிய பரிமாணங்களை பெற்று நவீன கலைகளாக (Modern Art) வளர்ந்து இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பிரசித்தம் பெற்றுள்ளன. உலக அளவில் இதன் முன்னோடியாக ஓவியர் பிக்காசோவைக் குறிப்பிடலாம். நவீன ஓவியத்தை உலக அளவில் எடுத்துச் சென்று சாதனை படைத்த அவர் “அந்த நவீனத்தின் ஊற்றுக்கண் ஆபிரிக்கநாட்டுக் கிராமிய சிற்பங்களே” என்றார். பிக்காசோவின் பாதிப்பே தமிழ் நாட்டிலும் பல ஓவியர்களை நாட்டார் கலைகளின் மீது ஆர்வம் கொள்ள வைத்தது எனலாம். அதே போல் மேற்கத்திய நாடுகளில் உயர்ந்த இசைமேதைகள் என போற்றப்படுகின்ற ஜோன் ஸ்ராவ்ஸ் (John Strauss), ஜோகனஸ் ப்ராம்ஸ் (Johhanes Brahms) போன்றோர் நாட்டுப்புற இசையை தமது சிம்போனிகளில் பயன்படுத்திப் புதுமை செய்தார்கள்.

தமிழில் தீண்டத்தகாத இசையாக இருந்த நாட்டுப்புற இசையை சினிமாவில் பயன்படுத்தி புகழ் பெறுகிறார் இளையராஜா. நாட்டுப்புற இசைக்கும் புது மவுசு ஏற்படுத்துகிறார். இசையில் புதிய ரசனை மாற்றத்தை அவரது இசை ஏற்படுத்துகிறது. பார்ப்பனர்கள் இசை பற்றி தகவமைத்த மாயைகளை எல்லாம் இளையராஜா நடுத்தெருவில் போட்டு உடைத்தார். இளையராஜாவுக்கு முன்பிருந்த பெரும்பாலான சினிமா இசையமைப்பாளர்கள் எல்லாம் கர்நாடக இசை கலைஞர்களால் இரண்டாம், மூன்றாம் தரக் கலைஞர்களாக நாடாத்தப்பட்டார்கள். சினிமா இசை அமைப்பாளர்களும் தொந்தரவு இல்லாத, அவர்களுக்கு பணிந்து போகும் ஒரு போக்கையே கடைபிடித்து வந்தார்கள். “கர்நாடக இசை என்றால் அது தெலுங்கிலோ அல்லது சமஸ்கிருதத்திலோதான் இருக்க வேண்டும். இவ்விரு மொழிகளிலும் பாடினால்தான் கர்நாடக சங்கீதத்தின் தரம் உயரும். அது உன்னத நிலை எய்தும்” என்பது பார்ப்பன சங்கீத வித்துவான்கள் தோற்றுவித்துள்ள ஒரு மாயை ஆகும். இந்தியாவில் - தமிழ்நாட்டில் பார்ப்பனர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் அதிகாரம், ஆட்சிப்பலம், மேலாதிக்கம் என்பன இந்த மாயைக்கு எதிராக எழுந்த குரல்களை எல்லாம் நசுக்க வாய்ப்பளித்தன. இவர்கள் தமிழிசையை அற்பமானதென்று ஒதுக்கியும், புறக்கணித்தும், நிராகரித்துமே வந்தார்கள். அவர்களுக்கு தமிழிசை என்பது தீண்டத்தகாத ஒன்றாகவே இருந்து வந்தது.

எனினும் இந்த எண்ணங்களுக்கு எதிரான வலுவான ஒரு கருத்துப் போராட்டத்தை சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே ஆரம்பித்து வைத்தவர், தஞ்சை திரு. ஆப்ரகாம் பண்டிதர் தான். இவர் “கர்நாடக இசையின் மூலாதாரம் தமிழிசையே” என்பதற்கு ஆணித்தரமான நியாயங்களை ஏராளமான ஆதாரங்களோடு முன்வைத்தார். ஆற்றல் படைத்த பல இசை அறிஞர்களையும் வித்துவான்களையும், இசை ஆர்வாலர்களையும், இசை ஆர்வலர்களையும் ஒருங்கிணைத்து தமது சொந்தச் செவ்விலேயே ஏழு இசை மாநாடுகளை நடத்தினார். அவ்வாறு நடைபெற்ற மாநாடுகளின் பலனாக இசையுலகில் நடந்த தில்லுமுல்லுகளும், இருட்டடிப்புகளும், திட்டமிட்டுச் செய்த சதிகளும் அம்பலத்திற்கு வந்தன.

இவ்வாறான வரலாற்றுச் சான்றுகளை விலாவாரியாகத் தரும் அரிய நூலே “கர்ணாமிர்த சாகரம்” என்னும் வரலாற்று இசை நூலாகும். இந்த நூல் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்தது. இதற்கென புதிய அச்சுச் சாதனங்களை இங்கிலாந்திலிருந்து தருவித்து அச்சகம் ஒன்றையும் உருவாக்கிய ஆபிரகாம் பண்டிதரே பெரு முயற்சியெடுத்து அதனை வெளியிட்டார். இந்திய இசையின் சுருதிகள் பற்றி ஆய்வு நடத்திய பண்டிதர், சமஸ்கிருத நூல்களில் சொல்லப்படுவது போல் சுருதிகள் இருபத்தி இரண்டு அல்ல என்றும் இருபத்தி நான்கு சுருதிகளே சரியானவை என்று விளக்கியதோடு, பாடிக் காட்டியும் நிரூபித்தார். தமிழிசையே கர்நாடக இசை என அவர் நிறுவியபோது, பார்ப்பன இசை அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது. பரோடாவில் நிகழ்ந்த இசை அறிஞர்கள் மாநாட்டில் சுருதி குறித்து நடந்த இசைத்துறை ஆய்வுகள் ஆரிய - திராவிடப் போராட்டம் என்ற அளவிற்குச் சென்றது. சுரங்கள் நுட்பமாகப் பிரிக்கப்படும் போது அவை “சுருதிகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தொன்மைக் காலத்தில் அவை “அலகுகள்” என்றும், “மாத்திரைகள்” என்றும் அழைக்கப்பட்டன. பண்டைய தமிழ் ராகங்கள் வடமொழியில் மாற்றம் செய்யப்பட்ட உண்மை அம்பலமானது.

தமிழ்ப் பெயர்

வடமொழிப் பெயர்

செம்பாலைப்பண்	- சங்கராபரணம்
படுமலைப்பண்	- கரஹரப்பிரயா
அரும்பாலைப்பண்	- கல்யாணி
கோடும்பாலைப்பண்	- கரிஹும்போதி
விளரிப்பாலைப்பண்	- நடனபைரவி
செவ்வழிப்பண்	- தோடி
மேற்செம்பாலைப்பண்	- சுத்ததோடி

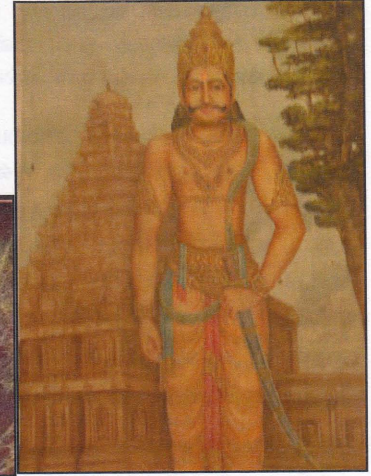

இங்கே பண் என்பது தமிழிசை ராகத்தையே குறிக்கும். இது மட்டுமா?...

தமிழ்ப் பெயர்

வடமொழிப் பெயர்

பஞ்சமம்	- ஆவகிரி
சீகாமரம்	- நாதநாமக்கிரியை
புறநீர்மை	- பூபாளம்
வியாழக்குறிஞ்சி	- செளராட்டிரம்
கௌசிகம்	- பைரவி
செந்துருத்தி	- மத்யமாவதி
அந்தாளகுறிஞ்சி	- சாமா
தக்கேடு	- காம்போதி
கொல்லி	- நவரோஜ்
மேககுறிஞ்சி	- நீலாம்பரி
சாதாரி	- பந்துவராளி

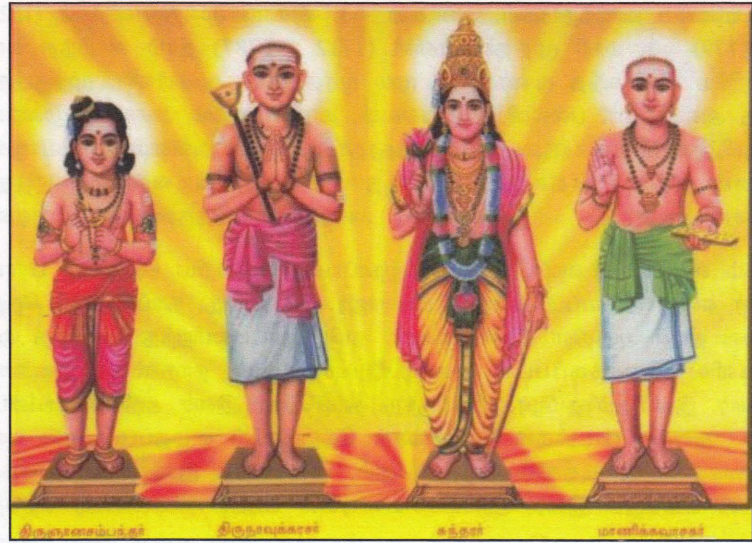
நாட்டுப்புற இசையில் இருந்து தோன்றிய தமிழ்ப் பண்களில் இருந்து விருத்தியானதே செவ்வியல் இசை தமிழில் தோன்றிய பண்கள். இன்று ராகங்கள் எனப்படுகின்றன. செவ்வியல் இசையான தமிழிசையே பார்ப்பனர்கள் “கர்நாடக இசை” என பெயரிட்டுச் சொந்தம் கொண்டாடத் தலைப்பட்டனர். சாஸ்திரிய சங்கீத இலக்கணம் என்று எதை எதையோ எல்லாம் சாதிக்கத் தலைப்பட்டனர். ‘பண்’ என்றால் இன்று சம்பூரணராகம் என்றும் ‘பண்ணியம்’ என்பது இன்று சாடவராகம் என்றும் ‘திறம்’ என்பது ஓடவராகம் என்றும் ‘திறத்திறம்’ என்பது ஸ்வராந்தர ராகம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. வடமொழி ஏடுகளில் இருக்கும் பாடல்களுக்கும் அவை பாடப்படும் முறைகளிலும் உள்ள முரண்பாடுகளை விளக்கி ஆப்பிரகாம் பண்டிதர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு மைசூர் அரண்மனை வீணை பண்டிதர் சேசண்ணா. “அவை நியாயமானவை. ஆனால் எம்மிடம் தான் பதில் இல்லை” என்று ஒத்துக்கொண்டார்.

தமிழிசை என்பது வெறும் வாய்ப்பாட்டு மட்டுமன்று. தமிழிசைக்குப் பயன்படும் இசைக் கருவிகள் கூட தமிழ் நாட்டுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் சொந்தமானவை. குழல், யாழ், குழவு என்பன இவ் உண்மைக்குச் சான்றாகப் பழந்தமிழ் நூல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மட்டுமல்ல, வீணை, பிடில், மிருதங்கம், நாதஸ்வரம், தவில் என்பனவும் தமிழிசைக் கருவிகளே. நாட்டிய சாத்திர நூலை எழுதிய பரதர் கி.பி.5ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். அந்தப் பரதரே “தென்னிந்திய மக்கள் பல விதமான நடனங்களிலும், வாய்ப்பாட்டிலும், வாத்திய சங்கீதத்திலும் தனித்துவமான கலையார்வம் காட்டுகிறார்கள். அவர்களின் கலைகளில் அழகும், மதுரமும் முக்கிய அம்சங்களாக விளங்குகின்றன” என்கிறார். பண்டைத் தமிழகத்தில் பண் இசைத்த ஆடவரை பாணர்கள் என்றும் பெண்டிரை பாடினி என்றும் அழைத்தனர். இசைப் பாடல்களைப் பாடிவர்கள் இசைப் பாணர்கள், யாழ் இசைத்தவர்கள் யாழ்ப்பாணர்கள். இதே போல் நடனமாடிய பெண்கள் விறலியர், கூத்தியர் என அழைக்கப்பட்டனர். “கர்நாடக இசை வட மொழியில் இருந்து தான் தோன்றியது. அது தமிழ் நாட்டில் தோன்றவில்லை” என்று வாதிடுபவர்கள், அதன் தொன்மைக்கு வடமொழியில் இருந்து காட்டும் ஆதாரமாக சாரங்கதேவர் என்பவர் எழுதிய இசை இலக்கண நூலாகிய “சங்கீதரத்னாகரம்” என்பதே. இவர் கி.பி.12 ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். கார்ஷ்மீர் தேசத்தைச் சேர்ந்த சொட்டில் தேவர் என்பவரின் மகன். பௌலதபாத் என்ற தேவகிரி ராஜ்ஜியத்தை ஆண்ட சிம்மண ராஜசபையில் சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்தவர், இவர். தமிழ்நாட்டில் நன்றாக வளர்ந்திருந்த தமிழிசையை நன்கு பயின்ற பின்னரே தமது நூலை எழுதினார். அந்நூலில் (சங்கீதரத்னாகரம்) இத்தளம், காந்தாரபஞ்சமம், கௌசிகம், நட்டராகம், தக்கராகம், தக்கேசி, நட்டபாடை, செவ்வழி, செஞ்சுருத்தி, தேவாரவர்த்தினி, காந்தாரம், குறிஞ்சி முதலான தமிழ்ப் பண்களை அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

சாரங்கதேவரின் சங்கீத ரத்னாகரத்துக்குப் பதினொரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட நூல் தான் சிலப்பதிகாரம். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் அரங்கேற்றக்காதை, வேளிர்காதை, ஆச்சியர்குரவை, நடுநற்காதை ஆகிய நான்கு காதைகளும் தமிழிசை பற்றிய குறிப்புகளை தெளிவாக விளக்குகின்றன. அத்துடன் யாழாசிரியன் அமைதி, குழலோன் அமைதி, தண்ணுடையோன் அமைதி, ஆடலாசிரியன் அமைதி என அந்நூல் விவரிக்கும் விளக்கங்கள் தமிழிசையின் தொன்மைக்கு சான்றாகவுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றியே சங்கீதரத்னாகரம் எழுதப்பட்டது என்பது தான் வரலாற்றுண்மை. பார்ப்பனர்கள் (பிராமணர்கள்) வகுத்தவிதிகளின் படி அவர்கள் ஆடலிலோ, பாடலிலோ ஈடுபடக் கூடாது. அப்படி அக்கலைகளில் ஈடுபட்ட பார்ப்பனர்களை அவர்களே விலக்கி வைத்தார்கள் என சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பார்ப்பனசேரிகள் என அவை அழைக்கப்பட்டன.

சிலப்பதிகாரம் மட்டுமல்ல அடியார்க்கு நல்லார் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் வழங்கிய இசைச் சொற்களுடன், தமிழிசையின் தொன்மைக்கு சான்றாக இன்ன, இன்ன நூல்கள் இருந்தன என்றும் கூறுகின்றார். சில சான்றுகள்

1. அகத்தியம்
2. இசை நுணுக்கம்
3. இந்திரகானியம்
4. குணநூல்
5. கூத்தநூல்
6. சயுந்தம்
7. செயிற்றியம்
8. தாளவகை கோத்து
9. நூல்
10. பஞ்சபாரதீயம்
11. பஞ்சமரபு
12. பரதம்
13. பரதசேனாதீயம்
14. பெருங்குருகு
15. பெருநரை
16. மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல்
17. முறுவல்

அடியார்க்கு நல்லார் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் வழங்கிய இசைச் சொற்களையே தமது நூலுரையிலும் கையாண்டார். உதாரணமாக குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி, விளரி, தாரம் என்பவை. இவை சுரங்களைக் குறிப்பிட தமிழர்கள் பாவித்த சொற்கள் ஆகும். அதுமட்டுமல்ல, ஒரு ஸ்தாயியை ஒரு இலக்கு என்றும் மண்டிலம் என்றும் தமிழில் வழங்கினர். ச. ரி. க. ம. ப. த. நி என்ற குறியீட்டு எழுத்துக்களும் தமிழ் எழுத்துக்களே. இன்றைக்கு 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சங்கீதரத்னாகரம் என்ற நூலை சாரங்கதேவர் சமஸ்கிருதப் பெயர்களை கொடுத்து, அவை வடமொழியிலிருந்து வந்தவை போன்ற புரட்டை ஏற்படுத்த உதவினார். தமிழ் 'ச' வுக்கு வடமொழி 'ஸ' வலிந்து திட்டமிட்டுப் புகுத்தப்பட்டது. இந்தப் புரட்டை மறைத்த நாராயண சாத்திரிகள் கீழ்க்கண்டவாறு வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார்-

“சாரங்கதேவர் விபரித்த 'ச ரி க ம ப த நி' என்ற ஏழு சுரக்குறிகள் காரணப் பெயருள்ளவை என்பது, இடுகுறிப் பெயர்கள் என்று மெய்ப்பித்து விளக்குகிற சிகண்டி மாமுனிவர் அருளிச் செய்த இசை நூலுக்கும் விரோதப்படுகிறது. அன்றியும் ஷட்ஜா என்ற பதத்திலிருந்து “ஸ” வும், ருஷப என்ற பதத்திலிருந்து “ரி” யும், காந்தார என்கிற பதத்திலிருந்து “க” வும், மத்திம என்கிற பதத்திலிருந்து “ம” வும், பஞ்சம என்கிற பதத்திலிருந்து “ப” வும், தைவத என்கிற பதத்திலிருந்து “த” வும், நிசாத என்கிற பதத்திலிருந்து “நி” யும் வந்ததென்று உரைக்கில் - “ஸ” என்கிற சமஸ்கிருத அட்சரம் “ஸ” என்கிற மாறுதலை அடைவதற்கும் “ரு” என்கிற உயிரெழுத்து “ரி” என்று சமஸ்கிருதத்தில் மெய் எழுத்தாக மாறுவதற்கும், “கா” என்கிற நீட்டம் “க” என்று குறைவதற்கும், தைவதம் என்பது “த” என்று அகர வடிவமைந்து யாதொரு சமஸ்கிருத வியாகரண பிரமாணமும் காண முடியாமையாலும், ஷட்ஜா முதலிய ஏழு பதங்களும் காரணச் சொற்களென்று காட்டுவதற்கு “ரிஷப, காந்தார, தைவத” என்கிற மூன்று பதங்களின் பொருள் ஆராச்சியில் சுரங்களைச் சம்பந்தித்தவைகளாகவே சாரங்கதேவர் விபரிப்பதால் ஷட்ஜா, மத்திம, பஞ்சம, நிஷத என்கிற உரைகள் சுரங்களையே சம்பந்தித்ததெனக் கூறுவது கிரமமில்லாமையாலும் அபந்தியாயத்தையும் ஷண்ட, ருதம், காத்தரம், மதுரம், பட்டலம், தைரியம் முதலான சமஸ்கிருதப் பதங்களில் முதல் அட்சரமாக அதிகப் பிரசங்கிப்பதாலும் திராவிடர்கள் அமைத்த இடுகுறிப் பெயரை மாற்றுவதற்கு எடுத்த புரட்டு என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது.”

இப்படி தமிழிசையை ஒழித்துக்கட்ட வடமொழியாளர்கள் செய்த சதிகள் கொஞ்சமல்ல. இன்றைய கீர்த்தனை வகை இசைப் பாடல்கள் தேவாரத்திலிருந்தே தோன்றின. கீர்த்தனையில் நிரவல், விருத்தி முதலிய இசை அமைப்புக்கள் எல்லாம் தேவாரப் பாடல்களைக் கொண்டே அமைந்தவை. கர்நாடக இசை, கர்நாடக இசை என்று நாம் இங்கே குறிப்பிடும் இசைக்கும் இன்றைய தென்னிந்திய மாநிலமான கர்நாடகவுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு உள்ளதா? இல்லை, இல்லவே இல்லை. கி.பி.10ம் நூற்றாண்டில் மகராட்டிரத்தை ஆண்ட மன்னான சோமேசு புல்லேகமால் என்பவன். இசைக்கலை மீது தீவிர நாட்டம் கொண்டவனாக விளங்கினான். தென்கோடியில் (தமிழ்நாட்டில்) வழங்கி வந்த இசையை ஒரு குறியீட்டிற்காக கர்நாடக இசை என தவறுதலாக கூறியதன் விளைவே இத்தவறு என்பது வரலாறு. தனது நாட்டுக்கு தெற்கே உள்ள நாட்டு இசை என்பதைச் சொல்ல கர்நாடகத்தை குறிப்பிட்டு சொன்னதே அது. மலையைக் கல் என்பது தமிழ் வழக்கு, இமயமலையை வடபெருங்கல் என்று தொல்காப்பியம் சொல்கிறது.

சங்கீதமும் மூர்த்திகள் எனப்படுவோர்:

1. தியாகய்யர் (1767- 1847) 2. சியாமாசாஸ்திரி (1762- 1827) 3. முத்துஸ்வாமிதீட்கிதர் (1776- 1835) ஆனால் தமிழருக்குப் புரியாத மொழிகளில் பாடு முன்னரே தமிழில் கீர்த்தனைகள் எழுதியும் பாடியும் தமிழிசையை வளர்த்த மூவர்

தமிழ் நாட்டிலேயே வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் - 1. சீர்காழி முத்துதாண்டவர் (1525 - 1605) 2. சீர்காழி அருணாசலகவிராயர் (1711 - 1779) 3. மாரி முத்தாபிள்ளை (1712 - 1787) தாம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே புகழ் பெற்ற இந்த மூவரின் அடியொற்றியே பின் வந்த மூவர்களும் மும் முர்த்திகள் ஆனார்கள். முத்துத்தாண்டவர் தான் முதன் முதலில் கீர்த்தனை வடிவத்தை அமைத்தார். பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் எனும் அமைப்பு முறையையும் வகுத்தவர் அவரே. கீர்த்தனை இசை வடிவம் தமிழ்நாட்டு மக்களுடையது. புரந்தரதாசருக்கோ, அன்னமாச்சாரியாருக்கே இந்த வடிவம் தெரியாது. இறைவனின் பெயர்களை வரிசையாகக் கூறும் தேவர்நாமா என்ற வடிவத்தை புரந்தரதாசரும், நாமபஜனை என்பதைதான் அன்னமாச்சாரியாரும் எழுதியுள்ளனர். அவர்களும் கீர்த்தனைகள் இயற்றவில்லை.

இராமபிரமம் என்பவர் பிழைப்பு தேடி தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய தெலுங்கு பிராமணர். அவரின் புதல்வர்களில் ஒருவர் தான் தியாகய்யர் என்று அறியப்படுகின்ற தியாகராஜர். இவர்களது தாய் மொழி தெலுங்கு. தியாகய்யர் தான் வாழ்நாளிலே ஒரே ஒரு தடவை தான் ஆந்திரா சென்றுள்ளார். தமிழ் நாட்டில்பிறந்து வளர்ந்த அவர் தமிழ்நாட்டு இசையைத்தான் கேட்டார். கோவில்களில் இசைக்கப்பட்ட தேவார இசையையும், நாதஸ்வர இசையையும், தமிழ் கீர்த்தனங்களையுமே அவர் கேட்டிருப்பார். இவ்விதம் தமிழர்களிடமிருந்து தான்பெற்ற இசை அறிவை பயன்படுத்தி, தனது தாய் மொழியில் பாடல்களாக எழுதினார். அவரது பாடல்கள் கொச்சைத் தெலுங்கில் எழுதப்பட்டவை என்றும் இன்று விளங்குவது போல் விருத்தி பெற்ற இசையாக இருக்கவில்லை என்பதும், பின் வந்த இசைக்கலைஞர்கள் பாடும் முறைகளில் பல விருத்திகளை செய்தார்கள் என்பதும் இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூற்று. தியாகய்யர் எந்தெந்த தமிழ் கீர்த்தனங்களை தேவாரங்களை எல்லாம் “காப்பி” அடித்து தெலுங்கில் பாடல்களாக்கினார் என்று நீண்டதொரு பட்டியலை இசை அறிஞர் ச. ராமநாதன் வெளியிட்டு பாடியும் காண்பித்தார். தியாகய்யர் ஒரு பார்ப்பனர் என்பதால் அவரை தலையில் வைத்துக் கொண்டாடும் பார்ப்பனர்கள் இவற்றை எல்லாம் கேட்டும் செவிடர்கள் போல நடிக்கிறார்கள். அறிவால் வெல்லும் தகுதி அற்ற பார்ப்பனர்கள் சூழ்ச்சியாலும், சதியாலுமே தமது காரியங்களை சாதித்து வருகிறார்கள்.

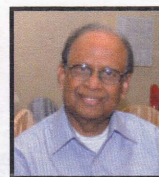
தமிழர்கள் உருவாக்கிய இந்த இசை என்னென்றும் பக்திசார்ந்த இசையாக இருந்ததில்லை. தமிழ் கவிதை யாப்பு, இலக்கண நூல்களிலும், அவற்றின் உரைகளிலும் பக்தி மார்க்கம் குறித்த கவிதைகள் பற்றி விவாதிக்கப்படவில்லை. அது பற்றிய தவல்களும் இல்லை. இலக்கியமும், இசையும் கி.பி.7 ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமயப் போராட்டங்களின் பின்னர் தான் பக்தி மார்க்கத்தில் இணைக்கப்பட்டன. இலக்கியமும் அவ்வாறே. ஆரம்பகால பக்தி இலக்கியங்கள் இலக்கியம் என்றளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதும் சந்தேகமே. சைவ, வைணவ வளர்ச்சிக்காகவும், பௌத்த, சமண சமயங்களுக்கு எதிராகவும் இசை திருத்தப்பட்டது. பார்ப்பனர்கள் தங்கள் தேவைக்காக கடவுளையே உருவாக்கக் கூடியவர்கள். கணபதி, முருகன் கதைகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள். சிவபெருமானின் பிள்ளையான முருகனை வட இந்தியர்கள் வழிபடுவதில்லை என்பது சிறிய உதாரணமாகும். இசை தமிழ்நாட்டில் இறைவனுக்கும் அல்லது பக்திக்கும் என என்றென்றும் இருந்ததில்லை. அக்கால (கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டு) அரசியலே அதனையும் தீர்மானித்தது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். இவ்விதம் தமிழிசை பக்தி இயக்கத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இசைக்கு இருந்த செல்வாக்கினையே காட்டுகிறது. பின் அதுவே சம்பிரதாயமாகவும் மக்கள் மேல் திணிக்கப்பட்டது. தமிழிசையின் வலிமையால் தான் பிற சமயங்களிலிருந்து சைவத்தையும், வைணவத்தையும் காப்பாற்ற முடிந்தது. பார்ப்பனர்கள் உண்டாக்கிய இறைவனால் அல்ல. இந்த மதப் போராட்டங்களால் தான் தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த (சாதிகள்) பாடல்களின் தேவை முக்கியமாகியது. பாடல்களைப் பாடக்கூடியவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு கோயில் மண்டலங்களுக்குள் நிறுத்தப்பட்டனர். பின்னர் இவர்களை “இசை வேளாளர்கள்” என உயர்த்தப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பாலர் வகுப்புக்களில் நான் படித்த சைவ சமய பாடத்தில் சொல்லித்தரப்பட்ட நம்பியாண்டார்நம்பி என்பவரின் கதை இதை எழுதும் போது என் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த சைவ சமயம் என்பதை ஒரு பாடமாக படிப்பதில் என்ன லாபம் இருக்கிறது என நான் பல முறை சிந்தித்ததுண்டு. சமணர்கள் கழுமரத்தில் ஏற்றப்பட்டார்கள். நம்பியாண்டார்நம்பி ஓர் அறையில் வைத்துப் பூட்டப்பட்டிருந்த ஆரம்பகால தேவாரப் பாடல்களை எவ்விதம் மீட்டெடுத்தார் போன்ற கதைகளின் முழுப்பரிமாணமும் இப்போது தான் புகிறது. சமணர்கள் கழுமரத்தில் ஏற்றப்பட்டார்கள் என்பதை நான் அவர்கள் ஏதோ ஒரு மாமரம் போன்ற ஓர் மரத்தில் ஏற்றப்பட்டார்கள் என்றே நீண்ட காலம் எண்ணியிருந்தேன். (தவறு செய்யும் மாணவர்களை பள்ளி ஆசிரியர்கள் பெஞ்சில் ஏற்றுவதுபோல). நம்பியாண்டார்நம்பியும், பேரரசன் இராஜராஜ சோழனும் தேவாரப் பாடல்களை மீட்டெடுக்கச் சென்றபோது பார்ப்பனர்கள் எப்படி எல்லாம் சதி செய்து இசையையும் மட்டம்தட்டவும், இருட்டிப்புச் செய்யவும், குட்டுவைக்கவும் எத்தனையோ முயற்சிகளையெல்லாம் அவர்கள் செய்தார்கள். சினிமா சங்கீதத்தை வானொலியில் இருட்டிப்புச் செய்தார்கள். சினிமா இசையானது உலக மக்களின் உழைப்பில் தோன்றிய இசை வடிவங்களைச் சாரமாக பலவடிவங்களில் நமக்கு அறிமுகம் செய்து, பார்ப்பனர்களின் இருட்டிப்புகளை எல்லாம் முறியடித்துள்ளது. மக்களின் பலவிதமான உணர்வுகளையும் பிரதிபலித்தது சினிமா இசை. கர்நாடக இசையும் பெரும்பான்மையான மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமாயின் அது பக்தி உணர்ச்சி என்ற தடையை கடக்க வேண்டும்.

Whither Democracy

Sada Nagendran

The Greeks introduced the concept of Democracy to the rest of the world. 'Demos' in Greek means people. In short, it means government by the people, for the people, of the people. The democratic system of government was introduced in the city-states of Athens and Sparta and it was called 'Direct Democracy.' People participated directly in taking decisions and this system was feasible since the city-states were small and they were not densely populated. However this system of direct-democracy is not feasible today in view of the increase in population and that is why we have the concept of 'Indirect Democracy' in which the people elect their representatives through popular election. These representatives are called members of parliament and they are elected every four years after the recent election.

Today we have 308 ridings in Canada and Canadian citizens elect their representatives or MPs to the House of Commons. These MPs once elected represent all the people in their ridings and they work hard to promote the social, economic and political aspirations of their people. Canadian system of government is based on a federal state, a parliamentary democracy and a constitutional monarchy. The Canadian constitution of 1982 incorporated the Canadian Charter of Rights and Freedoms in it, and Canadian citizens enjoy their freedoms, rights and responsibilities with much pride and happiness.

In a democratic system of government, there are governments based on a federal state, while some countries adopt the unitary system of government. Canada, Australia, India and U.S.A. are some examples of a federal system, while Britain, Zambia, Zimbabwe, Sri Lanka, Ethiopia and Sudan are some examples of a unitary system of government. The concentration of power in the hands of the central government or the federal government varies to a great extent. The federal system of government accommodates the interests of the racial and linguistic minorities in a multicultural society more favorably than in a unitary state. Canada is a classic example of a federal system of government in which the provincial governments enjoy a certain degree of freedom, justice and fair play. The powers of the federal government and provincial government are well defined and this leads to more political and economic stability in the country as a whole. In a unitary system of government, the racial and linguistic minorities are not given their basic rights of self-determination and this leads to a constant conflict between the majority and minority groups, thereby jeopardizing the social, economic and political stability of the country. This is why Lord Acton said, 'Power corrupts and absolute power corrupts absolutely.' The former Vice-Chancellor of the University of Ceylon Sir Ivor Jennings in his book 'The Constitution of Ceylon,' pointed out that "Democracy is government by the majority with the consent of the minority." When the minorities feel that their right to self-determination is denied and there is genocide in the country, they feel that they are treated like second-class citizens in their own country and they tend to secede from their country, demanding a separate sovereign state. This is why the democratic concept of government is mostly in a state of emergency in unitary state and people are not very happy with the curfew and emergency regulations imposed on them.

The recent events in many parts of the world clearly illustrate that the leaders vested with power and authority remain in power for a long period, losing the support of the majority of the people and they are eventually taken to task. The political turmoil in Egypt, Sudan, Yemen, Syria, Afghanistan, Iran and Iraq bear testimony to the growing upheaval in these countries. Peoples' anger and disappointment over the failure of their governments to implement economic and political reforms have resulted in human loss, economic instability and political chaos. If this situation is not dealt with properly by the international community, peace, order and good government will become a thing of past and people will lose confidence in the democratic concept of government, resulting in a state of anarchy and confusion.

The international community faced with the current recession should take firm steps to ensure that democracy is kept alive. People should be assured to maintain their freedoms and rights and to live with peace and dignity. The members of the United Nations Organization should be more vigilant to safeguard the legitimate rights of the people by implementing political stability and economic prosperity of the people in these countries, so that they could live with hope and positive attitude. Let us hope that democracy is maintained as the most popular form of government against the parochial ambitions of dictatorial regimes in the world.

பாலன் பிறந்துவிட்டார். “கொண்டாட முடிந்தவரின்” கொண்டாட்டங்களும் தொடங்கி இறுதி வாரத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பாலன் பிறந்த செய்தி தொலைக்காட்சிச் “சனல்களின்” காதுகளுக்கும் எட்டிவிட்டது. “உடற்பற்சி இயந்திரங்களை வாங்குங்கள். இளமையைத் திரும்பப் பெறுங்கள்” எனத் தொல்லை கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டன.

மீண்டுமொரு “ஜனவரி 1” வரப்போகிறது. ஆண்டு தனது இறுதி இலக்கத்தை ஓரிரவில் மாற்றி எங்களெல்லோரது வயதையும் ஒன்றால் கூட்டப்போகிறது. எந்த வயதுக் குழுமத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து “வயது கூடுவதென்பது” சாதகமான அல்லது பாதகமான செய்தியாக இருக்கலாம். அல்லது சாதகத்துக்கும் பாதகத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு செய்தியாவும் சிலருக்கு இருக்கலாம்.

“உடற் பயிற்சி இயந்திரங்களுக்கான” விளம்பரங்களைத் தொலைக்காட்சிகள் தீவிரப்படுத்துவதற்குப் புதிதாகப் பெரிய காரணம் என்று ஒன்றுமில்லை. வழமையாக வருடாவருடம் வருடப் பிறப்பில் வந்துதிக்கும் காரணம்தான்: புதுவருடத் தீர்மானம்.

வருடத்தின் மிகுதி 364 நாடும் மனதுக்கு வராத தீர்மானங்களெல்லாம் ஓரிரவில் பலருக்கும் வந்துதுதிப்பதென்பது “அதிசயம்தான்.” இந்த வருடத்திலிருந்து புகைப்பிடிக்க மாட்டேன். இந்த வருடத்திலிருந்து மது அதிகளவு அருந்தமாட்டேன். இந்த வருடத்திலிருந்து “அந்தக்” கொள்கையைக் கடைப் பிடிப்பேன். இந்த வருடத்திலிருந்து “இந்தக்” கொள்கையைக் கைவிடுவேன். இப்படித் தீர்மானங்களுக்கு குறைவில்லை.

இத்தீர்மானங்களில் “உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டு எடையைக்கயைக் குறைத்துக் கொள்வேன்” எனும் தீர்மானம் மிகவும் பிரபலியமானது. பலரும் நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் தீர்மானம் என்ற படியால் “உடற்பயிற்சி இயந்திரங்களை வாங்குமாறு” தொலைக்காட்சிகள் “ஊக்கப்படுத்துகின்றன.” தொலைக்காட்சிச் சனல்களின் விளம்பரங்களால் ஊக்கம் பெற்று பலரும் இந்த உடற்பயிற்சி இயந்திரங்களை வாங்குவார்கள். “ஒன்றோ அல்லது இரண்டோ மாத்தில் “தொப்பையைக்” குறைக்கிறேன். உடலை ஒரு கட்டுக்குள் கொண்டுவருகிறேன்” என்ற எண்ணத்தில் வாங்கிக்கியவுடன் சிலநாட்கள் தீவிரமாகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவார்கள். பின்பு படிப்படியாக உடற் பயிற்சியில் ஆர்வம் குறையும். கோப்பையில் ஆர்வம் அதிகரிக்கும். உடற்பயிற்சி இயந்திரம் தூசியைச் சேமிக்க, உடல் எடையைச் சேமிக்கும்.

“உடற் பயிற்சியை” தமது புதுவருடத் தீர்மானங்களாகக் கொள்ளும் அனைவரது கதையும் மேலே கூறியமாதிரி முடிவதில்லை. தமது தீர்மானங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆதலால், உங்களது புதுவருடத் தீர்மானம் “உடற்பயிற்சி செய்து எடையைக்” குறைப்பதாக இருந்தால் சோர்வடையத் தேவையில்லை. “ஊக்கத்துடன் முயற்சி செய்யுங்கள்” என்று கூறுவதைத் தவிர வெறொரு “ஆலோசனையையும்” என்னால் வழங்க முடியாது. தீர்மானிப்பதில் இருக்கும் தீவிரமும் நம்பிக்கையும் திட்டமிடுதலிலும் நிறைவேற்றுவதிலும் இருந்தால் அனேகமான புதுவருடத் தீர்மானமாங்களை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிடலாம்.

பிற்குறிப்பு: விக்கிப்பீடிய சொல்கிறது -

புதுவருடத் தீர்மானப் பாரம்பரியம் கி.மு 153ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியிலிருந்து இருக்கிறது. “ஜனு” என்னும் ரோம இதிகாச அரசன் ரோமக் கலண்டரின் “தலையில்” இடம்பெற்றிருந்தார். “இரு தலைகளைக் கொண்டிருந்த இவ்வரசன் ஒரு தலையால் கடந்த காலத்தைப் பார்பதாகவும், மறு தலையால் எதிர்காலத்தைப் பார்ப்பதாகவும்” நம்பப்பட்டது. “ஜனு” அரசனே புதுவருடத் தீர்மானத்தின் “அடையாளமாக” ரோமர்களிடையே இருந்தார். கி.மு 46ல் ஜூலியஸ் சீஸர் 365 நாட்கள் கொண்ட நாட்காட்டியை உருவாக்கியபோதே, ஜனவரி 1 புதுவருடப் பிறப்பாக நாளாக மாறியது. ரோம இதிகாச அரசனின் பெயரை மனதிற்கொண்டே ஆண்டின் முதல் மாதத்தை “ஜனவரி” என ரோமர்கள் பெயரிட்டார்கள்.

இதுவும் போதையே....

திரவீயம் சர்வேசன்

தன் உயிரை விரும்பாத அல்லது பாதுகாக்காத எந்த உயிரினமும் இவ்வுலகில் இல்லை என்பது விஞ்ஞானம் கலந்த உண்மையாகும். இதனை நாம் நாளந்த வாழ்கையில் மனிதரிடமோ அல்லது சாதாரண விலங்கிடமோ காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவை இப்படி இருந்தும், இந்நாகரிக உலகில் தன்னுயிரை அல்லது பிற உயிரை துச்சமாக மதித்து, அல்லது அதன் தாற்பரியம் புரியாமல் ஏதோவொன்றைப் பெறுவதற்காகத் தன் உயிரை அல்லது பிற உயிரை மாய்க்கத் துணியும் எதுவுமே போதைதான். போதை எவ்வகையாக இருப்பினும் அதற்கு மேற் சொல்லப்பட்டது பொருந்தும். பல இடங்களில் இப்போதைக்குச் சில அலங்கரிக்கப்பட்ட சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொர்க்கம், பக்தி மற்றும் தியாகம்..இப்படிப் பல.

சொர்க்கம் - இது தெரிகிறது என்பார்கள் போதை வஸ்துகளை உட்கொண்டுவிட்டு. தம் நரம்புத் தொகுதியைச் சின்னாபின்னமாக சிதைத்துவிட்டு, அவர்கள் பேசும் பேச்சு இது. அதாவது ஒரு புறக்காரணியால் அவர்களது நரம்புத் தொகுதி நாசமாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. நாளடைவில் இப்போதைக்காகத் தமது உயிரையே மாய்க்கும் அளவிற்கு அவர்கள் வந்து விடுகிறார்கள். எல்லாம் இந்தப் புறக்காரணியான போதை வஸ்துவின் விளைவு. போதை அவர்களின் மூளையைத் தனது அடிமையாக்கி விடுவதனால் வந்த விளை. போதையில் சொர்க்கத்தைப் பார்த்தவர்கள் எமது புராணத்தின்படி சொர்க்கத்திற்குப் போகமுடியாது. நரகத்துக்குதான் போக முடியும். அவர்கள் கண்டதாகக் கூறிய சொர்க்கம் வெறும் பிரமை. இந்தப் பிரமைக்காத் தன் உயிரை ஈடு கட்டுகிறார்கள்? வருத்தக்காரர்கள்...!

பக்தி - மனங்களில் அமைதியின்மை கூடக்கூடவும் வேலையின்மை கூடக்கூடவும் பக்தியின் ஆதிக்கம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது. பக்தியானது கடவுளின் மீதோ அல்லது கடவுள் மாதிரியான மனிதச் சாமி மீதோ அல்லது ஒரு நடுகத் தலைவன் அல்லது தலைவி மீதோ இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இன்றைய காலத்தில் கடவுளிற்காக யாரும் உயிர் கொடுப்பது இல்லை. உயிர் எடுப்பதும் இல்லை. ஏன், வைரவ கோவில்களில் வேள்விகள் கூட இல்லாமல் போய்விட்டன. இவ்விடயத்தில் பகுத்தறிவு வளர்ந்துள்ளது. அத்தோடு கடவுள் பேசியதும் கிடையாது. ஆனால் பேசும் மனிதச் சாமிகளிற்காக அல்லது நடுக தலைவன் தலைவிக்காக உயிரை கொடுக்கவும், எடுக்கவும் இன்றும் பலர் தயாராக இருப்பதை காண முடிகின்றது. மேற் கூறப்பட்டவர்களில் ஒருவருக்கு ஏதாவது ஒன்று என்றால் தம் உயிரை அல்லது பிறர் உயிரை மாய்க்கத் துடிக்கும் உள்ளங்கள் எத்தனை? இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று? தன் உயிர் தனக்குத்தான் என்ற இலகு தத்துவம் எப்படி விளங்காமல் போயிற்று? தனது நடுக தலைவனுக்கோ தலைவிக்கோ ஏதாவது சுகவீனம் என்ற வதந்தியை கேள்விப்பட்டதும், அதனை நேரில் பார்த்து உறுதிப்படுத்தாமலே தனது பொறுப்புக்களை மறந்து அல்லது அதிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக தனது உயிரை மாய்க்கத் துடிக்கும் மனிதர்கள் எத்தனைபேர்? இவர்களின் இச்செயலிலுள்ள அறியாமையை சுட்டிக்காட்டுபவர்களையும் சேர்த்துப் பலியெடுக்கும் மாந்தர்கள் எத்தனைபேர்? இம் மாந்தர்களை என்னவென்று சொல்வது? பக்தி முத்தி, புத்தி குறுகிப் போதை ஏறியவர்கள், இவர்கள்!

தியாகம் - இது இந்த அவசர நவநாகரிக உலகில் ஒரு கடும் சொல். ஒருவரை அமிழ்த்தி இன்னொருவர் மேலே வரும் செயலுக்கான நாகரிக முலாம் பூசப்பட்ட சொல். முந்தியவருக்கே இவ்வுலகம் என்று ஓடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இச்சொல் கொஞ்சம் கடும் சொல்தான். இந்தக் கடும் சொல்லை வைத்து எத்தனை பேர் தத்தமது வாழ்கையை திறம்பட ஓட்டுகிறார்கள். எத்தனையோ பேர் இச்சொல்லுக்கு மயங்கித் தம் வாழ்க்கையையும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களின் வாழ்க்கையையும் அழிக்கின்றனர். அண்மைக் காலங்களில், இந்திய அரசியல் சீமாள்களின் போதைப் பேச்சுக்களைக் கேட்டு எத்தனை இந்திய மக்கள் இலங்கை மக்களிற்காகத் தமது உயிரைத் துறந்தார்கள்? இச் செயலை நாம் வரவேற்கத்தான் வேண்டுமா? இப்படியான செயல்களிற்கு நாம் துணை போகத்தான் வேண்டுமா? உயிரைத் துறப்பதை விடுத்து உயிருடன் இருந்து எத்தனையோ கருமங்களை மற்றவர்களிற்காக செய்திருக்கலாமே. அதில் இரு சாராரும் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடும். அப்படி உயிர் திறந்த நண்பரே! உனது அக்கறையை ஒருபோதும் குறை கூறவில்லை. ஆனால், உமக்கு என்று ஒரு பொறுப்பும் இருந்திருக்கவில்லையா? உனக்கு என்று ஒரு குடும்பம் இருந்திருக்கவில்லையா? அவர்களை எப்படி நடுத்தெருவில் கைவிட்டீர்? உமது சொந்தக் குடும்பத்தை நேசிக்கத் தவறிய நீர், எப்படி இன்னுமொரு சமூகத்தை நேசிக்கமுடிந்தது? இதன் உள்ளீடு கொங்சம் பிழைக்கிறது அல்லவா? அதாவது இது ஒருவகை போதைதானே. நீர் சொன்ன அல்லது நினைத்த தியாகத்தை நாம் எப்படி ஏற்பது? இந்திய அரசியல் சீமாள்களிற்கு ஒரு வேண்டுகோள். உங்கள் உள் ஊர் நகைச்சுவை நடுகன் சொன்னதுபோல் செய்யாமல் - அதாவது “சும்மா உசுப்பேத்தி உசுப்பேத்தி ரணகளமாக்கிட்டான்கள்” - அவர்களிற்கு உணர்வையும் அறிவையும் ஏற்றுங்கள்.

எமது உடலைத் தாக்கும் புறக் காரணியான “வைரசு” கிருமிக்கு எத்தனை விளம்பரங்களைப் பார்க்கிறோம். அதிலும் சில உயிர் கொல்லி வைரசிற்கு இன்னமும் மருந்து கண்டுபிடிக்கக்கூடவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட வைரஸில் இருந்து நோய் வரமுன்பே அந்நோய் வராமல் இருப்பதற்கான என்னென்ன முற்பாதுகாப்புகள் என்றும், அப்படியும் அது வந்துவிட்டால் அதனை எப்படிக் கையாளுவது என்றும் கட்டுப்படுத்துவதும் என்றும் எத்தனையோ ஊடகங்கள் மூலமாக அறிகின்றோம். அத்தோடு நிலாமல் அதனை பின்பற்றி அந்த அபாயங்களில் இருந்து தப்பித்தும் கொள்கிறோம். அப்படியாயின் நாம் ஏன் இந்த சகல போதை விடயங்களிலும் கவனமாக இருக்கக்கூடாது? சகல போதைகளையும் இனம் கண்டு அதிலிருந்து விலகியும் சிறுவர்களை விலக்கியும் மனிதப் பிறப்பின் பயன்பாட்டை அனுபவிப்போம்

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

இதழாசிரியரிடமிருந்து...

President

T. Sarvesan

Vice President

I. Selvarajah

Secretary

S. Anusha

Assistant Secretary

B. Sutha

Treasurer

T. Sabesan

Editor

N. Mathini

Committee Members

T. Lacsmi

K. Bamathy

T. Varatharajah

G. Elison

P. Ponnarasan

P. Gladstone

R. Mathialakan

S. Kangatharan

“ யாதும் ஊரே - யாவரும் கேளிர்” எனும் கவிவரியின் பொதிபொருளுக்கமைய அல்வாய், வதிரி, கொற்றாவத்தை ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏனைய ஊர்களைச் சேர்ந்த எமது உறவினர்களும் நண்பர்களும், கனடாவில் உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் பேணிப் பாதகாப்பதற்கென அமைக்கப்பட்ட கேளிர் ஒன்றியத்தின் 2011 குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழாக ‘ யாதும்’ இம்முறையும் புதுப்பொலிவுடன் வெளிவருகிறது.

கடந்த ஆண்டு நாம் வெளியிட்ட ‘ யாதும்’ சிறப்பிதழ் கல்வியாளர்கள், படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள் மத்தியில் பலத்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. ஏனைய வழமையான சிறப்பிதழ்கள் போல, விழா முடிவடைந்த கையோடு கால்களுக்கடியில் கிடந்து மிதிபடவும், கிழித்துக் கை துடைக்கவும் பயன்படாமல், காத்திரமான ஓர் ஆவணமாகக் கடந்த ‘ யாதும்’ இதழ் பலாபலனற்றிந்த பலராலும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. அப்பாரம்பரியத்தைத் தொடரும் நோக்குடன் மிகுந்த சிரமமெடுத்து இவ்வாண்டுக்கான ‘ யாதும்’ இதழை வெளியிடுகின்றோம். இது முழுநிறைவை எய்திய ஓர் இதழ் அல்ல. நிறைவை நோக்கிய ஒரு நத்தை நகர்வு மட்டுமே!

இவ்விதழைச் சிறப்பிப்பதற்கென ஊரிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் ஆக்கங்களை அனுப்பி உதவிய படைப்பாளிகளுக்கும், கனடாவிலிருந்து ஆக்கங்களைத் தந்து உதவியவர்களுக்கும் - குறிப்பாக எமது சிறார்களுக்கும் - எமது மனமார்ந்த நன்றி. எமது சிறுவர்களை ஊக்குவித்து, அவர்களது திறமைகளை வளர்த்தெடுப்பது, கேளிர் ஒன்றியத்தினதும், ‘ யாதும்’ இதழினதும் பிரதான குறிக்கோளாகும்.

மேலும், இந்த இதழுக்காக அழகிய அட்டைச் சித்திரம் ஒன்றைத் தந்துதவிய ஓவியர் திரு. செளந்தர் தங்கவடிவேல் அவர்களுக்கும், இவ்விதழினை அழகுற வடிவமைத்துதவிய திரு. ரமேஷ் துரைராஜா அவர்களுக்கும் எமது விசேட நன்றி. விளம்பரங்கள் தந்துதவிய அனைத்து அன்பர்களுக்கும், இதழாக்கத்திற்குப் பலவழிகளிலும் பங்களிப்புச் செய்த கேளிர் ஒன்றியத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றி.

‘ யாதும்’ சிறப்பிதழ் இனிவரும் காலங்களிலும் மென்மேலும் புதுப்பொலிவுடனும் சிறப்புடனும் வெளிவர, அனைவரதும் ஆதரவையும் கேளிர் ஒன்றியம் நம்பிக்கையுடன் வேண்டி நிற்கின்றது.

மாதினி நிமலன்

17 - 12 - 2011

Tel: 905-472-8778

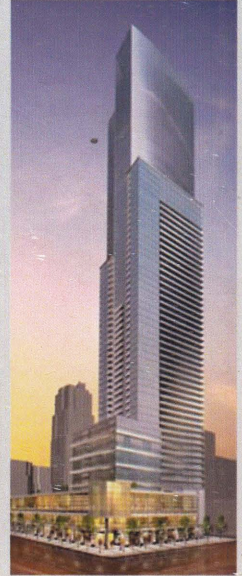
50 Beulah Dr., Markham, ON. L3S-3N2

email: a_murugesu@yahoo.com

THURAIRAJAH RAMESH

வீடு, வியாபார நிலையங்கள் வாங்க, விற்க

For All Your Real Estate Needs...

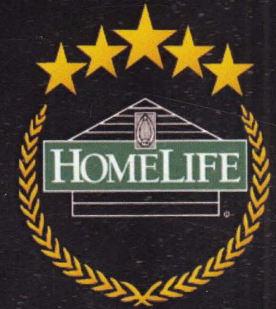
நம்பிக்கையுடன் அழையுங்கள்

துரைராஜா ரமேஷ் (B.Sc. Eng.)

(வீடு விற்பனை முகவர்)

Direct: **416.917.9957**

Office: **416.321.6969**

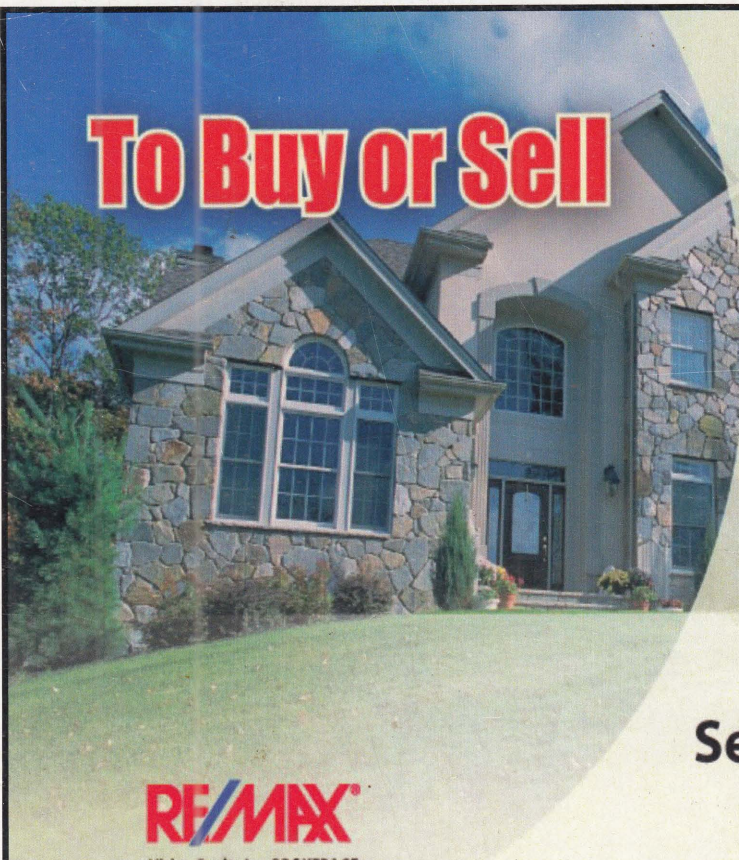

HOMELIFE/GTA Realty Inc., Brokerage

5215 Finch Ave., E. Unit 203, Toronto, ON. M1S 0C2

* Independently Owned and Operated

To Buy or Sell

- Full Time Realtor
- Flexible Commission
- Buy a home with % down
- Call for free market evaluation

Senthil Varatharajah

Sales Representative

Dir: 416.846.5342, Bus: 416.321.2228, Fax:
416.321.0002.

1-2210 Markham Road, Scarborough, ON M1B 5V6
Sevaratharajah@trebnet.com

RE/MAX

Vision Realty Inc, BROKERAGE
Each Office Independently Owned and Operated

M O R T G A G E REFINANCING - PURCHASE - SWITCH & TRANSFER

invis

Senthil Varatharajah

Mortgage Consultant

2929 Lawrence Ave. East, Suite 203,
Scarborough, ON M1P 2S9
Head Office: 701 Evans Ave., Suite 600, Toronto, ON M9C 1A3
Senthilvaratharajah@invis.ca

Dir: 416.846.5342
Bus: 416.291.9077, Fax: 416.430.0222